

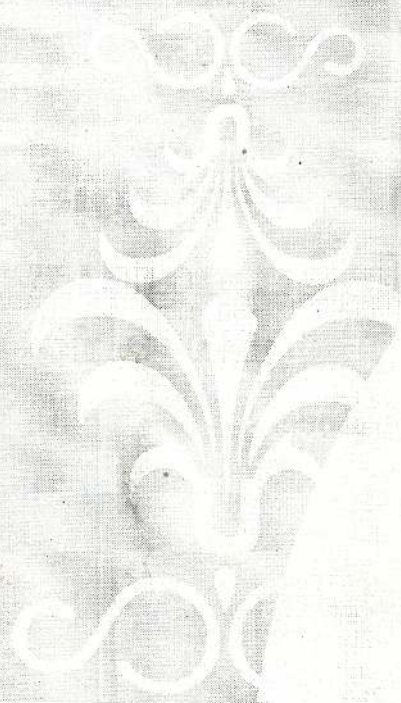
ஈழத்துத் தமிழ் பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு

கலாகூரி ஆ. சிவநேசச்சல்வன்

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு

- 1930ஆம் ஆண்டுவரை

கலாகூரி
ஆ. சிவநேசச்செல்வன்
M.A.(Ceylon) M.Sc.

வெளியீடு: டிகசன் லப்,
190, ஜோர்ஜ் ஆர்.டி. சில்வா மாவத்தை,
கொட்டாஞ்சேனை, கொழும்பு 13.

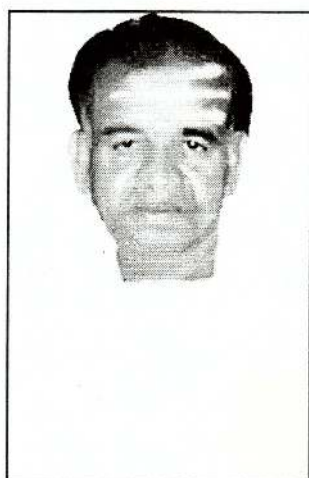
நூல் : ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்
ஓர் ஆய்வு
ஆசிரியர் : கலாதரீ ஆ.சிவநேசச்செல்வன் ©
முதற்பதிப்பு : ஜூன் 2010
அட்டை, பக்க அமைப்பு : எஸ்.அனூர்ஜன்
பக்கங்கள் : 192
அச்சிடலோர் : றசைன் லப்
190, ஜோர்ஜ் ஆர்.டி. சில்வா மாவத்தை,
கொழும்பு 13. 0114 575 777, 0775383139
வெளியீட்டாளர் : றசைன் லப் - 0114 575 777

Title : Ealathu Tamil Pathinkaikal
Author : A.Sivanesaselvan©
First Edition : June, 2010
Pages : 192
Cover Design : S Anurjan - 0775383139
Grfix Layout & Print : Design Lab - 0114 574 777
190, George R. De. Silva Mw,
Kotahena, Colombo 13.
Publishers : Design Lab
Price : Rs. 375/=
ISBN : 978-955-0634-02-6

எமது
வாழ்வையும்
வளத்தையும்
அறிவுக்கத்தையும்
செழுமைப்படுத்திய
அம்மாவுக்கும்
அப்பாவுக்கும்
இந்த ஆய்வடங்கலைக்
காணிக்கையாக்குகிறேன்....

**அமரர்
தெய்வானைப்பிள்ளை
ஆறுமுகம்**

**அமரர்
நாகர் ஆறுமுகம்**

முன்னுரை

புலமை நிலையிலும் ஆற்றுகை வழியான அனுபவ நிலையிலும் இதழியலிலே தடம் பதித்து நின்ற நண்பர் ஆ. சிவநேசச் செல்வனின் ஆய்வு, நூலுருப் பெறுதல் ஒரு வகையிலே தமிழியலின் புதிய பரிமாணங்களையும் மறுபுறம் பல்கலைக்கழக வாழ்வின் தேடல் உந்தல்களையும் மீள வலியுறுத்துகின்றன.

நானும் நண்பர் சிவநேசச் செல்வன் அவர்களும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இணைக்காலக் கற்போராயிருந்த வேளை அவரிடத்து முகிழ்த் தெழுந்த இதழியல் ஆர்வம் தமிழ்ச் சங்கத்து "இளங்கதிர்" ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்கச் செய்தது. அன்றைத் திங்கள் முகிழ்த்தெழுந்த ஆர்வம் அத்துறையில் முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வுக்கும் இலங்கையின் புகழ்பூத்த நாளேடுகளின் முதன்மை ஆசிரியர் பொறுப்புகளுக்கும் உந்திச் சென்றன.

பின் காலனியம் பற்றிய ஆழ்ந்து விரிந்த ஆய்வுகள் உலக இலக்கியப் பரப்பில் மேலெழுச்சி பெற்றுவரும் சமகாலத்தில் இந்நாட்டின் காலனித்துவ காலத்திலே தோற்றம் பெற்ற எதிர்க்காலனிய அறிக்கை முனைப்புக்கும் தமிழ் இதழ்களின் இருப்பு மற்றும் இயக்கங்களுக்குமிடையேயுள்ள ஆழ்நிலை இணைப்புகளை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

காலனித்துவ எதிர்ப்பும் காலனித்துவ நிலை நிறுத்தலும் இதழியலுடன் இணைந்த புலமைப் பயிற்சியாக (ACADEMIC EXERCISE) இருந்தமையை ஆய்வு துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகிறது. சமய விசைகளும் சமயங்கள் வழியாக எழும் கருத்தியல் விசைகளும் இதழியல் விசைகளாக " நிலை மாற்றம்" பெறுதலைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

ஆய்வு என்பது மெய்ம்மையைத் தேடும் செயற்பாடாக அமைகிறது. அறிக்கைச் செயற்பாட்டின் மேம்பட்ட நிலையில் ஆய்வு நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஆய்வை நெறிப்படுத்தலும் அகவய ஈடுபாடுகளை உட்புகுத்தாத புறவய

(OBJECTIVE) நோக்கும் நூலின் புலமை நிதானத்தை வலுவடையச் செய்துள்ளன.

ஆவணங்களை அடியொற்றிய விவரண ஆய்வுக்குரிய (DESCRIPTIVE RESEARCH) சான்றாதாரங்களும் நிறுவல்களை நிதானமாக்கும் உணர்ச்சிக் கலப்பற்ற மொழியாட்சியும் ஆய்வுக் கட்டுமானத்தை வலிதாக்கியுள்ளன.

ஆய்வு, அறிக்கைச் சிக்கல் அமைப்பாக்கத்துடன் (COGNO COMPLEX FORMATION) இணைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அறிவு உயர்நிலையான தளங்களை நோக்கி நகரும் பொழுது அறிக்கைச் சிக்கல் அமைப்பாக்கம் நிகழ் கிறது, அதனை அடியொற்றியே புதிய கண்டறிதல் நிகழ்கிறது. வினைத் திறன் மிக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வேளை அறிவு சிக்கலான வடிவத்தை எடுக்கும் அமைப்பைப் பெறும் இலங்கைத் தமிழ் இதழ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றிய நேர்க்கோட்டுத் தரிசனத்தையும் அதன்மீது தாக்க விளைவு களை உண்டாக்கிய பன்மை விசைகளின் விரிகோலங்களையும் ஆய்வு உள்ளடக்கி நிற்கிறது. இந்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றின் நேர்க் கோட்டு வளர்ச்சியும் இதழியலுடன் அதன் ஊழிணைப்பும் பகுப்பாய்வுப் பின்னலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சமூக வளர்ச்சி, அரசியல் வளர்ச்சி, சமயம் மற்றும் பண்பாட்டுக் கோலங் களின் படி மலர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கும் தமிழ் இதழ்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்குமிடையேயுள்ள ஊடு தொடர்புகளும் சித்திரிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் உள்ள டக்கிய அகலெழு (COMPREHENSIVE) பண்பின் உட்பொதிவை நூலிற் காண முடிகிறது.

ஆய்வாளரும் தக்க நூலினைத் தெரிந்தெடுத்து வெளியீடு செய்வோரும் தமிழியலின் புதிய ஆய்வுப்பரிமாணத்தின் பங்காளிகளாகவும் பங்குபற்றுன ராகவும் எழுகின்றனர்.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா.

அணிந்துரை

கலாசூரி. ஆ. சிவநேசச்செல்வனின் இந்த ஆய்வு நூல் இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் அச்சுப்பயன்பாடு ஏற்பட்ட காலவரலாற்றை மிக விரிந்த முறையில் கற்றறிந்த புலமை நெறிக்குரிய முறைமையில் எடுத்துக் கூறுகிறது. இந்த ஆய்வினுடைய அத்தியாய ஒழுங்கு இதனை நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

இம் முன்னுரையிலே இத்துறை வளர்ச்சிகள் தமிழிலே ஏற்பட்ட பொழுதும் அதற்கு முன்னரும் (தொடர்ந்தும் கூட) காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். அதுபற்றி எடுத்துக் கூறுவதற்கு முன்னர் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே அச்ச முறைமை தோன்றுவதற்கான கருத்து நிலை அம்சத்தினை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு இடமின்றிச் சமூகத்தில் உள்ள யாவருக்கும் அச்சமுறைமை தேவை என்ற எடுகோள் இதற்குள்ளே தொக்கி நிற்கிறது. தமிழ் நாட்டை மதபாரம்பரிய வரலாற்றடிப்படையில் நோக்கும்போது இவ்வுண்மை புலனாகிறது.

பாரம்பரியத் தமிழ்ச் சமூகம் அதிகாரப்படி நிலை முறைமையை (Hierarchical) ஏற்றுக் கொள்வது இந்துமத பாரம்பரியத்தில் பிரம்ம, ஷத்திரிய, வைசிய சூத்திர குலங்கள் உண்டு என்பதே இதன் உள்ளீடான கருத்தாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் சமூக மேலாண்மை உடைய வேளாளரும் நான்காவதாக உள்ள சூத்திரவகுப் பையே சார்ந்தவர்கள் ஆவார். இந்த நிலையில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாண பாரம்பரியம் இரண்டு கருத்துகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிற்று. முதலாவது சூத்திரரிடையே சற் சூத்திரர், அசற் சூத்திரர் என்ற பகுப்பினை ஏற்படுத்த முயன்றமை ஆகும். வேளாளர் சூத்திரர் வகுப்புக்குள்ளேயே வருவர். அடுத்தது பஞ்சமர் என்ற கருத்து ஆகும். பஞ்சமர் என்ற சொல் பிரம்ம ஷத்திரிய, சூத்திர குலங்களுக்குக் கீழே வருவதான ஒரு பெயரினை ஏற்படுத்திக் கொண்டமை ஆகும். பஞ்சமர் என்னும் கோட்பாடு

இதனையே குறிக்கும். அதாவது (நளவர், பறையர், பள்ளர், துரும்பர் முதலானோர் இதற்குள் வருவர்) இவர்கள் நியமமான சைவ மரபிற்குரியவர்கள் அல்லர் என்ற கருத்தே தொனிக்கும்.

வரன் முறையான கல்வி பஞ்சமருக்கு உரியதொன்றல்ல என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. சூத்திரர் வகுப்புக்குள்ளேயே இடம்பெற வேண்டிய வேளாளரை ஆறுமுகநாவலர் சற்கூத்திரர், அசற்கூத்திரர் என இருவகையாகப் பகுத்துள்ளார். சமூக அடிநிலையிலே வழிபாட்டு முறைமைகள் கூட வேறுபட்டன. தேவார திருவாசகம் பாடுவது புராணங்கள் கேட்பது ஆகியவை பஞ்சமருக்குப் பொதுவாக இருந்தது என்று கூறிவிடுதல் முடியாது.

இந்த விதமான சூழ்நிலையிலே இப்பிரதேசங்களுக்கு வந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்திலே காணப்படுவது போல இங்கும் கிறிஸ்தவத்தை கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகக் கொண்டனர்.

இவ்விடயத்தில் இன்னுமொரு முக்கிய அம்சத்தை வலியுறுத்துவது அவசியமானது. நோமன் கத்தோலிக்க மார்க்கத்தில் திருச்சபை வழிபாடுகளிலே கலந்து கொள்வோர் பாதிரியார் கூறுவனவற்றைக் கேட்டுவிட்டு எல்லோருக்கும் பொதுவான பாடல்களையே பாடுவர். அதாவது, நோமன் கத்தோலிக்கத்தில் விவிலியத்தைத் திருச்சபை வழிபாடுகளின் போது வாசிக்க வேண்டிய அத்தியாவசியம் இல்லை. ஆனால் புரட்டஸ்தாந்தத்திலே விவிலியத்தை வாசிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

புரட்டஸ்தாந்த பாதிரியார் தான் வாசிக்கப் போவதை முன் கூட்டியே அறிவித்துவிட்டு சுவிலேஷம், வசனம் என்று கூறிவிட்டு அப்பகுதியை வாசிப்பார். அதனை வழிபாட்டிலே கலந்து கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் வாசிப்பார். அதாவது, எழுத்தறிவில்லாத ஒருவர் நியாயமான புரட்டஸ்தாந்தியாக முடியாது. ஏனெனில், அவருக்கு விவிலியத்தை வாசிப்பது அவசியமாகும். இதனால் எழுத்தறிவு அவசியமாகும். அச்சுவேலி, நாரந்தனை போன்ற கிராமங்களில் வாழுகின்ற கத்தோலிக்க மதத்தவரைத் தவிர கத்தோலிக்க மதம் கரையார சமூகத்தினரிடையே தான் பெரிதும் பரப்பப்பட்டது. ஆனால் புரட்டஸ்தாந்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் உயர் நிலைப்பட்டரெனக் கருதப்படும் சாதியினரையே பெரும்பாலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இதனால் புரட்டஸ்தாந்திற்கான

எழுத்தறிவுத் தேவை இங்கு சிக்கலுக்குள்ளே ஆட்டப்படவில்லை. புரட்டஸ்தாந்தம் பற்றிய இச்சமூக உண்மையை இன்றுவரை கூட காணலாம்.

எழுத்தறிவு அத்தியாவசிய எடுகோளானபின் புரட்டஸ்தாந்திகள் வாசிப்பதற்கான பத்திரிகைகள் தொடங்கப் பெற்றன. 1841 ஆம் ஆண்டு உதயதாரகை (Morning Star) என்னும் பத்திரிகை தொடங்கப் பெற்றது. கத்தோலிக்க மதப் பத்திரிகையான சத்திய வேத பாதுகாவலன் (Catholic Guardian) மிகப்பிந்தியே தொடங்கப் பெற்றது.

இவ்விடயத்தில் ஆறுமுகநாவலரை மிகச் சிறந்த முன்னோடியாகக் காணுகின்றோம். சிறுவர்களான கிறிஸ்தவ நூலான பாலபோதத்தை அடியொற்றிச் சைவநிலையில் பால பாடங்களை நாவலர் எழுதினார். ஆறுமுகநாவலரின் கட்டுரைகள் பல இலங்கை நேசன் என்னும் பத்திரிகையில் வெளிவந்தவை ஆகும்.

இப்பின்புலத்திலேயே ஆறுமுக நாவலருடைய இன்னொரு முயற்சியை நோக்க வேண்டும். திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் பெரிய புராணத்தையும் திருவிளையாடல் புராணத்தையும் அவர் வசன நடையில் எழுதியதன் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளல் அவசியமாகிறது.

சிவநேசச் செல்வன், இந்த நூலில் 1930 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள காலப்பகுதியையே ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ளார்.

1930 இல் இலங்கை வந்த டொனமூர் ஆணைக்குழுவினரின் சிபாரிசின் படி 1933 இல் இலங்கையில் வயது வந்தோருக்கான சர்வசன வாக்குரிமை (adult franchise) ஏற்பட்டது. ஆசியாவிலேயே சர்வசன வாக்குரிமையை முதலில் பெற்ற நாடு இலங்கை ஆகும். இதனை அக்காலத்து முக்கிய தமிழ் தலைவர்கள் சிலர் எதிர்த்தனர். எனினும், இதன் மூலமாகவே இலங்கையில் ஜனநாயக மயப்பாட்டு முறைமை ஏற்பட்டது. இதன் பக்க விளைவாக கல்வி முறைமையும் பொதுப்படையானது. எனவே, 1930க்குப் பின்னர் அரசியற் துறையில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றங்களின் காரணமாகப் பத்திரிகைத் துறையிலும் படிமுறையான மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இதனைத் தொடர்ந்துவந்த வானொலி ஊடக வளர்ச்சி மேலே குறிப்பிட்ட ஜனநாய முறைப்படுத்துகையை உறுதியாக நிலைபெறச் செய்தது. முதலிலே

பத்திரிகைகள் சமயச் சார்பினராக வந்ததென்றும் 1930 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இந்த நிலைமை மிகப் பெரிய மாற்றங்களுக்கு உள்ளாயிற்று. இம்மாற்றங்களுள் இரண்டு முக்கியமானவையாகும். ஒன்று செய்தித் தெரிவிப்பு எனும் நியூஸ் ரிப்போட்டிங் ஆகும். எழுதப்படும் செய்திகள் ஒவ்வொன்றும் சாதாரணமாக வாசிக்கத் தெரிந்த எல்லோருக்குமே தெளிவாக விளங்கும் முறைமையிலேயே தெரிவிப்பு (Reporting) அமைய வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

இதனிலும் பார்க்க மிக முக்கியமானவை செய்தித் தலைப்புகள் (News Head lines) ஆகும். உதாரணமாக "நாளை கரும் மழை" என்ற தொடரை எடுத்துக் கொண்டால் இலக்கண முறைமைப்படி நாளை கரும் மழை என்பது முடிவற்ற வாக்கியமாகவே உள்ளது. ஆனால், பத்திரிகை வாசிப்பு மரபில் நாளை பெரும் மழை பெய்யும் என்பதே கருத்தாகும்.

உண்மையிலே தமிழின் உரைநடை வளர்ச்சியில் அச்ச முறைமையின் தோற்றமும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பத்திரிகை வெளியீட்டு முறைமையும் தமிழ் உரைநடை மரபையே மாற்றியுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். இலங்கையிலே ஏற்பட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகை வளர்ச்சி தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்ட எழுத்தறிவின் வளர்ச்சியைக் காட்டி நிற்பது தெரிகிறது! தமிழ் எழுதுகையின் இன்றைய நிலையில் முக்கிய இடம்பெறும் கட்டுரை எழுதல் (Essay writing) ஒரு பரிமாணத்தைத் தோற்றுவித்தது.

வசனநடை மரபு வளர்ச்சியை ஓட்டியே கிறிஸ்தவர்களிடையே முக்கிய இடம்பெற்ற வினாவிடை (Catacachim) என்னும் முறைமையைப் பின்பற்றிச் சைவ வினாவிடை நூல்களை ஆறுமுகநாவலர் எழுதினார்.

கிறிஸ்தவ (Catacachim) முறையில் முதலாவது வினா உலகத்தின் கர்த்தர் யாவர் என்பதே ஆகும். அதற்கான பதில் ஏசு பிரான் என்பதாகும். முதலாம் சைவ வினாவிடையில் உள்ள முதலாவது வினா, உலகத்தின் கர்த்தா யாவர் என்பதாகும். பதில் சிவபெருமான் ஆவர். நாவலர் பெருமான் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன்கோவிலில் விசேட பூஜைகளின் பின்னர் குறிப்பாக வெள்ளிக் கிழமை மாலைப்பூஜையின் பின்னர் பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார். இந்த நடை முறைக்கான முதல் படிவம் புரட்டஸ்தாந்த தேவாலயங்களிலே உள்ள (பூஜையின் பின்வரும்) பிரசங்கமாகும். மேலே கூறியவாறு கிறிஸ்தவ வழியாக வந்த பல முறைமைகள் இவ்வாறு சைவசமய பண்பாட்டுக்கியைய அமைக்கப்

பெற்றன. (acculturations) என்பதைக் காட்டுக்கின்றன. இவ்வகையான பின் புலத்திலேயே கிறிஸ்தவ மரபை ஒட்டிச் சைவ மரபினரும் பத்திரிகைகளை வெளியிடத் தொடங்கினர்.

இவ்விடயம் பற்றிய விபரமான தரவுகளைத் தமது ஆய்வின் பயனாக சிவநேசச்செல்வன் தந்துள்ளார். இந்தவித வளர்ச்சிப் போக்குகள் தமிழிலே ஏற்பட்டமைக்கான பிரதான காரணம் அச்சு முறைமையின் வருகையேயாகும். சுருங்கக் கூறின், பத்திரிகை முறைமையும் அதன் எழுச்சியும் தமிழை ஜனநாயகப்படுத்தியுள்ளது.

சிவநேசச் செல்வன் மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வு மரபு அகற்சியையும் ஆழத்தையும் புரிந்து கொள்வதற்கான பறவைப் பார்வையினை (Bird Eye view) இந்த முன்னுரை தரம் உயர்த்தியுள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே இவ்வாய்வு நூல் முக்கியத்துவம் பெறுவதொன்றாகும்.

இம்முன்னுரையிலே சிவநேசச் செல்வனின் ஆளுமைப் பரிமாணம் பற்றி ஒரு குறிப்புத் தரப்படுத்தல் அவசியமானதாகும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினூடாகத் தமிழியல் கல்வியில் ஆழமான பரிச்சியமும், நூலக விஞ்ஞானத்துறையிலே வரன் முறைத் தொழில் முறையிலான முதுமானிப்பட்டப் பயிற்சியையும் மைசூர் பல்கலைக்கழகத்தில் இவர் பெற்றுள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து வீரகேசரியில் பிரதம ஆசிரியராகவும் பின்னர் தினக்குரல் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் விளங்கியுள்ளார். இத்துறையிலே இவர் நன்கு தொழிற்படுவதற்கேற்ற முறைமையின் முன்பயில்வாக தனது இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முதுமாணிப் பட்டத்திற்கென எழுதப்பட்ட ஆய்வாக இந்த நூல் அமைந்துள்ளது என்பதனை மிகுந்த திருப்தி உணர்வுடன் பதிவு செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

- பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

23 ஏ. வன்டவற் பிளேஸ்.

தெகிவளை, இலங்கை.

எனது குறிப்பு

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை பற்றிய இவ்வாய்வு நூல் நாற்பது ஆண்டுகளின் முன்னர் எழுதப்பட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப்பட்டத்திற்காக எழுதப்பட்ட இவ்வாய்வு நூல் இத்துறை பற்றிய முதலாவது ஆய்வு முயற்சியாகும். காலங் கடந்த நிலையில் வெளிவரும் இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் ஐந்து ஆண்டுகள் மேற்கொண்ட ஆய்வின் பின்னணியில் தொகுக்கப்பட்டது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் தரவுகள், 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் முதலிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர், முதுமாணிப்பட்டத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இதனை விரித்து எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தின் காரணமாகவும் சூழ்நிலை காரணமாகவும் இதனை வெளியிட முடியவில்லை.

இவ்வாய்வில் உள்ள தரவுகளை, இலங்கைப் பத்திரிகையின் ஆரம்ப காலம் பற்றி எழுத முற்பட்டவர்கள் இவ்வாய்வுக் கட்டுரைத் தரவுகளைத் தமது ஆங்கிலக் கட்டுரைகளில் மேற்கோள் காட்டாமலே வெளியிட்டு வந்தனர். இது மனதிற்குச் சங்கடமான ஒரு அநாகரிக காரியமாக அமைந்துவிட்டது.

எழுபதுகளில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து நூலகத்தில் பணியாற்றிய காலத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேடல்களும் தொகுப்புகளும் இப்பொழுதுதான் காலம் கனிந்து அச்சுருப் பெறுகின்றன.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிச் சூழலிலே ஆய்வு முயற்சிகளைத் தொடங்கிய பொழுது ஈழத்துக் கிராமிய இலக்கிய மரபு பற்றிய சமூகவியல் ரீதியான ஆய்வில் கொண்டிருந்த மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம், அப்பொழுது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு அடிக்கடி வருகைதந்த பேராசிரியர் தனிநாயக(ம) அடிகளார்

ஆகியோர் இத்துறையில் எனது கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையிலான அழுத்தங் களைத் கொடுத்தனர்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்தின் அரும் பொருளகத்தில் தமது ஓய்வு நேரத்தையெல்லாம் முதுமையையும் பொருட்படுத்தாது கழித்துவந்த மக்கள் கவிமணி உதயதாரகைப் பத்திரிகையின் தகவல் வளத்தை அறிமுகம் செய் தமையும் அவருடனான நீண்ட கலந்துரையாடல்களும் எனது பத்திரிகைத் துறை ஆய்விற்கும் ஈடுபாட்டிற்கும் மூலக்கருவாக அமைந்தது.

இத்துறையில் எனது ஆர்வத்தினை வெளிப்படுத்திய தருணத்தில் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தனும் பேராசிரியர் கைலாசபதியும் எனது அணுகு கத்துணைவராக இருந்து முதலில் ஆர்வம் ஊட்டினர். இவர்களது அறிவுரை களும் ஆர்வமூட்டலும் எனது ஆய்வுப் பணியைத் தொடர வைத்தது. எனது நல்லாசிரியரும் "தினகரன்" ஆசிரியர் பீடத்தில் பணியாற்றியவருமான கலை யருவி அறிவொளி, த.சண்முகசுந்தரம் பத்திரிகைத்துறை பற்றிய பல்வகைத் தகவல்களை அறிமுகப்படுத்திக் கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

பத்திரிகைத்துறை பற்றிய இவ்வாய்வை மேற்கொண்டபோது தினகர னில் பணியாற்றிப் பின்னர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியரான சி. தில்லைநாதன் ஆய்வு மரபுகளை வழிப்படுத்தினார். எனது ஆய்வு முயற்சிகளை மெருகூட்டும் வகையில் பயனுள்ள சர்ச்சைகளை பேராசிரியர் க. கைலாசபதியும் வரலாற்றுப் பின்னணியை வகைப்படுத்தும் வழியிலே பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலாவும்கூட உறுதுணையாக விளங்கினார். கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ், மெய்யியல் துறை விரிவுரையாளர் செ.வே.காசிநாதன் ஆகியோர் ஆய்வுப் பிரதிகளைப் பார்வை யிட்டு அவ்வப்போது ஆலோசனைகளை வழங்கினார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலே பணியாற்றிய காலத்தில் ஓய் வும் ஈய்வும் மட்டுமல்ல, ஆய்வுத்துறை ஆர்வமும் பத்திரிகைத்துறை பற்றிய நூல் தேட்டத்திற்குப் பக்கபலமாக விளங்கியன. இந்த ஆய்வு முயற்சியின் தொடர்ச்சியாக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழுத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகை களின் தொகுப்பையும் குறிப்பாக கத்தோலிக்க பாதுகாவலன், இந்துசாதனம், இலங்கைப் பாதுகாவலன், ஈழசேசரி, ஈழநாடு ஆகிய பத்திரிகைகளின் பழைய பிரதிகளைத் தெகுத்து பத்திரிகைத்துறை அரும்பொருளகத்தையே உருவாக் கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட வைத்தது.

இவ்வகை முயற்சிகளுக்கு எல்லாம் நல்லாதரவு தருபவராக அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகர் ஆர்.எஸ். தம்பையா அளித்த உதவிகள் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவை. தகவற் தேட்ட முயற்சிகளுக்கு அனுசரணையாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஈவ்லின் இரத்தின நூலக ஆரம்பமும் கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அளித்த தரவுகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் புகழ்பூத்த பத்திரிகையாளரான வில்லியம் டிக்பியின் கடிதங்களும் இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறை பற்றிய பிரசுரமாகாத கட்டுரைகளையும் பார்வையிடும் வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டன.

தகவல் தொகுப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட போது எனது நண்பர்களும் மாணவர்களும்ான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பொருளியற்றுறை முதுநிலை விரிவுரையாளரான பூ.சோதிநாதன், சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளருமான கலாநிதி க. நாகேஸ்வரன் ஆகியோரும் எனது அன்புச் சகோதரி ஆ.சிவகௌரிதேவியும் அருமை மனைவி புனிதபதியும் காலம் கருதிச் செய்த உதவிகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியவை.

நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னர் வெளிவரும் இவ்வாய்வு நூல் உருப்படும் தருணத்தில் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின் மத்தியில் தளர்வுற்ற தருணங்களில் எல்லாம் எனக்கு ஆபத்தானவனாகி உயிரூட்டி வந்த பேராசிரியர்களான ச. வித்தியானந்தன், க. கைலாசபதி ஆகியோர் தமது பல்துறைக் கடமைகளின் மத்தியில் ஆய்வையும் ஆர்வத்தையும் உருப்படுத்தியமைக்கு நன்றி கூற வார்த்தைகளே இல்லை.

ஆரம்பகாலப் பத்திரிகைத்துறை பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து பத்திரிகைத்துறையிலே நேரடியாக கால் பதித்து வீரகேசரியின் பிரதம ஆசிரியராகவும் பின்னர் தினக்குரலின் பிரதம ஆசிரியராகவும் பணியாற்றும் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன.

பத்திரிகைத்துறை பற்றி ஆழமாகவும் அகலமாகவும் அவ்வப்பொழுது கட்டுரைகள் எழுதி வந்தேன். இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவராக அமரர் மேர்வின் டி. சில்வா, சிங்க ரட்ணதுங்க போன்றோருடன் தொடர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. தெற்காசியப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தில் உப தலைவராகவும் பணிபுரிந்தேன்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் பத்திரிகைத்துறை அதிதி விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்பகால விரிவுரையாளராகவும் தொடர்ந்து அங்கு ஊடகவள நிலையத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராகவும் செயற்பட்டேன். இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் ஆக்கங்களும் தொடர்ந்து வெளியிடப்படும்.

இவ்வாய்வு நூலுக்குத் தற்பொழுது முன்னுரை வழங்கிய இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி. எனது நண்பருமான ஒரு சாலை மாணாக்கருமாகிய பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

இவ்வாய்வுப் பிரதியை எழுதிய காலத்தில் அப்பொழுது அழகாக தட்டச்சுப் பிரதி செய்து உதவிய வ. கோவிந்தபிள்ளைக்கும், இப்பொழுது இவ்வாய்வு நூலுருப் பெறுவதற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்த எனது அன்பு மாணவர் "டிசைன் லப்" உரிமையாளர் எஸ். அனூர்ஜனுக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

- ஆ.சிவநேசச்செல்வன்

"பழமுதிர்சோலை".

Q 3/4, மாளிகாவத்தை.

கொழும்பு -10

யொருளடக்கம்

நூல் விபரம்	-	ii
சமர்ப்பணம்	-	iii
முன்னுரை	-	v
அணிந்துரை	-	vii
எனது குறிப்பு	-	xiii
இயல் ஒன்று	-	1-7
(பத்திரிகைத்துறை பற்றிய இவ்வாய்வின் எல்லையும் பரப்படும்)		
இயல் இரண்டு	-	8-30
(அச்சுக்கலை மரபும் பத்திரிகைத்துறைத் தோற்றமும்)		
இயல் மூன்று	-	31-64
(பத்திரிகைகளும் சமயப் பின்னணியும்)		
இயல் நான்கு	-	65-88
(பத்திரிகைகளும் அரசியல் பின்னணியும்)		
இயல் ஐந்து	-	89-115
(பத்திரிகைகளும் சமூகப் பின்னணியும்)		
இயல் ஆறு	-	116-140
(பத்திரிகைகளும் உரைநடை மரபும்)		
இயல் ஏழு	-	141-146
(இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் 1930 ஆம் ஆண்டுவரையிலான பட்டியல்)		
நூற் பட்டியல்	-	169-174

**பத்திரிகைத்துறை பற்றிய
இவ்வாய்வின் எல்லையும் பரம்பும்**

இயல் ஒன்று

உளடகத்துறை இன்று பெற்றுள்ள பாரிய வளர்ச்சி இன்றைய மனித சமுதாயத்தின் பல்துறை வளர்ச்சிகளையும் நெறிப்படுத்தி வருகிறது. மனிதன் தோன்றிய காலம் தொட்டு மனித நடவடிக்கைகளைத் தொடர்புகளே (Communication) இணைத்து வருகின்றன. கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக உலகில் குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்களில் மலர்ச்சியை வெகுஜன தகவற் சாதனங்கள் விரிவுபடுத்தியுள்ளன. நீண்ட காலமாக மனிதனின் தொடர்பு சாதனங்களுள் ஒன்றான எழுத்தறிவையும் அனுபவங்களையும் சேமித்து வைப்பதற்கும், மிகக் குறுகிய வட்டத்துள் அதனைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் உதவியது. அச்சுக்கலை வளர்ச்சியும், அதன் வழியாகத் தோன்றிய புதினப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகள் ஆகியனவும் அறிவையும் அனுபவத் தையும் மிகப் பரந்த அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவதற்கு வழிகோலின. படிமுறையாக ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றத்தின் மூலம் சமுதாய வடிவங்கள் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றன.¹

வளர்முக நாடுகளில் தகவற் சாதனங்களின் பரந்த செல்வாக்கினால் அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்டு வரும் சமூக பொருளாதார கலாசார மாற்றங்கள் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினாலும் சமூகவியல் அறிஞர்ளினாலும் கூர்மையாக ஆய்வுசெய்யப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழிலக்கிய மரபிலே இவ்வாறான ஆய்வுகளின் தேவையும் சமூக பொருளாதார பகுப்பாய்வு முறையும் அறிமுகப்படுத்தப்

பட்டுள்ளன. இந்த வகையிலே தமிழியல் மரபிலே அச்சுக்கலை வருகையும் பத்திரிகைத்துறையின் தோற்றமும் அறிஞர் குழாத்தின் சிந்தனை மரபினுடாகப் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை அகப்புற ரீதியாக ஏற்படுத்தியமையும் 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய மரபினை நவீனத்துவப்படுத்தியமையும் குறிப்பிடக் கூடியதொன்றாகும். சுருங்கக்கூறின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை எழுச்சிக்கான நூற்றாண்டெனவே கூறலாம்.²

இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகைத் துறை பற்றி மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வாய்வு 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுச் சமூக பொருளாதார அரசியற் பின்புலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைகிறது. ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் மேலாதிக்கம் நிலவிய கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளிலும் ஏற்பட்ட சமய இயக்கப் போராட்டங்களும், அரசியற் மாற்ற நிலைமைகளும், சமூக வடிவங்களின் வளர்ச்சியும் கலாசார மாற்றத்திலும் அதன் உடனடி விளைவான இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் பிரதி பிலிக்கின்றன. வளர்முக நாடுகளில் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றங்களுக்கு மூலகாரணமாக விளங்கிய பத்திரிகைத் துறை தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஆழமாக ஆய்வுசெய்வதற்கு ஒரு பக்க இலக்கியமாக (Side Literature) அமைவது இவ்வாய்வின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் வலியுறுத்துகிறது.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பற்றிய இவ்வாய்வு முதன்முறையாக தமிழிலே நடத்தப்படுகின்றது. 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமுதாய வரலாற்றை இலக்கியப் பின்னணியுடன் இணைத்து நோக்கும் வகையிற் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற ஆறுமுகநாவலர் பற்றிய ஆய்வுகளும்,³ பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை பற்றிய ஆய்வுகளும்,⁴ அறிஞர் சித்திலெவ்வை பற்றிய ஆய்வுகளும்⁵ இவ்வாய்வு முயற்சிக்கு முன்னோடியான தளத்தினை அமைத்தன. சுவீத்தியானந்தன் எழுதிய "இலங்கை தமிழ் கிறிஸ்தவரின் முன்னோடி முயற்சிகள்"⁶ என்ற கட்டுரையும், கமில் ஸ்வெலபில்

எழுதிய “நவீன தமிழ் உரைநடை” பற்றிய குறிப்புகளும்⁷ இவ்வகை ஆய்வின் அவசியத்தை வலியுறுத்தின. க.கைலாசபதியின் “தமிழ் நாவலிலக்கிய ஆய்வும்”, கா.சிவத்தம்பியின் “தமிழ்ச் சிறுகதை ஆய்வும்”⁸ தொடர்புசாதனங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும்⁹ ஆய்வு மரபை நெறிப்படுத்தப்பக்கபலமாக அமைந்தன.

தமிழ் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றில் தாக்கம் பற்றிய இவ்வாய்வு இரு நோக்குகளின் அடிப்படையில் அமைகிறது. ஒன்று வரலாற்று ரீதியானது. மற்றையது கோட்பாட்டு ரீதியானது. சமுதாய வரலாற்றுக்கும் அரசியல் வரலாற்றுக்கும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் இடையே காரணகாரிய ரீதியாக அமைந்த தொடர்புகளைப் பத்திரிகைச் சாதனம் நெறிப்படுத்தி வந்தமையும், ஆக்க இலக்கிய அறிவியல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காலான கல்வி விரிவும் மன விரிவும் மக்களிடையே ஏற்பட்டமையும் விளக்கமடைவது பத்திரிகைச் சாதனத்தின் பின்னணியிலேயாகும். 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் சமூக வளர்ச்சிப் பின்னணியிற் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் பங்கும் கூர்மையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டியனவாகும்.

ஐந்து முக்கிய அம்சங்களினடிப்படையில் இவ்வாய்வு வகுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளது.

அச்சுக்கலையின் தோற்றமும் அதன் அடிப்படையிலான பிரசுர முயற்சிகளும் படிப்படியாகப் பத்திரிகைத் துறையின் தோற்றத்திற்கு வழி வகுத்தன. உலக நாடுகளில் ஏற்பட்ட அச்சுக்கலை வளர்ச்சியும் பரம்பலும் சுருக்கமாக விளக்கப்படுவதுடன் இலங்கையில் அச்சு முறைமை ஏற்படுத்தப்பட்ட பின் உருவாகிய பிரசுர முயற்சிகளும் சுருக்கமாக அதன் தொடர்பான ஆங்கிலப் பத்திரிகை முயற்சிகளும் குறிப்பிடப்படும். இலங்கை தமிழ்ப் பத்திரிகை மரபுத் தோற்றப் பின்னணியை நெறிப்படுத்திய அச்சுக்கலை மரபு முதலில் தொகுத்து நோக்கப்படும்.

இரண்டாவதாக சமய அடிப்படையிலான பத்திரிகை உலகத்

தின் தோற்றமும் வளர்ச்சி நிலைகளும் விளக்கப்படும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமய இலக்கியங்களில் தகவல்களைப் பரப்பும் சாதனமாகத் தோன்றிய பத்திரிகைத்துறை உருவாக்கிய பின்னணி விளக்கப்படும். பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்களும் சமயக் கண்டனக் கடிதங்களும் செய்திக் குறிப்புகளும் எடுத்தாளப்படும். இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே இயக்க ரீதியான செயற்பாட்டைப் பத்திரிகைகள் உருவாக்கியமை நோக்கப்படும்.

மூன்றாவதாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களின் பின்னணியில் மக்களுடைய சிந்தனை மாற்றங்களும் பத்திரிகைகளின் நிதானப் போக்கும் வளர்ச்சி பெற்றமை படிமுறையாக விளக்கப்படும். தேசிய ரீதியாக மக்களுடைய விழிப்புணர்ச்சிக்குப் பத்திரிகைகள் வழிகோலியமையும் சமய தேசியவாதம் படிப்படியாக அரசியல் மாற்றங்களை வழிப்படுத்தியமையும் கணிக்கப்படும். மக்களுடைய மனோபாவங்களிலே பத்திரிகைச் சாதனம் உருவாக்கிய விளைவுகளும் கல்வி மரபு வழியாக ஏற்பட்ட ஈடுபாடுகளும் நோக்கப்படும்.

நான்காவதாக சமூகத்தில் ஏற்பட்ட கல்வி மலர்ச்சிக்கும் வாசிப்புப் பயிற்சிக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பங்களிப்பு ஆராயப்படும். சமூக வடிவங்களை ஒருமைப்படுத்தும் வகையிற் பத்திரிகைகள் வளர்ச்சி பெற்றமையும், தேசிய சிந்தனை வளர்ச்சிக்குச் சமுதாய ரீதியாக பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பணியும் வரன் முறையாக விளக்கப்படும்.

பத்திரிகைப் பின்னணியிலான உரைநடை மரபு வளர்ச்சி படிமுறையாக அவதானிக்க வேண்டியதொன்றாகும். அச்சக் கலையின் பூரண தாக்கத்தை வெளிப்படுத்திய பத்திரிகைகள் உரைநடை வளர்ச்சியை வழிப்படுத்தின. கற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் உரிய நடை உருவாகியது. செந்தமிழ் நடை விவிலிய வேதச்சாயல் நடையாகவும் பொது மக்கள் சார்ந்த நடையாகவும் மாறி ஆக்க இலக்கிய நடைக்கு வழிகோலியது. இவை ஐந்தாவது அம்சமாக விளக்கப்

படும்.

நவீன தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் புதினப் பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றி சஞ்சிகைகளும் கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளன. ஆக்க இலக்கிய வடிவங்களுக்குப் பிறப்பிடமான சஞ்சிகைகள் 20ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஆரம்பித்தன. பொது மக்களிடையே வாசிப்புப் பயிற்சியை உருவாக்கும் பணி 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியிலிருந்து புதினப் பத்திரிகைகளால் உருவாகியது. எனவே, 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வாய்விலே புதினப் பத்திரிகைகள் மட்டுமே எடுத்தாளப்பட்டன.

பத்திரிகை மரபு சமூக பொருளாதார அரசியல் ரீதியாக ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை இலக்கிய விளக்க நோக்கில் அணுகும் இம்முயற்சி இயன்றவரையிற் காலவரன்முறையை அனுசரித்து அமைக்கப்படுகிறது. முக்கிய மாற்றங்களை வரையிட்டுக் காட்டும் பத்திரிகைகள் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன. காலவரன்முறையிலான பட்டியல் பின்னிணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டபொழுது தகவல் தேட்ட முயற்சியில் பல்வேறு தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. இலங்கை தேசிய புராதன திணைக்களத்தினர் பத்திரிகைத் தொகுப்பினை நுவரெலியாவில் இருந்து கங்கொடவிலவிற்கும் பின்னர் கொழும்பிற்கும் மாற்றியதாற் பத்திரிகைகளை ஒழுங்காகப் பார்க்கும் முயற்சியில் பூரண ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கவில்லை. பத்திரிகைப் பட்டியலிற் காணப்பட்ட பத்திரிகைகளின் இடப்பெயர்ச்சி காரணமாக ஒழுங்கு படுத்தப்படாமை தகவல் பெறுவதில் நீண்டகால தாமதத்தை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாக 1865ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் தோன்றிய பத்திரிகைகளே தேசிய புராதன சுவடிச் சாலையிற் பேணி வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு முந்திய காலத்திலேயே தோன்றிய பத்திரிகைகளுள் உதயதாரகையும் இலங்காபிமானியுமே பார்வைக்கு கிடைத்துள்ளன. 1841-1865 வரையிலான

உதயதாரகை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாக அரும் பொருளாக தொகுப்பிலிருந்தும் இலங்காபிமானி என்ற பத்திரிகை ஜேம்ஸ் ரி. இரத்தினத்தின் தொகுப்பிலிருந்தும் பெறப்பட்டன. உரைகல்லு, உதயாதித்தின போன்ற பத்திரிகைகள் பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை.

பத்திரிகை மரபை நுணுகி நோக்குவதற்கு வாய்ப்பாக 1930ஆம் ஆண்டு வரை இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காலத்தைச் சுருக்கி நோக்கும்போது ஆழமான நோக்கு வலுவடையும் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வின் எல்லை டொனமூர் அரசியல் திட்டம் உருவாகிய 1930ஆம் ஆண்டாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்கான பல்வகை மாற்றங்களும் இக்காலத்திலேயே உருப்பெற்றன. பத்திரிகைத்துறை நோக்கிலும் இக்கால எல்லை, பொருத்தம் நோக்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்:

- 1) சிவத்தம்பி, கா., "தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய மொழிநடைப் பண்புகளின் வெகுசனத் தொடர்புப் பின்னணி", மானுடம் - இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வித்தியாலங்கார வளாக வெளியீடு (கொழும்பு, 1976).
- 2) Kamil Zvelebil, The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India. (Leiden : 1973) pp. 264 - 276).
- 3) நாவலர் மகாநாட்டு விழாமலர், (யாழ்ப்பாணம், 1969).
- 4) பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழாமலர், (தெல்லிப்பழை, 1972)
- 5) இக்பால், ஏ., மறுமலர்ச்சித் தந்தை சித்திலெப்பை, (கொழும்பு, 1971).
- 6) Vithiananthan, S., Tamil Literature and Scholarship: The Pioneer work of Christians in Ceylon, I.A.T.R. Vol. II., (1969) pp. 330 - 377.
- 7) கமில் ஸ்வலில், மு. கு. நா.
- 8) கைலாசபதி, க., தமிழ் நாவல் இலக்கியம், (சென்னை, 1968).
- 9) சிவத்தம்பி, கா., தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (சென்னை, 1969). : "தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய மொழிநடைப் பண்புகளின் வெகுசனத்தொடர்புப் பின்னணி," மானுடம் - 1976.
- 10) சிவத்தம்பி, கா., மு. கு. நா.

2

**அச்சுக்கலை மரபும்
பத்திரிகைத்துறைத் தோற்றமும்**

விபல் இரண்டு

அறிவினைப் பரப்புவதற்குகந்த வலுநிறைந்த சாதனமான அச்சுக்கலையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் உலக நாடுகளில் ஒரு யுக மாற்றத்தின் அறிகுறியாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. வாய்மொழியாகப் பரம்பிய அறிவிற்கு எழுத்துக்கலை உறுதித் தன்மை அளித்தது போல அறிவுப் பரம்பலுக்கு அச்சுக்கலை வேகத்தினை அளித்தது.¹ இதன் பயனாக வாய் மொழியாக நிலவிய பன்முகப்பட்ட இலக்கிய வகைகள் காலந்தோறும் புத்தூக்கம் பெற்றன. பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழிலக்கியத்தின் பரந்த வளர்ச்சிக்கும் உரை நடையின் மலர்ச்சிக்கும் முழுமையினை அளித்த அச்சுக்கலை² நீண்ட வரலாற்றினையும் வளர்ச்சியையும் கொண்டது. அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சியோடு நெருங்கிய தொடர்புகொண்ட பத்திரிகைத் துறையின் வரலாற்றை அணுகுவதற்கு முன்னோடியாக அக்கலையின் நீண்ட வரலாற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவது பொருத்தமாகும்.

அச்சுக்கலையின் மூல அம்சமான “பிரதியெடுத்தல்” இந்து நதி நாகரிகத்திலேயே காணப்படுகிறது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கலையம்சம் பொருந்திய இலச்சினைகள் அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டன. அரச இலச்சினைகள் இந்தியாவில் நீண்ட காலமாக பிரதியெடுக்கும் மரபையே உணர்த்தி வந்தன. கௌடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் “முத்ரா” என்ற பதம் இலச்சினையையே குறிக்கிறது. எனினும் அச்சுக் கலையின் அடிப்படை அம்சமான

பிரதியெடுத்தல் ஒரு தனியான வழியிற் சென்று அச்சுக் கலையாக இந்தியாவில் வளர்ச்சி பெறவில்லை.³

அச்சுக்கலையின் பல்வேறு மூலப் பண்புகளுக்குச் சீனாவே தாயகமாக விளங்குகிறது.⁴ பிரதியெடுக்கும் மரபு பல்வேறு நாடுகளிற் காணப்பட்டதாயினும் அச்சுக்கலைக்கு இன்றியமையாத காகிதம், மை, அச்சு முறை முதலியனவற்றை முதலில் பயன்படுத்தி உலகிற்கு வழங்கியவர்கள் சீனர்களேயாவர்.⁵ சீனப் பெருஞ்சுவர் ஓரத்திலும் துருக்கிஸ்தானத்திலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட கண்டு பிடிப்புக்கள் சீனாவில் தயாரிக்கப்பட்ட காகிதங்களின் தன்மையைக் காட்டுகின்றன.⁶ துருக்கிஸ்தானுக்குப் போய் அங்கிருந்து மேற்கு நோக்கிப் பரவியது. துருக்கிஸ்தானத்தினூடாக அரபிய உலகத்திற்கும் ஸ்பெயினுக்கும் அறிமுகமானது. காகித வரலாற்றை பொறுத்தவரையிற் சீனர் முதல் ஆறு நூற்றாண்டுகளாக ஏற்படுத்திய வளர்ச்சி அரபிய உலகில் பரவிப் பின்னர் கிறிஸ்தவ உலகிற்கு ஏகபோக உரிமையாகியது.⁷ காகித வருகைக்கும் அச்சுக்கலை வளர்ச்சிக்குமிடையே ஒன்றிற் கொன்று நீங்காத தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன.⁸ சுருங்கக் கூறின் ஒன்றின் வளர்ச்சி ஒன்றை பாதித்தது எனலாம்.

சீனநாட்டில் உருவாகிய அச்சுக்கலை வளர்ச்சி சமய பிரசாரப் பின்னணியிலேயே உருவாகியது⁹ என்பது மனம் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்த உண்மை உலக நாடுகளில் ஏற்பட்ட அச்சுக்கலை வளர்ச்சிக்கும் பொதுவானதாகக் காணப்படுகின்றது. அந்தந்த நாட்டில் நிலவிய சமய பிரசார விருப்பமே அச்சுக்கலை வளர்ச்சிக்கும் தேவைக்குமான பின்னணியை விரிவுபடுத்தியது. சீனாவின் அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சி ஆரம்பித்த காலம் முதல் அண்மைக் காலம் வரை புனித நூல் வெளியீட்டுக்காகவும் சமயப் பரவுதலுக்காகவுமே அதிகம் பயன்பட்டு வந்தது. முதன் முதலாக சீனா சமயப் படங்களையும் சமயபிரசாரத்திற்கான பின்னணி இலக்கியத்தையும் உருவாக்க வேண்டிய அச்சுக்கலையில் ஈடுபட்டது.¹⁰ இதேபோலவே ஐப்பான் ஏறத்தாழ ஆறு நூற்றாண்டுகள் வரையில் பௌத்த சமய நூல்களை வெளியிட்டு அச்சுக்கலையை விரிவுபடுத்தியது. மத்திய ஆசியாவில்

மங்கோலிய ஆட்சிக்காலம்வரை கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இலக்கியங்களும் பௌத்த படங்களும் பௌத்த நூல்களும் மேற்கூறிய கருத்தினை நன்கு வலுப்படுத்துகின்றன” இதன் தொடர்பாக குறிப்பாகச் சிலுவைப் போர்க்காலத்திலே அச்சிடும் முறை எகிப்தில் வளர்ச்சியடைந்ததும் “குர்ஆன்” செய்யுட்களும் தோத்திரப் பாடல்களும் அச்சிடப்பட்டமை அவதானிக்கத்தக்கன. பின்னர் ஐரோப்பாவில் அச்சுக்கலையை வளர்த்தவர்களும் விவிலியப் படங்களையும் ஏசுவின் வேதாகமத்தையும் அச்சடித்தார்கள். “ஜோன் குட்டன்பர்க்” கும் விவிலிய நூலையே முதன் முதலில் அச்சடித்தார். சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்ற பாதிரிமார் 17ஆம், 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் சமயப் பரப்புதலுக்கே அச்சுக்கலையைப் பயன்படுத்தினர். எனினும், அசையும் அச்செழுத்துகளை ஆரம்பத்தில் கண்டுபிடித்த சீனா அவற்றை பயன்படுத்துவதை ஏறக்குறைய மறந்துவிட்டபொழுது அச்சுமுறை முதன் முதல் தோன்றிய அந்த நாட்டிற்கே பாதிரிமார்கள் சமயப் பிரசார நோக்கில் அச்சுக்கலையை அறிமுகப்படுத்தினர். பொதுவாக உலக நாடுகளில் அச்சுக்கலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதற்கும், அச்சுக்கலை வளர்ச்சி பெற்றதற்கும் உறுதியான சமய உணர்ச்சியும், சமயப் பிரசார நோக்க முடிகாரணமாக இருந்தன என்பது ஈண்டு அவதானிக்கத்தக்கது.¹¹

உலக நாடுகளிலே தோன்றிய அச்சுக்கலை வளர்ச்சியானது சீன நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாயினும், அதன் பல்வேறு வளர்ச்சிப் போக்குகளுக்கும் உலக நாடுகள் யாவுமே தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. அச்சுக்கலை கண்டு பிடிக்கப்படுவதன் முன்னர் நூல்கள் யாவும் கையினாலேயே ஏழுதப்பட்டு வந்தன. ஒவ்வொரு பிரதியையும் கைநோக வருந்தி எழுத வேண்டிய முறையை மாற்ற வேண்டி ஏற்படுத்திய முயற்சிகளே அச்சுக்கலையை வளர்த்தன.¹² நேரத்தையும் உழைப்பையும் குறைக்க புதுவழி காணவேண்டுமென்ற நோக்கம் அச்சுக்கலையை விருத்தி செய்தது.

அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சி விரிவைத் தொகுத்து நோக்கிய மா.ச.சம்பந்தன் மேல்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“அச்சுக்கலை தோன்றுவதற்கு, இலச்சினைகள் இடுதல் முத்திரை பொறித்தல் கல்வெட்டிலிருந்து நகல் எடுத்தல் செதுக்குத் தகடுகள். கல்வச்சுப் படிமைகள், மர அச்சுப் படிமைகள் முதலியவற்றிலிருந்து பிரதியெடுத்தல், நாணயக் காசிதம், சீட்டு அட்டை, வழிபாட்டுப் படங்கள் போன்றவற்றை அச்சடித்தல் ஆகிய பல வழிகளைக் கடந்த பின்னரே தனித்தனி எழுத்துகளைக் கண்டுபிடிக்க நேர்ந்தது. இதுவும் பலவித நெருக்குக் காரணமாகவும் தேவை காரணமாகவுமே செய்யப்பட்டன.”¹⁴

சீனாவில் அச்சுக்கலை செல்வாக்குப் பெற்ற நான்கு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே ஜேர்மனி தேசத்து மயின்ஸ் நகரத்தைச் சேர்ந்த குட்டன்பார்க் தனித்தனி எழுத்துகளை உருவாக்கி ஐரோப்பாவில் அச்சுக்கலை வரலாற்றை ஆரம்பித்து வைத்தார்.¹⁵ மயின்ஸ் நகரத்திலே பிறந்த இவர் “ஸ்டாஸ்புர்க்” நகரத்திலே கி.பி.1450 அளவில் அச்சமுறையை தமது ஓயாத முயற்சியின் பின்னணியில் உருவாக்கினார். இம்முறை 15ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியது. அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சியும் பிரித்துக்கோர்க்கும் எழுத்துக்களின் மூலம் நூல்களை உருவாக்கும் முறையும் அறிவுத்துறையில் புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கும் பணியினை தொடர்ந்தன.¹⁶ ஐரோப்பிய பொதுநல நாடுகளிலே சிந்தனை ஒருமையும் அறிவுப் பரம்பலும் ஒரே சமயத்தில் வளர்ச்சி பெற்றன. கிறிஸ்தவர்களுக்கே அறிவு உரியதென்ற மத்தியகாலச் சிந்தனை (Republica Christiana) மெல்ல மெல்லத் தளர்வடைந்து தத்துவஞானிகளின் கருத்துகளும், விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்புகளும் கவிஞரின் எழுத்தோவியங்களும் இன்னும் மனித எண்ணங்களால் விளைந்த உருவகங்கள் யாவும் தனிப்பட்டவர்களுக்கோ, தேசிய இனங்களுக்கோ சொந்தமாகாமல் உலகப் பொதுமையாகின. அச்சுக்கலை அறிவுப் பொதுவானது (Republica Litterarum) என்ற கருத்து

வலுவடைந்தது.¹⁸ அச்சுக்கலை வளர்ச்சி அறிவுகால நடவடிக்கைகளுக்கு விரிவினை அளித்ததுடன், உலக நாடுகளெங்கினும் ஆழமான தேசிய வரம்பும் சர்வதேச மரபும் உருவாக வழி வகுத்தது.¹⁹ சுருங்கக்கூறின் பொதுஜன தொடர்பு சாதன வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அச்சுக்கலை மலர்ச்சி அமைந்தது.

ஐரோப்பாவில் அமைந்த பல்வகை அச்சுக்கலை முயற்சிகளும் வளர்ச்சிகளும் கல்வி கற்ற மத்திய வகுப்பு மக்களின் பல்துறை ஆர்வத்தை விரிவுபடுத்தின. சர்வதேச வர்த்தக நிலையங்கள் இருந்த இடங்கள் தோறும் அச்சுக்கலை தோற்றம் பெற்றன.²⁰ அரசாங்கங்களும் மத நிறுவனங்களும் அச்சுக்கலைகளுக்கு மேலான ஆதரவினை அளிக்க முற்பட்டன. குறிப்பாக கோலோன், பரிஸ், நேப்பிள்ஸ் போன்ற நகரங்களில் அச்சுக்கலை நிறுவப்பட்டன.²¹ இந்நகரங்களிலே வாணிபம், கொடுக்கல் வாங்கல், கப்பல்துறை முதலானவை நடை பெற்றதுடன் உலகியல் சமய நிர்வாக நிலையங்களும் இயங்கின. அச்சு முயற்சிகளை உருவாக்கிய இடமெங்கணும் அக்கலையை முதலிலே அறிவு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்துவதிற் பெரிதும் தயக்கம் ஏற்பட்டது. இதனாலேயே ஆரம்பத்தில் பல்கலைக்கழகங்களுள்ள நகரங்களில் அச்சுக்கலை ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை.²² வர்த்தக நிலையங்களே அச்சுக்கலை அக்காலத்தில் நடத்தி வந்தன. குறிப்பாக மத்திய காலத்தில் உருவாகிய அச்சுக்கலை அகில உலக வாணிபத்துடன் பிணைந்து வளர்ந்தது. காலப்போக்கில் சமயப் பரம்பல் முயற்சியும் அச்சுக்கலையுடன் இணைந்து கொண்டது.

அச்சுக்கலையின் பக்க விளைவாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டின்²³ மத்திய பகுதியிலே ஐரோப்பாவில் சர்வதேச பண்பு வாய்ந்த செய்திப் பத்திரிகைகள் தோன்றின. முதலில் கையால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட வர்த்தகச் செய்திப் பத்திரிகைகள் (News Letters) தகவல் பரப்பும் நோக்கில் வெளிவந்த இவை, பத்திரிகை உலகிற்கு முன்னோடியாக நீண்ட காலம் நடைபெற்றன. வர்த்தக ஆர்வத்தை வளர்க்கும் நோக்கமாகவும் பொதுமக்களின் ஆர்வத்தை ஈர்க்கும் நோக்கமாகவும்

அரசியல் பொருளாதார செய்திகளை தாங்கி வெளிவந்தன. இவை பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றன. 1560ஆம் ஆண்டில் தொடரிலக்கம் இடப்பட்ட செய்திப் பத்திரிகைகள் அச்சுக்கலை தோற்றத்தினால் வெளிவர தொடங்கின.²⁴ குறிப்பாக ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவந்த “அவிசா” ஸ்ராஸ்புர்க்கிலிருந்து வெளிவந்த “றிஸேசன்ஸ்” ஆகியன சுவிற்சர்லாந்தினூடாகப் பரப்பிய செல்வாக்கினால் 1618இல் ஒல்லாந்திலுள்ள அமஸ்டர்டாமிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலும் வார இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.²⁵

அச்சுக்கலை வளர்ச்சி இவ்வாறாக ஐரோப்பாவிலே தகவல் சாதன வளர்ச்சியை உருவாக்கியது. ஒல்லாந்தரைப் பின்பற்றி 1621 வரையில் ஆங்கிலேயர் செய்திப் பத்திரிகைகளை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.²⁶ இக்காலத்தில் இருந்த ஆசிரியர் - வாசகர் தொடர்புகள் இணைந்த நிலையிலான தேசிய உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் செய்திப் பத்திரிகைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. பருவ இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த காரணத்தினாலே சிறுபுத்தகம், சிறு பிரசுரம் என்ற வடிவநிலை மாறியது. 17ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் வார வெளியீடுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. 1702ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக இங்கிலாந்தில் தினப் பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கியது.²⁷ ஐரோப்பாவினூடாக ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் அச்சுக்கலை சமய பிரசுர நோக்கிலேயே முதன்முதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இங்கு 1690ஆம் ஆண்டு முதலாவது செய்திப் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது.²⁸ இப்பத்திரிகையின் ஒரு இதழே வெளிவந்தன. நீண்டகால இடைவெளியின் பின் 1704 ஆம் ஆண்டு முதல் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் செய்திப் பத்திரிகைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன ஐக்கிய அமெரிக்காவில் முதலாவது தினசரிப் பத்திரிகை 1783 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.²⁹

ஐரோப்பாவிலும் பின்னர் அமெரிக்காவிலும் வளர்ச்சியடைந்த அச்சுக்கலை வர்த்தக முயற்சிகளின் பின்னணியில் கீழை தேசங்களில் அறிமுகமானது. 16ஆம் நூற்றாண்டிலே வர்த்தகத்தின்

தொடர்பாக சமயம் பரப்பும் ஆர்வத்தோடு வந்த போர்த்துக்கேயர் அச்சுக்கலையை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தினர்.³⁰ 1556ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 6ஆம் திகதி போர்த்துக்கேயர் ஏசுமத பாதிரிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவே அச்சுப் பொறியையும் அச்சடிப்பாளர்களையும் இந்தியாவுக்கு கொண்டு வந்தனர்.³¹ இவ் அச்சுக்கத்தின் ஆரம்பத்தில் போர்த்துக்கேய மொழி துண்டுப் பிரசுரங்களையே வெளியிட்டனர். போர்த்துக்கேய மன்னனாகிய 3ஆம் ஜோன் என்பவனுடைய உத்தரவுப்படி போர்த்துக்கேய மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “லுசோ” தமிழ் சமய வினாவிடை (Luso Tamil Catechism) இந்திய மொழிகளில் முதன் முதலாக அச்சுக்கப்பட்ட நூலாகும். இந்நூல் 1554ஆம் ஆண்டிலே லிஸ்பன் நகரில் வெளியிடப்பட்டது. உரோம வரி வடிவத்தில் அமைந்த தமிழ் எழுத்துகளைக் கொண்ட இந்நூலின் ஒரேயொரு பிரதிலிப்பவன் மனிதவியல் பொருட்காட்சிச் சாலையில் காணப்படுகிறது.³²

கொச்சிப் பகுதியில் உள்ள அம்பலக்காடு என்ற இடத்தில் இருந்த யேசுசபை அச்சுக்கத்தில் முதன் முதலாக மரத்தில் செதுக்கப்பட்ட தமிழ் எழுத்துகளைக் கொண்டு தமிழ் நூல் வெளியிடப்பட்டது. இயேசு சபைப் பாதிரிகளில் ஒருவரான ஜோன் கொன் செல்வாஸ் என்ற ஸ்பானிய தேசப் பாதிரியாரே இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவர் தாம் உருவாக்கிய எழுத்துகளை மலபார் தமிழ் எழுத்துக்களெனக் குறிப்பிட்டார்.³³ 1578இல் திருநெல்வேலியிலுள்ள புன்னைக்காயல் எனுமிடத்திலும் பின்னர் வைப்புக் கோட்டை எனும் இடத்திலும் அச்சுக்கங்கள் தோன்றின.³⁴ புன்னைக்காயலிலே யோ.டி. வாரியா என்பவர் மர அச்சுக்களைச் செதுக்கித் தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்தார். 1578ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட தம்பிரான் வணக்கம் (dourna Christa) என்ற நூலே இந்தியாவில் அச்சான முதலாவது நூலாகும்.³⁵ இந்திய மொழிகளில் தமிழிலேயே முதன் முதல் அச்சு நூல்கள் வெளிவந்தமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. போர்த்துக்கேய மொழியில் பிரான்ட்சிஸ் சவேரியரினால் சமய பிரசாரத்துக்கென வெளியிடப்பட்ட இந்நூல்

பிரசார தேவைக்காகக் கென்றிக் பாதிரியாரினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் இன்று ஹாவாட் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்திலே காணப்படுகிறது.³⁵ இதனைத் தொடர்ந்து 1586 இல் கிறிஸ்தவ வேதோபதேசம் (Flos Sanctrom) என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் வைப்புக் கோட்டை எனும் ஊரிலே அச்சிடப்பட்டது.³⁷ இதனைத் தொடர்ந்து போர்த்துகீஸ் - தமிழ் புத்தகம் (Portuguese - Tamil vocabulary) இன்னாசி ஆச்சாமனி என்ற சுதேசியொருவர் உருவாக்கிய அச்செழுத்துகளைக் கொண்டு அச்சிடப்பட்டது.³⁸ இவ்வாறாக அச்சக முயற்சிகள் 1577 ஆம் ஆண்டு கொல்லத்திலும் நடைபெற்றன.

தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள தரங்கம்பாடியில் டேனிஸ் மிஷன் பாதிரிமார் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சுமுயற்சிகளைத் தொடர்ந்தனர். 1711ஆம் ஆண்டிற் பாத்தலோமியாஸ் சீகன் பால்கு என்பவர் இங்கிலாந்திலும் ஜெர்மனியில் உள்ள கிறிஸ்துவஞான வளர்ச்சிச் சங்கங்களுக்கு (society for Promoting Christian Knowledge) அச்சகத்தின் தேவையை வலியுறுத்தி எழுதினார்.³⁹ தரங்கம்பாடியில் அமைக்கப்பட்ட அச்சகத்திற்கு ஜெர்மனியில் இருந்து எழுத்துகள் வந்தன. இங்கிருந்து அச்சிடப்பட்ட நூல்களும் பிரசுரங்களும் முதன் முதலாக பொதுமக்கள் உபயோகத்திற்குக்⁴⁰ கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக 1714ஆம் ஆண்டு முதல் 1730ஆம் ஆண்டுவரை அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்தில் காணப்படுகிறன.⁴¹

17ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் பிலிப்பஸ் பால்டயஸ் (Philippas Baldaeus) எழுதிய “மலபார் இலங்கை” பற்றிய நூலில் முதன் முதலாக தமிழ் மலபார் எழுத்துகளின் அட்டவணை விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. போர்த்துகேயர் தமது நூல்களிற் பயன்படுத்திய மலபார் (Lingua Malaba) எனும் தொடர் தமிழையே குறிக்கிறது.⁴²

1761இல் புதுவையிலும் 1768 சென்னை வேப்பேரியிலும்

அச்சகங்கள் உண்டாயின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே இந்தியாவெங்கிலும் அச்சகங்கள் பெருகின. 1835இல் அச்சகம் அமைக்கும் உரிமை இந்திய சுதேசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் நூல் வெளியீடுகளும் பெருகின. 1815ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னையில் இயங்கிய கிறிஸ்துவஞான சங்கம் “தமிழ்ப் பத்திரிகை” எனும் வார இதழை 1831 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. இதுவே தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது பத்திரிகையாகும்.”

இவ்வாறாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற் பரவிய அச்சககலை இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. வர்த்தக நோக்கில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆளுமையை ஏற்படுத்த முயன்ற ஒல்லாந்தர் தமது தேசப்பின்னணியை ஒட்டி இலங்கையில் இயங்க முற்பட்டனர். மிசனரித் தேவைக்காக அச்சகம் அமைக்க முற்பட்ட “ஒல்லாந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு” அக்காலத்தில் தேசபதியாக இருந்த வான் இம்கொவ் ஆதரவளித்தார். 1736 இல் ஏற்பட்ட முயற்சிகள் காரணமாக 1737 இல் இலங்கையில் முதலாவது அச்ச நூல் சிங்கள மொழியில் வெளியிடப்பட்டது. 1738, 1739 ஆம் ஆண்டுகளிலே தொடர்ச்சியாக பிரசுர முயற்சிகள் நடைபெற்றன. கோவாவிலிருந்த அச்சகத்தையும் தெற்கில் இருந்த சிறிய யேசுசபை அச்சகங்களையும் தவிர்த்து நோக்கும் போது, இந்தியாவில் ஏனைய பாகங்களிலும் முன்னதாக இலங்கையில் அச்சகங்கள் தோன்றியமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.”

சென்னையோ அல்லது வங்காளமோ அச்சககலையை அறிய 40 ஆண்டுகள் முன்னரே இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பலவகை அச்ச முயற்சிகள் நடைபெற்றன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே கொழும்பில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களின் முகப்புப் பக்கமும், பொருள் அட்டவணையும் ஒல்லாந்த மொழியில் அச்சிடப்பட்டன. சிங்கள மொழியிற் பல நூல்களும் சமய பிரசார நோக்கில் வெளியிடப்பட்டன. 1739ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக இலங்கையில் ஆராதனை நூலொன்று தமிழில் வெளியிடப்பட

டது.⁴⁶ 18 ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களில் எந்த நூலும் முழுமையாக ஒல்லாந்த மொழியில் அச்சிடப்படவில்லை. இது ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் அச்சுச்சாதனத்தைச் சுதேசிகளைக் கருத்திற் கொண்டு பயன்படுத்தியமையைக் காட்டுகின்றது⁴⁷. 1865ஆம் ஆண்டிலே கொழும்பில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட நூல்களில் பட்டியல் முதன் முதலாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. இத் தொகுப்பு ரோயல் ஆசியச் சங்க சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1737 - 1760க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களை டக்லஸ் மைக்முரே என்பவர் 1931 ஆம் ஆண்டிலேயே தொகுத்தார்.⁴⁸ கொழும்பு அரும் பொருளகம், பிரித்தானிய அரும் பொருளகம் ஆகியவற்றின் தரவுகளைக் கொண்டு ரோயல் ஆசியச் சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளையினது அனுசரணையுடன் இத் தொகுப்பு முயற்சியை இவர் மேற்கொண்டார். மைக்முரேயின் தரவுகளைத் தொடர்ந்து தென்னாசியாவின் அச்சுக்கலையின் பரம்பலைத் தொகுத்து நோக்கிய டென்னிஸ் றேட்ஸ் பிரித்தானிய அரும் பொருளகத்தை மையமாகக் கொண்டு அச்சுக்கலை வளர்ச்சியை வகுத்துக் காட்டியுள்ளார்.⁴⁹

18ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் மேற்கொண்ட அச்சு முயற்சிகளைத் தொகுக்க முயன்ற கதறின் - எஸ் டெய்ல் 1970 - 1971ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கைப் பழைய சுவடிச் சாலைகளிலும் நூலகங்களிலும் மேற்கொண்ட முயற்சி முக்கியமானது. அக்கால அச்சு முயற்சியில் தொடர்பு கொண்டவர்களுடைய பல்வேறுபட்ட செய்திகளை "வூல்பென்டால்" திருச்சபை பேணி வைத்துள்ளதாக இவ்வாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை இலங்கையில் அச்சுக்கலையைப் பயன்படுத்திய ஒல்லாந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பனி 1734க்கும் 1796க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியிட்ட தொண்ணூறு பதிப்புக்கள் இவராலே தொகுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பல முன்னர் எவராலும் அட்டவணைப்படுத்தப்படாதவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁵⁰

சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரு

வதற்காக ஒல்லாந்த கிழக்கிந்திய கம்பனி அறிவுறுத்தல்களை வெளியிட்டது. இவை பிளக்கட்டின் (Plakkaten) என வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒல்லாந்த, சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் இவை வெளியிடப்பட்டன.³¹ இவற்றிலே பல பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டுக் கிராமத் தலைமைக்காரரின் வீட்டருகில் உள்ள மரங்களிலும் மற்றும் பொது இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டன. இவற்றையே நாட்டிற் பல பகுதிகளிலும் தகவல் பரப்பும் சாதனமாக ஒல்லாந்தர் பயன்படுத்தினர். ஓலைகளில் அமைந்து உள்ளதுபோல தொடரான வசனப் போக்கை தழுவி இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வாசிப்பவர் பிரித்து வாசிக்கவேண்டி இருந்தது. மக்களுடைய பேச்சு மொழி இவற்றிலே பயன்படுத்தப்பட்டன. 1741ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அறிவித்தலின் தமிழ்மொழிப் பெயர்ப்பே இலங்கையிற் காணப்படும் மிக முற்பட்ட அச்சுப்பிரதியாகும். செல்வி ஜூறியான்ஸ் 1742ஆம் ஆண்டு அறிவித்தலே முதலாவது அச்சிடப்பட்ட பிரதியெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³²

17ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயரை வென்று ஒல்லாந்தர் மேலாண்மையைப் பெற்ற பொழுது அநேக தகவல் ஏடுகள் எரிக்கப்பட்டன. 1793 இல் ஹல்பர்ஸ்டர்ப் (Hulft Strop) பில் ஏற்பட்ட தீவிபத்தில் அநேக ஒல்லாந்தத் தகவலேடுகள் அழிவுற்றன. 1940ஆம் ஆண்டில் இலங்கை ஜப்பானிய தாக்குதலை எதிர்நோக்கி யிருந்தபோதும் பல தகவல் ஏடுகள் அழிக்கப்பட்டன. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே தமது அச்சுக்கலை மூலம் அறிவுறுத்தல்களையும் செய்திகளையும் பரப்பியதுடன், நூல் வெளியீட்டுச் சமயத்தைப் பரப்பும் பணியையும் தொடர்ந்தனர்.³³

1796ஆம் ஆண்டில் இலங்கை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்த பின்னர் அரசாங்கத் தகவல்களையும் செய்திகளையும் அச்சிட்டுப் பரப்பும் முயற்சி ஒழுங்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதற்காக அமைக்கப்பட்ட அரசாங்க அச்சகம் திட்டமிட்ட முறையில் இயங்க ஆரம்பித்தது.³⁴ அச்சுக்கலையைத் தகவல் சாதனத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் பணி வளர்ச்சி பெற்றது. 1814ஆம் ஆண்டில்

அச்சிடப்பட்ட “சிலோன் கலெண்டரின்” 23 பேர்களைக் கொண்ட அச்சகத்தின் உத்தியோகத்தர் விபரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிரான்ஸ் டி புறான் (Frans de Bruin) தலைமையில் அரசாங்க அச்சகம் இயங்கியது. அச்சகத்தில் 141 பக்கங்களைக் கொண்ட ஜேம்ஸ் காட்டரின் (James Chater) சிங்கள மொழி இலக்கண நூல் 1814 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது⁵⁵. இவ்வாறாக பல நூல்கள் காலம்தோறும் வெளியிடப்பட்டன. 1802ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் முதலாவது பருவ இதழான இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானி ஆங்கிலத்தில் வெளிவர ஆரம்பித்தது.⁵⁶ இதிலே பொது அறிவித்தல்களும் ஆங்கில இந்தியப் பத்திரிகைகளில் இருந்து பகுதிகளும் குறிப்புகளுடன் கூடிய உள்நாட்டுச் செய்திகளும் வெளிவந்தன. முன்னாள் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரும் எழுத்துத் துறையில் ஓரளவு அனுபவம் பெற்றவருமான சேர் றொபட் வில்மட் ஹோட்டன் 1831 இல் தேசாதிபதியாக இலங்கைக்கு வந்தார்.⁵⁷ கொழும்பு ஜேணல் எனும் பத்திரிகையை அஞ்சலகத் தலைமை அதிபதியான ஜோர்ஜ் வீ என்பவர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார். மகாவம்சத்தை மொழிபெயர்த்த ஜோர்ஜ் தேணர் என்ப வரும் ஹென்றி மாஷல் மேஜர், போப்ஸ் போன்ற பிரபல எழுத்தாளர் களும் இதற்குக் கட்டுரைகள் வழங்கினர். ஆயினும் இங்கிலாந்திலிருந்து அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசாங்க ஆதரவிலே செய்தித்தாள் வளர்வதை அங்கீகரிக்கவில்லை.⁵⁸ அதற்கு மாறாக அரசாங்க அலுவலர்கள் அரசாங்க வர்த்தமானி என்ற வெளியீட்டிலே தங்கள் கவனம் முழுவதையும் செலுத்த வேண்டும் என அவர்கள் விரும்பினர். இதனைத் தொடர்ந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வேறு பத்திரிகை முயற்சிகள் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்றன. குறிப்பாக 1834ஆம் ஆண்டில் ஒப்சேவர் கொமேஸியல் அட்வட் ரைசர் (இப்போதைய சிலோன் ஒப்சேவர்) என்ற பத்திரிகை வின்சர் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வர்த்தகர்களாலும் தோட்ட முதலாளிகளாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பத்திரிகை பின்னர் கிறிஸ்தோபர் எலியானட் ஆசிரியராகக் கொண்டு 1835ஆம் ஆண்டில் அரசியல் பத்திரிகையாக மாறியது. அக்காலத்

திலே தேசாதிபதியாக இருந்த சேர் விபல் மட் ஹோட்டனின் நிர்வாகத்தை இப்பத்திரிகை வெளிப்படையாக கண்டித்தது. 1837ஆம் ஆண்டு சிலோன் குறோனிக்கின் என்ற பத்திரிகை ஹோட்டனின் மறைமுகமான ஆதரவுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு ஆசிரியராக வண எஸ். ஒகிலெனி கடமையாற்றினார். கிறிஸ்தோபர் எலியட் கண்டனங்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு ஆண்டுகாலமாக இயங்கிய பத்திரிகை சிலோன் ஹொரால்டாக மாறி வர்த்தகச் செய்திகளையும் உள்நூர்ச் செய்திகளையும் வெளியிட்டது. 1846இல் “சிலோன் எக்சாமினர்” என்ற பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.⁵⁹

19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரை இலங்கையிலே பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும் ஆங்கில மக்களால் மொழியில் ஆங்கிலம் அறிந்த மக்களுக்காகவே வெளியிடப்பட்டன. பொதுமக்களுடைய கல்வியை வளர்ப்பதிலோ அறியாமையை அகற்றுவதிலோ இப்பத்திரிகைகள் சிறிதும் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆங்கிலக் கல்வி இலங்கையில் பரவியதன் காரணமாகச் செய்தித்தாள் வாசிப்போரின் தொகை அதிகரித்துவந்தது. ஒப்சேவர், ஹொரால்ட் ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஜேம்ஸ் த அல்விஸ், ஜேம்ஸ் துணுவில ஆகிய இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சமூக உணர்வினைப் படிப்படியாக வளர்த்து வந்தன.⁶⁰

ஆங்கிலத்தில் இவ்வாறாகப் பல பத்திரிகை முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்த அதே நேரத்தில் அச்சகங்களை வைத்திருக்கும் உரிமை ஆங்கிலேய அரசியலாளருக்கும் மிசனரிமாருக்குமே இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.⁶¹ 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து இலங்கைக்கு பல்வேறு மிசனரிமார் வரத்தொடங்கினர். குறிப்பாக 1814இல் வெஸ்லியன் மிசனரிமாரும், 1816 இல் அமெரிக்க மிசனரிமாரும், 1818இல் இங்கிலாந்து திருச்சபையினரும் வந்தனர். 1815ஆம் ஆண்டு முதல் வெஸ்லியன் மிசனரிமாரின் அச்சகம் இயங்கத் தொடங்கியது. இந்த அச்சகம் கொழும்பில் அமைக்கப்பட்டது. 1814 இலேயே யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த வெஸ்லியன்

மிசனரிமார் சமயப் பிரசார முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.⁶² 1818ஆம் ஆண்டில் அச்சுக்கலை “மெல்லூரில்” அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதென மைக்முரே குறிப்பிடுகின்றார். (நல்லூரையே அவர் மெல்லூர் எனத் தவறுதலாக குறிப்பிடுகின்றார்.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் முதன் முதலாக வடபகுதியில் அச்சகம் அமைக்கப்பட்டது.⁶³ நல்லூரில் என இவர் கூறுவதற்குத் தக்க சான்றுகளில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் சேர்ச் மிசன் சபையினரின் பிரதான தலைமையகமாக விளங்கிய நல்லூரில் இருந்த அச்சகம் தமிழ் மொழியில் காலத்திற்குக்காலம் பெருந்தொகையான துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு வந்தது.⁶⁴

1822ஆம் ஆண்டு சேர்ச் மிசன் சபையினரால் கொழும்பில் இருந்து 6 மைல் தூரத்தில் உள்ள கோட்டையில் அச்சகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கண்டியில் இயங்கிய பப்ரிஸ்டர் மிசன் அச்சகம் எப் பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்ற தகவல் தெளிவரவில்லை. ஆயினும் 1841ஆம் ஆண்டு முதல் அங்கிருந்து வெளியான நூல்கள் பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்திற் காணப்படுகின்றன.⁶⁵

1834ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயில் அமெரிக்கன் மிசனரிமார் அச்சகத்தினை ஆரம்பித்தனர். உண்மையில் 1820ஆம் ஆண்டிலேயே மிசனரிப் பாடசாலைகளிற் பயன்படுத்துவதற்கான நூல்களை அச்சிடுவதற்கும் சமயப் பிரசாரத் தேவைக்கும் அச்சகம் இன்றியமையாத தென்பதை உணர்ந்து செயற்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்த நிகழ்வினை இமர்சன் ரெனன்ற் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

“பள்ளிக்கூடங்களிலே பயன்படுத்துவதற்கான மொழிபெயர்ப்புகளும் நூல்களும் விநியோகிப்பதற்குத் தேவையான அச்சியந்திரம் ஒன்றினை அமைத்தல் அவசியமாயிற்று. ஆனால், தேசாதிபதியாக இருந்த எட்வட் பான்ஸ் என்பவரின் தவறான எண்ணத்தினால் இக் கிறிஸ்தவ சபையினரின் தமக்குச் சொந்தமான

அச்சுப்படிவங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அனுமதி உபகாரமின்றி மறுக்கப்பட்டது. அச்சகத்தினை அமைப்பதற்கென வந்தவர் மூன்று மாதகாலம் முடியும் முன் இலங்கையை விட்டு வெளியேறுமாறு பணிக்கப்பட்டார். அச்சகம் இங்கிலாந்து திருச்சபையைச் சேர்ந்த பிரசார கரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இக்காலத்திலிருந்து பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்க கிறிஸ்தவ பிரசாரகர் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டது. நியாயமற்ற இத்தடையினை 1832 இல் சேர்.ஆர். டபிள்யூ. ஹோட்டன் நீக்கிவிட்டார். அமெரிக்க திருச்சபை மானிப்பாயில் அச்சியந்திரசாலையை ஏற்படுத்தியது. இந்த ஒரேயொரு நிறுவனத்தில் இருந்து இலங்கை மக்களுக்காக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பதின்மூன்று கோடி பக்கங்களிலே கல்வியும் சமய அறிவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.⁶⁶

உண்மையில் மிசனரி அழைப்பிற்கிணங்க அமெரிக்காவில் இருந்து 1820ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் திகதி ஜேம்ஸ் கறற் இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். எனினும் பிரித்தானிய குடியேற்ற நாட்டிலே அமெரிக்க செல்வாக்கினை விரும்பாத பாண்ட் தேசாதிபதியின் மனோபாவம் இவரை 1820 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 28ஆம் திகதி வெளியேறச் செய்தது, கறற் வெளியேறிய பின்னர் நீண்டகாலம் பயன்படுத்தாது இருந்த அச்சகத்தினை நல்லூர் சேர்ச் மிசனரியைச் சேர்ந்த வண. ஜோசப் நைற் வாங்கினார். 1831ஆம் ஆண்டு வில்மட் ஹோட்டன் என்ற தேசாதிபதி அளித்த அனுசரணையைத் தொடர்ந்தே அச்சகம் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.⁶⁷

இவ்வாறான அச்சக முயற்சிகளின் தொடர்பாக முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையாகிய உதயதாரகை 1841ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிசன் அச்சகத்தில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது.⁶⁸ அச்சுக்கலை அறிமுகமாகிய ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டினுள்

நாடெங்கும் உருவாகிய அச்சகங்களும் சிந்தனை வளர்ச்சிகளும் பத்திரிகைத்துறைக்கான களத்தினை அமைத்தன. நாட்டில் அறிவுபூர்வமான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திச் சமயப் பிரசாரம் செய்ய முயன்ற அமெரிக்க மிசனரிமார் பத்திரிகையை தமது தேவைக்கேற்ற சாதனமாக இலங்கையில் பயன்படுத்த விளைந்தனர். அச்சுக்கலையை பூரணமாகப் பயன்படுத்தும் வகையில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர்.⁶⁶

16 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து மத பிரசார நூல்களாகவும் துண்டுப்பிரசுரங்களாகவும் வெளியீட்டு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த மத நிறுவனங்கள் 19ஆம் ஆண்டிலே தமது இயக்கத்தைப் பல்வேறு வகைகளில் வளர்க்கத் தலைப்பட்டன. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நிலவாத அரசியல் அமைதியும் ஒழுங்கும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஏற்பட்டமை இவர்களுக்கு பெரும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியது. தமது பன்முகப்பட்ட முயற்சிகளுக்கு நுழைவாயிலாக அச்சுக்கலையை பயன்படுத்த முயன்றனர். தமது நாடுகளிற் பரவிய அச்சுக்கலையின் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியாகிய தொடர்புசாதனங்களை வலுப்படுத்த முனைந்தனர். பிரதேசரீதியான வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையினையும் காட்டினர். 1835ஆம் ஆண்டின் செயின் ஜோர்ஜ் கஸற்றரில் வெளிவந்த அச்சகம் அமைக்கும் சட்டத்தின் வழியாக இலங்கையரும் அச்சகம் அமைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். அச்சுக்கலையின் வளர்ச்சியும் அச்சகங்களின் தோற்றமும் நூற் கலையையும் பத்திரிகைக் கலையையும் தோற்றுவித்தன.⁶⁷ 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் அச்சவாகனம் ஏற ஆரம்பித்தன. 'எழுதா எழுத்தின்' செல்வாக்கு முழுமை பெற ஆரம்பித்தது.⁶⁸

19 ஆம் நூற்றாண்டிலே உருவாகிய துண்டுப்பிரசுரங்களின் செல்வாக்கு பத்திரிகைத் தோற்றத்திற்கான களத்தினை விரிவுபடுத்தியது. 1815ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நிறுவப்பட்ட கிறிஸ்துவ ஞான வளர்ச்சிச் சங்கம் இலவச துண்டுப் பிரசுரங்களை மக்களுக்கு வழங்கியது.⁶⁹ 1818 ஆம் ஆண்டு சென்னை சமயத் துண்டுப்பிரசுர

சங்கம் தோன்றியது. இதே காலத்தில்தான் நல்லூரிலும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.¹⁹ 1823ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் துண்டுப் பிரசுர சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இவை மக்களுடைய வாசனை ஆர்வத்தையும் சிந்தனை விரிவையும் கிளறச் செய்தன. பிரதானமாக சமய உணர்வும் வாசனை ஆர்வமும் துண்டுப்பிரசுரங்கள் மூலமே ஏற்பட்டது. 1820ஆம் ஆண்டில் வெஸ்லியன் மிசன் அச்சகம் அமைப்பதற்கு சேர் றொபட் பிரௌன்றிக் அனும்தி அளித்தபோது, “ஐரோப்பிய அறிவுக் கருவூலங்களோடு பக்தி, ஒழுக்கம், அறிவியல் நோக்கிலே சுதேச மக்கள் தொடர்புகொள்ள அச்சகம் வாய்ப்பு அளிக்கும்.” எனக் குறிப்பிட்டார். மிசனரிமார் சமயத் தேவையை மனங்கொண்டு செயலாற்றி இருப்பினும் அவர்கள் சுதேச மொழிகளை முயன்று கற்று துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். பல்வேறு விடயங்களை அறிவதிற் காட்டிய தளராத ஆர்வமும், மொழி பெயர்ப்புக்களும், அச்ச வெளியீடுகளும் பன்முகப்பட்ட மாற்றங்களை உருவாக்கின. அச்சுக்கலை வளர்ச்சியின் பயனாகப் பன்முகப்பட்ட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய வர்க்கத்தினர் வரலாறு, பண்பாடு, அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் மலர்ச்சி பெற்றனர். சுருங்கக் கூறின் சமய முனைப்போடு துண்டுப்பிரசுரங்கள் வெளியாகியிருப்பினும் அவை பாரம்பரிய கலை சார்ந்த இலங்கைப் பண்பாட்டின் வெட்டு முகத்தோற்றத்தை ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிழலாக மாற்றுவதற்கு தேவையான ஆரம்பக் கதியினை உருவாக்கின.

19ஆம் நூற்றாண்டில் பல்வேறு அச்சகங்களிலும் மிசனரிமார் கள் வெளியிட்ட துண்டுப்பிரசுரங்களைத் தயாரிப்பதிலும் வெளியிடுவதிலும் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மிசனரி முயற்சிகளைப் பாதிப்பனவென மிசனரித் தலைமையகங்கள் கருதின. மக்களைச் சந்தித்துப் போதிப்பதிலே செலவிடும் பெருந்தொகையான நேரம் வீண் விரயம் செய்யப்படுவதாகவும் உணர்ந்தனர். இக் குறிப்பு, துண்டுப் பிரசுரங்கள் அரிதின் முயன்று கவனமாகத் தயாரிக்கப்பட்

டன என்ற உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றது.⁷⁹

துண்டுப்பிரசுரங்களும் சமய வெளியீடுகளும் இலங்கையின் பாரம்பரியத்தினை உணர்த்தும் வரலாற்றுத் தொகுப்பாக அமைய ஆரம்பித்தன. இவை படிப்படியாகச் சமயப் பணிபுரிய ஆரம்பித்த வர்களிடம் நாட்டு முன்னேற்றம் என்ற கருத்தையும் உருவாக்க முனைந்தன. இந்தப் பின்னணியிலேயே அச்சகத்தை அமைப்பதிலே ஆரம்பத்திற் பல தடைகளை எதிர்நோக்கிய அமெரிக்க மிசனரி மாரின் உதயதாரகைப் பத்திரிகை மக்களின் பன்முகப்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சியையும் ஆத்மீக வளர்ச்சியையும் மனங்கொண்டு இயங்க ஆரம்பித்தது. சமயப் பின்னணியை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அச்சுக்கலை அறிவுப் பரப்பை விரிவுபடுத்தும் வெகுஜனதொடர்பு சாதனமாகிப் பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சிகளையும் நெறிப்படுத்தும் பணியையும் ஆரம்பித்தது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. Edward sapir, Communication, 'Encyclopaedia of Social Science, Vol. 3-4 (New York, 1963), pp. 78-80.
2. Kamil Zvelebil, The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India. (Leiden, 1973), p. 264.
3. Priolkar,A.K., The Printing Press in India, (Bombay, 1958), p.1.
4. சம்பந்தன்.மா.ச., அச்சுக்கலை, (சென்னை இ 1960) ப. 29.
5. மேற்படி.
6. மேற்படி ப. 30.
7. மேற்படி ப. 22.
8. மேற்படி.
9. Priolkar,A.K., மு.கு.நா, ப. 1.
10. சம்பந்தன் மா.ச., மு.கு.நா, ப.1
11. மேற்படி.
12. மேற்படி பக். 48
13. மேற்படி ப. 69
14. மேற்படி ப. 68.
15. Elizabeth, Geck, Johannes Gutenberg, 1468-1968 from lead letter to the computer (Berlin, 1968), pp. 18.
16. Natarajan,S., A History of Printing in India (Bombay, 1962), P.4

17. சம்பந்தன், மு.கு. பக். 125
18. மேற்படி
19. S. Natarajan, மு.கு. பக். 4
20. மேற்படி
21. சம்பந்தன், மு.கு. பக். 104
22. மேற்படி
23. S. Natarajan, மு.கு. பக். 4
24. மேற்படி
25. மேற்படி
26. மேற்படி
27. மேற்படி ப. 5
28. Frederic Hudson, Journalism in the United States from 1690-1872, (New York, 1873) p. 289
29. மேற்படி
30. Dennis E. Rhodes, The Spred of printing - Eastern Hemisphere (India, Pakistan, Ceylon, Burma and Thailand), (London, 1969) p. 15
31. S. Natarajan, மு.கு. ப. 2
32. மா.சு. சம்பந்தன் மு.கு. ப. 11
33. A.K. Priolkar மு.கு. ப. 9
34. மேற்படி
25. மேற்படி ப. 11
36. பரமசிவானந்தம்.அ.மு.. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி, (சென்னை 1966), ப. 60
37. சம்பந்தன் மா.சு. மு.கு. ப. 145
38. மேற்படி .
39. Priolkar, A.K. , மு.கு. ப. 36-37
40. மேற்படி
41. Dennis E. Rhodes, மு.கு. ப 17

42. Priolkar A.K., மு.க., ப. 10
43. Natarajan, J., History of India Journalism, Part II of the report of the press Commission, (New Delhi, 1955) pp. 63-64; 200-201.
44. மேற்படி ப. 64
45. Dennis E. Rhodes, மு.க., ப 67-71
46. மேற்படி ப. 67
47. Diehi, S. Kathrine, The Dutch Press in Ceylon, 1734-1796. Library Quarterly Chicago, Vol. 42, No.3, p. 330.
48. Douglas, C.Mc Murtrie, Memorandum on the first printing of Ceylon, with a bibliography of Ceyloness imprints of 1737-1760, Xeroxed copy, Primately printed 1931, pp. 1-16.
49. Dennis E. Rhodes, மு.க., ப 67-78
50. Die S. Katharine, மு.க., ப 334
51. Thananjayarajasingham, S., The Language of a Tamil Plakkaat of 18th century, Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies (IATR) Vol. II, (Kuala Lumpur, 1969) pp. 757-780; see op.cit., p. 335
52. Die S. Katharine, மு.க., ப 334
53. மேற்படி
54. Die S. Katharine, மு.க., ப 73
55. மேற்படி ப. 74
56. மேற்படி
57. Goonaratne, M.Y., English Literature in Ceylon 1815-1878 (Ceylon, 1968) p. 98.
58. மேற்படி
59. மேற்படி ப. 99
60. மேற்படி ப. 101
61. Dennis E. Rhodes, மு.க., ப 74
62. மேற்படி ப. 75
63. Douglas, C.Mc Murtrie, மு.க., ப 5
64. J. Selkirk, Recollection of Ceylon (London, 1844) p. 290

65. Dennis E. Rhodes, மு.கு. ப 76
66. James Emerson Tennent, Christianity in Ceylon, (London, 1850) pp. 107-112
67. மேற்படி ப. 107
68. Lyman S. Kulathungam, 'The Story of the Star', The Morning Star 1841-1941, Centenary Memorial Edition, (Tellipalai, 1941) p. 19;
J.V. Chelliah, 'The American Mission Press': op.cit p. 64
69. Vithianantham, S., Tamil literature and Scholarship: The Pioneer work of Christians in Ceylon, IATR, Vol. II, pp. 330-337.
70. மயிலை சீனிவேங்கடசாமி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழிலக்கியம் (சென்னை, 1962), ப. 106
72. மேற்படி
73. Selkirk, J., மு.கு. ப 290-292
74. Goonaratne, M.Y., மு.கு. ப 89
75. மேற்படி ப. 90

**பத்திரிகைகளும்
சமயப் பின்னணியும்**

19

ஆம் நூற்றாண்டிலே உலக நாடுகளில் ஏற்பட்ட பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியின் ஒரு பிரிவாகச் சமயப் பத்திரிகைகள் தோன்றின. உலகின் முதலாவது சமயப் பத்திரிகையான ரெக்கோர்டர் (Recorder) 1816ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 3ஆம் திகதி அமெரிக்காவில் உள்ள பொஸ்ரன் நகரில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சிட்னி எட்வர்ட் மோஸ் (Sidney Edward Morse) என்பவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய இப்பத்திரிகையை ஜோன் அன்றுஸ் (John Andrews) வெளியிட்டார். இது தனி இதழாக வெளிவந்ததுடன், ஆண்டு தோறும் புத்தகங்களாகக் கட்டப்பட்டது. நதானியல் வில்லிஸ் (Nathaniel willis) என்பவரது பெரும் முயற்சியினாலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட இப்பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து சமயக் கருத்துகளை வெளியிடும் பல பத்திரிகைகள் அமெரிக்காவிலே தோற்றம்பெற்றன. சமயப் பிரசாரத்திற்கெனத் துண்டுப்பிரசுரங்களும், சிறு புத்தகங்களும் வெளியிட்டு வந்த நதானியல் வில்லிஸ் முனைந்து தோற்றுவித்த “சமயப் பத்திரிகை உலகம்: காலப்போக்கில் அமெரிக்காவிலும் வெளியுலகிலும் சமயப் பணிபுரிந்தவர்களுக்கு அப்பணிகளுக்கும் பத்திரிகைகளைத் துணை கொள்ளும் பாதையினை அமைத்தது. பல்வேறு கிறிஸ்தவ சமயப் பிரிவுகளும் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் காலப்போக்கிலே தினசரி சமயப் பத்திரிகைகளையே அமெரிக்காவிலும் பிற இடங்களிலும் தோற்றுவித்தன.”

பத்திரிகைப் பணியின் முழுமையினை உணர்ந்த பொஸ்ரன் நகரிலிருந்து வந்த அமெரிக்க மிசனரிமார் அச்சகத்தின் தேவையை

உணர்ந்து இலங்கையிலே செயலாற்ற முற்பட்டதும் பல இடையூறுகளின் மத்தியிலும் தளராத ஆர்வத்துடன் இயங்க முனைந்தமையும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.² உலக நாடுகளில் வளர்ந்து வந்த பத்திரிகை முயற்சிகளின் செல்வாக்கை உணர்ந்த நிலையில் கீழைத்தேசங்களில் மிசனரிமாரும் அரசியலாளரும் செயற்பட்டனர். மிசனரிமார் தமது சமயத்தேவைக்குப் பத்திரிகைகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர். தமது நாடுகளிற் பயன்படுத்தப்பட்ட பத்திரிகை வளர்ச்சியை மனங்கொண்டு இந்தியாவில் இயங்கிய மிசனரிமார் எந்தவித தடையமின்றி பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வந்தனர். இதே போக்கிலே இலங்கை அமெரிக்க மிசனரிமார் இயங்க முடியவில்லை. அச்சகத்தின் வருகைக்கான தடையும் ஆதரவின்மையும் இவர்களை எதிர்நோக்கியதாலேயே தமது பணியை நிதானமாகச் செயற்படுத்தினர். பல்வேறு துண்டுப்பிரசுரங்களையும் நூல்களையும் வெளியிட்டுக் கல்விப் பணியின் பின்னணியிலே அறிவுத் தாகத்தை வளர்த்துச் சமயப் பிரசாரம் செய்ய முயன்றனர். பல்கலைக் கழக பின்னணியிலான பரந்த திட்டங்களுடன் வட்டுக்கோட்டை செமினரியினை ஆரம்பித்து நடத்தினர். அரசாங்க ஆதரவின்மை இவர்களை அடக்கமாக இயங்க வைத்தது. அச்சகத்தின் மூலம் கல்வி வெளியீடுகளையும் சமய வெளியீடுகளையும் உருவாக்கித் தமது நிறுவனப் பின்னணியிலே கல்விவல்ல உயர்ந்தோர் குழாத்தினை உருவாக்கினர். இவர்களது அறிவுத் தாகத்தையும் சமயத் தேவையையும் பூர்த்திசெய்யும் வகையிலே உதயதாரகை 1841 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் நான்கு தசாப்தங்களிலும் உலக நாடுகளின் தொடர்பு சாதன வளர்ச்சிநிலைக்கேற்ப இலங்கையில் ஏற்பட்ட துண்டுப்பிரசுர முயற்சிகளும் ஆங்கிலப் பத்திரிகை முயற்சிகளும், நூல் வெளியீடு சார்ந்த கல்வி வளர்ச்சியும் கல்விவல்ல மத்திய தர வர்க்கத்தினரிடையே வாசனைப் பயிற்சியைப் பரவலாக ஏற்படுத்திவந்தன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்று தேறியவர்களான ஹென்றி மாட்டினும் செற்பேசனும் பத்திரிகை முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது அமெரிக்கன் மிசன் அவர்களுக்குப் போதிய

ஆதரவினை அளித்தது.⁵ இப்பத்திரிகையின் முதலாவது ஆசிரியர் தலையங்கம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“வாசிப்பவர்களே, பூலோகத்தில் மனிதர் பண்ணும் சம்பாத்தியம் கல்விப் பொருள், செல்வப் பொருள் என இருவகைப்படும். அவ்விரண்டையும் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து கல்விப் பொருளே கனங் கொண்டதாய் பூலோகத்தின் பொருள் கல்வியெனவும் - கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவருக்கு மாடல்ல மற்றயவை எனவும் -வெள்ளத்தால் அழியாது, வெங்கனலால் வேகாது, வேந்தராலுங் கொள்ளத்தான் முடியாது, கொடுத்தாலும் நிறைவொழிய குறைவேயில்லை. கள்ளாக்கோ மிக அரிது, காவலோ மிகவெளிது, என்னும் உள்ளத்தே பொருளிருக்க ஊரெங்கும் பொருள் தேடி உலைகின்றாரே எனவும், ஒளவையார், திருவள்ளுவர் முதலானோர் நூல்களிற் கண்டிருக்கிறபடி கல்வியே விசேடித்தது. கல்வியானது ஒரு பாஷையையும் அதற் குண்டதாகிய இலக்கண இலக்கியங்களையும் கற்றுக் கொள்வது மாத்திரமல்ல மனவிரிவிற்குதவியான பல வகைப்பட்ட சாத்திர வித்தைகள் முதலானவையையும் பற்றி அறிவதே கல்வி. இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட கல்வியிலே இங்கிலீஸ்காரர், அமெரிக்கர், பிரான்சுக்காரர் முதலான சாதிகாரர்கள் தேற்றமுள்ளதாய் இருக்கிறதால் அதிக செல்வமும், அதிகாரமும், கீர்த்தியும் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவ்விதமாய்க் கல்வியானது இம்மைக்கு பலனைக் கொடுப்பதுமன்றி மறுமைக் கடுத்த காரியங்களைப் பற்றி அறிகிறதற்கும் வழியாயிருக்கிறது. இப்படியிருக்க தமிழ் நாட்டிற்குட்பட்ட சனங்கள் இப்படிப்பட்ட கல்வியை வேண்டியளவு கற்றுக்கொள்ள வழியில்லாதிருக்கின்றார்கள். ஏனெனில்.

- அ. 1வது மேற்சொல்லப்பட்ட பிரயோ சனமுள்ள சாத்திரங்கள் நூல்கள் தமிழ்ப் பாஷையில் இல்லை.
- ஆ. 2வது உள்ளவைகளும் சில பணக்கார ருக்கும் பிராமணர்களுள்ளும் அடங்கி யிருப்பதன்றி யாவரும் அறியக் கூடிய தாய் இருந்ததில்லை.
- இ. 3வது இங்கிலீஸ்காரர் வந்த பிறகு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இங்கிலீஸ் பள் ளிக்கூடங்களிலே சில பிள்ளைகளே அன்றி மற்றவர்கள் படித்துக் கொள்ளு கிறதற்குப் பெரும்பாலும் வசதியும் தகுதியும் இல்லை.
- ஈ. 4வது படித்தவர்கள், படியாதவர்கள் இளையவர்கள், முதியவர்கள் எவர் களுக்கும் சகலவித அறிவையும், அந் தந்தக் காலம் நடக்கும் பிரதான சங்கதி களையும் தங்கள் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடே நின்றுப் பொதுப் பட அறிந்து கொள்ளத்தக்க வழியும் இல்லை.

ஆகையினால் எங்கள் தேசத்தவர்கள் பல விதமான அறிவிலும் தேறவேண்டும் என்ற விருப்பத் தினால் இப்படிப்பட்ட பத்திரத்தைக் காலத்திற்குக் காலம் அச்சடிப்பிக்கை இட்டுக் கொண்டோம். ஐரோப்பாத் தேசத்தார் இவ்வகைப் பத்திரங்களால் வெகு அறிவுகளை அடைந்து வருவதைக் கண்டு எங்கள் முயற்சி மிகவும் அற்பமாக இருந்தாலும் அதனால் உண்டாகும் தேற்றம் பெரிதாயிருக்கும் என்றும், இன்னும் அநேகர் இவ்வித

மான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அறிவைப் பரப்புவார்கள் என்றும் நம்பி இதைத் தொடங்கினோம்.

“இதில் சாத்திரம்” வர்த்தகம். வேளாண்மை, அரசாட்சி முதலியவைகளுக்கு உதவியான சங்கதிகளும் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்துக்கும் மனுஷருடைய அறிவில் தேறிக்கொள்வதற்கு ஏற்ற எக்காரியங்களும் அச்சடிக்கப் படும்.

‘அந்தந்தத் தேசங்களில் நடக்கும் விசேடமான புதினங்களும் போடப்படும்’.

எட்டுப்பக்கமுள்ள நான்காய் மடித்த இப்பத்திரிகை ஒவ்வொரு மாதத்திலும் உள்ள முதலாம், மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளில் வெளியிடப்பட்டது. கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிற்ச செய்கை, அரசாட்சி மார்க்கம் முதலானவை பற்றி கூறுவதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்ட இப்பத்திரிகை 1823 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிசனரிமார் வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தின் நோக்கங்களுக்கேற்றதாக அமைந்தது. ஐரோப்பிய விஞ்ஞானச் செல்வத்தையும், இலக்கியச் செல்வத்தையும் இளைஞர் பெறத்தக்க வசதிகளைச் செய்வதும், மேலைத்தேச கல்விச் செல்வத்தைக் கீழைத்தேச மொழியில் மாற்றும் முயற்சியில் மிசனரிமாருக்கு உதவி அளிப்பதும் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்ப்பதுமே இவர்களின் பிரதான நோக்கங்களாக அமைந்தன. பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் செமினரியின் பழைய மாணவர்களாக இருந்தமையின் பூரண செல்வாக்கை விடய அமைப்பைக் கொண்டு நோக்கும்பொழுது உணர முடிகின்றது. கூடுதலாகச் செமினரி மாணவர்களுக்கும் அறிவுத்தாகம் கொண்டவருக்கும் முதலாவது ஆண்டு வெளிவந்த உதயதாரகை களம் அமைத்துச் சமயப் பிரசாரத்துக்குரிய பின்னணியை விரிவுபடுத்தியமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

உதயதாரகை தொடங்கி ஓராண்டு முடிந்த பின்னர் தமது பத்

திரிகைச் சாதனையைத் தொகுத்து அடுத்த ஆண்டிற்குரிய திட்டங்களை ஆசிரியர்கள் விளக்கிக் கூறியுள்ளனர். ஒவ்வொரு சஞ்சிகைகளிலும் ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டதாகவும், கையொப்பத்தில் எடுபடுவது அறுநூறு எனவும், மிகுதி முந்நூறு அளவு புத்தகங்களாகக் கட்டப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.⁹ இதிலே வாசகர் பற்றிக் கூறும் பின்வரும் கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“இவைகளில் மிகுதியாக அடிக்கப்பட்டவை நிலை பேறான காரியங்களைப் பற்றியனவாகையால் காலச் செலவில் தீண்டப்படாது. ஆனது கொண்டு இவைகளைச் செலவிடுவதனால் இந்தப் பத்திரத்தினது கருத்தை நயப்படுத்தும் இந்தச் சஞ்சிகையோடு எடுத்துவரும் அட்டவணையினால்தானே வாசனையிற் பிரியங்கொண்ட ஒவ்வொரு இந்துவும் விசேஷமாக இங்கிலீசுக் காரணும் இப்புத்தகம் எவ்வளவு திறம் என்று காண்பான்.”

வாசனையிற் பிரியங்கொண்ட ஒவ்வொரு இந்துவும் என்ற தொடரும் அவதானிக்கத்தக்கது. இத் தொடர் இரு முக்கிய விடயங்களை வலியுறுத்துகின்றது. ஒன்று வாசனையிற் பிரியம் ஏற்படுத்துதல் இரண்டு இந்துக்களின் கவனத்தைத் தம்பால் ஈர்த்தல். முதன் முதலாக வாசனைப் பழக்கம் என்ற தொடர் தமிழில் கையாளப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰ இந்து சமயத்தின் சடங்காசாரங்களையும் வழக்குகளையும் பத்திரிகை மூலம் கூர்ந்து அவதானித்த மிசனரிமார் அவை பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்களைச் சுதேச மக்களிடையே ஏற்படுத்த விழைந்தனர். அதன் மூலமாகக் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களையும் சுதேச சமயிகளையும் அறிவியல் பூர்வமாகச் சிந்திக்க வைக்க முனைந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து இந்துக்களின் கவனத்தைத் தம்பால் ஈர்க்கும்படியாகப் பத்திரிகை வெளியிடும் தமது நோக்கினை “இந்துக்களானவர் சத்தியத்தையும் நீதியையும் பற்றி தங்கள் கருத்துகளைச் சிந்திகவும், ஆராயவும், உறுதிப்படுத்த

தவும் தக்கதான விசேஷங்களை அறிவித்தும் புலப்படுத்துவதினாலே உதய தாரகையில் அவர்கள் பற்று வைக்கத்தக்கதாகவும் பண்ணத் தெண்டிப்போம்”¹⁴ என அழுத்தி உரைத்துள்ளனர்.

பொதுவான விடயங்களை எழுதியதுடன் சமய நோக்கின் முக்கியத்துவம் தொனிக்கும் வகையில் பத்திரிகை இயங்க முற்பட்டது. சமயத் தொனியை மென்மையாகவும் அதே நேரம் ஆழமாகவும் சமூகத்தில் ஊடுருவச் செய்யவும் முனைந்தது. காரண காரியத் தொடர்போடு சமய வாதங்களுக்கான பின்னணியை உருவாக்கிய உதயதாரகை விவிலிய வேதக் கோட்பாடுகளை விரித்துரைத்தது. பொது மக்களிடையே சமயவாதப் பிரதிவாதம் ஏற்படும்போது முன்னின்று தம் சமய உண்மைகளைத் தர்க்கரீதியாக விளக்கியது. விவிலிய வேதத்தை வலியுறுத்தும் தமது மேலான நோக்கத்தைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் தொடர்ந்து மேல்வருமாறு வலியுறுத்தி வந்தார்.

“சன்மார்க்கம், நன்மார்க்கம் முதலான காரியங்களை முன்னிலும் அதிக உணர்வினோடே பராமரிப்போம். சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் என்பவை மற்றக் காரியங்களிலும் விசேடித்தவை என யாவரும் ஒத்துக் கொண்டாலும் அவை செய்கையினிடத்து மறுக்கப்படுதலினால் அந்த உண்மையை மேன்மேலும் வலியுறுத்த வேண்டுமென நினைக்கின்றோம். இக்காரியங்களில் நாங்கள் கொள்ளும் சத்தியநிலை விவிலியம் என்பதை வாசிப்பவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை. விவிலியம் போதிக்கின்ற தருமக் கருத்தினோடே எங்கள் இயல்புக்கும் காலமிட முதலான சமயத்திற்கும் தக்கதாய் கூடியளவு அதில் வெளிப்பட்டிருக்கும் சத்தியம், நீதி முதலான நெறிகளையும் பரிபாலனம் பண்ணுவோம்.”¹⁵

இவ்வாறான நோக்குடன் இயங்கிய 1841ஆம் ஆண்டு உதய தாரகைப் பத்திரிகையிலே பரவலாகப் புதினச் சங்கதிகள், அறிவித்

தல்கள், காசிதங்கள், காசிதப் பிரதியுத்தரங்கள், இலக்கண இலக்கியச் சர்ச்சைகள், உலகச் செய்திகள், அறிவியல் விளக்கங்கள் எனப் பலவாறான விடயங்களை வெளியிட்டு வந்தனர். இடையிடையே சமய சாத்திர சம்பாஷணைகளையும் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் சிவசேச கருத்துகளையும் சமயக் கண்டனங்களையும் இடம்பெறச் செய்தனர். பரசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என இழித்துரைத்தனர். அறிவுலகு சார்ந்த பொது விடயங்களின் பின்னணியிற் சமயக் கருத்துகளைப் பரப்ப முயன்ற அமெரிக்க மிசனரிமாரின் நோக்கினை 1843ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலே தமது இருவருடைய முயற்சியின் பின்னர் பத்திரிகையின் 'பிரஸ்தாவனை'யாக வெளியிட்ட பகுதி தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

உதயதாரகைப் பத்திரங்களை அச்சடித்து பிரசுரம் செய்யும்படிக்கேட்படுத்த வேண்டுமென்றெடுத்துக் கொண்ட பிரதான நோக்கம் என்னவெனில், குருமாறாலும் பிறராலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கல்விச்சாலைகள் வழியாக கல்வியை அடைந்துகொண்டவர்களாகிய இத்தேயத்தவர்களின் நன்மைக்காகவும் பிரதானமாக அருமையும் பெருமையுமான கல்வியைக் கற்பதினாலுண்டாகிய உபயோகத்தை அனுபவித்து தங்கள் ஊரவர்களுக்கு கல்வி அறிவினும் கல்விப் பொருளினும் இன்னும் பிரயோசனமாயிருக்கும் மற்ற மற்றக் காரியங்களினும் துணை செய்வதற்கும் பிரீதியுள்ளவர்களாவார்கள் என்று எண்ணி இருக்கும் அவர்களுக்காகவுமே அன்றிப் பின்னொரு பிற நோக்கத்துக்காகவும் அல்ல."⁴

இதே "பிரஸ்தாவனையில்" சமய நோக்கத்திற்கான தமது கோட்பாட்டைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டதுடன் மதவிசாரத்திற்கான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கத் தலைப்பட்டனர். பலருடைய கருத்தையும் வரவேற்று, மதசம்வாதங்களுக்கான பின்னணியை உருவாக்க முயன்ற வேகம் தொனிப்பதையும் காணலாம். மூன்றாவது

ஆண்டிலே இஸ்லாம் மதக்கருத்துகளையும் அலசத் தலைப்பட்டனர்.

1843 ஆம் ஆண்டு உதயதாரகையில் “மகமதுசமயம்” என மகுடமிட்டு “கோறாணை”த் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு வந்தனர். முஸ்லிம் மக்களைத் தம்பால் ஈர்ப்பதற்காக இதனைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டனர். இதனைக் கண்டித்துப் பல முஸ்லிம் கள் பல கடிதங்களை உதயதாரகைக்கு எழுதினர். 1843ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 25 ஆம் திகதி “பக்கீர் மாலுமி” என்பவர் மேல்வருமாறு எழுதியிருந்தார்:

“நீங்களிந்தக் காலமெல்லாம் சில ஏழைச் சைவரை உங்கள் மாய்கைப் புரட்டான வார்த்தைகளினால் மருட்டி வருவதைப்போல எங்களையும் அழகுக்கும் மாடலுக்குமுடைய மயிலை அந்தமும் ஆடலும் கெட்ட வான்கோழி பழிக்கத் துணிந்த மேரை போலும், விலையேறப் பெற்ற ரத்தினத்தைக் கால்வாசி பெறாத வீதுறினால் பழுக்கத் துணிந்த மேரை போலும் மருட்டலாமென வீண்சிந்தனையாய் குருவுக்குப் தேசம் கூறி குசமசக்கை பண்ணுகிறதேவிட மறுப்படியல்ல என்பதற்கு பிசகில்லை.”¹⁵

முஸ்லிம் சமூகத்தினரிற் பலர் இவ்வாறான கண்டனக் கடிதங்களின் மூலம் எதிர்த்ததை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. மத சிந்தனைகளைக் கேலி செய்து மதமாற்றம் செய்யும் முயற்சிகளுக்கு முஸ்லிம்கள் இடம்கொடுக்கவில்லை என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁶ முஸ்லிம் மக்களிடையேயும் சமயம் சம்பந்தமான சிந்தனைகளைக் கிளறச் செய்யும் முயற்சியில் உதயதாரகை ஈடுபட்டிருந்தது. இதே வகையிற் சுதேச சமயச் சிந்தனைகளைக் கிளறச் செய்து அதன் மூலம் உருவாக்க முனைந்த சூழலையும் பயன்படுத்திய பிரசார

முறையையும் பின்வரும் பகுதி தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

“நியாயத்தைப் போல் வேதாகம அத்தாட்சியின்றி இருக்கின்ற இருவினைக் கருத்து அல்லது மதவிஷயத்தைக் குறித்த எப்போதனைகளுக்காக வென்கிலும் தாரகைப் பாத்திரம்வாய்ப்பாடாய் நின்று பரிந்து பேச மாட்டாதென்பது சத்தியம். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தான் பிடித்துப் பற்றியிருக்கும் விசுவாசக் கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு மத விஷயத்தைக் குறித்து தங்கள் மனதிற்பாடுகிற எண்ணத்தை உதயதாரகை வழியாய் எழுதி அறிவித்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தாரகையில் போதிய இடம் கொடுக்கப்படும். இப்பொழுது உண்டாயிருக்கிற சீரைப் பார்த்தால் கிறிஸ்து சமயத்திற்கும் இந்து மதத்திற்கும் இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கும் வித்தியாசம் இன்னின்னவென்பதைத் தெளிந்தறியும் பொருட்டு இவ்வூர்ச் சனங்கள் இப்பொழுது அதிக எண்ணங்கொண்டு ஒவ்வொன்றையும் அத்தாட்சிப் பிரமாணத்துடன் விசாரணை பண்ணத் தலைப்பட்டிருக்கிற சமயங்கிட்டிவிட்டபடியால் கடிதம் எழுதுகிற நமது சிநேகிதர்களினது காரியத்தின் பேரில் தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் அவதானத்தையும் செலுத்தவேண்டியது.”¹⁷

இவ்வாறான முழுமுனைப்பான உணர்வுகளுடன் இயங்கிய உதயதாரகையினைத் தொடர்ந்து சைமன் காசிச் செட்டியினால் “உதயாதித்தன்” என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகை கொழும்பில் வெளியிடப்பட்டது. 1841ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பத்திரிகையின் 13 இதழ்கள் வெளிவந்தன. இதன் பிரதிகள் எவையும் பார்வைக்கு கிடைக்கவில்லை. இப்பத்திரிகை வெளிவந்த செய்தி உதயதாரகையிற் காணப்படுகிறது. 1845ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து “உரை

கல்லு (Touch Stone) என்னும் கத்தோலிக்கப் பத்திரிகை வெளியான செய்தியும் உதயதாரகையிற் காணப்படுகிறது. இப்பத்திரிகையின் அமைப்பு பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது:

“அரசாட்சி மார்க்கம், விவசாயம், பொதுவான கல்வி, பிரதான சமாசாரச் சங்கதி முதலிய லௌகீக வைதீக விசயங்களை அடக்கி உரைகல்லு என்ற பெயருடன் தமிழ்ப்பாடையும் இங்கிலீசுப்பாடையும் கலந்து எட்டுப் புறமுள்ளதாக நான்காக மடித்ததான அளவில் கொழும்பு கத்தோலிக்க மதத்தவர்களால் நலமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அச்சுக்கூடத்திலிருந்து ஒவ்வொரு மாதத்து முதலாம் வியாழக்கிழமை அளவில் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட ஒரு பத்திரிகை உதயமாயிற்று. அதில் முதலாம் சஞ்சிகை எம்மிடம் வந்து சேர்ந்தது.”

கத்தோலிக்க மதச்சார்பாக வெளிவந்த இப்பத்திரிகையிற் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தவரைப் பற்றியும், அமெரிக்க மிசனரிமாரைப் பற்றியும் தாக்கி எழுதப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கிலே றோமன் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதவேறுபாடுகள் மக்களிடையே தோன்றியது. இதற்குத் தீர்வு காணும் வகையிலே தோன்றிய இப்பத் திரிகை பற்றி உதயதாரகை கூறும் குறிப்பும் அவதானிக்கத்தக்கது.

“இந்த உரைகல்லைக் கொண்டு புரட்டஸ்தாந் திற்கும் பாப்பு மதத்திற்குமுள்ள மாற்றெவ்வளவு என்று உரைத்துப் பார்க்கிறதற்கு விருப்பமிருக்கிறபடியாலும் உரைகல்லு உதயமானது எங்களுக்குச் சந்தோஷம். இக்காலத்திலே உள்ள சனங்கள் வேதியர்கள் வாய் மொழியாய் மாத்திரம் விளம்பிய சத்தியம் உத்தமம் என அங்கீகரிக்கிறவர் போல் இருக்கக் காணோம். ஏனென் றால், தாங்கள் பண்ணுமுபதேசங்களுக்கு பிரதானமாய் வைதீக காரியங்களைக் குறித்துத் தாங்கள் சொல்லும் காரியங்கள் உண்மை என்று ஒப்பனை பண்ணுவதற்கு

அத்தாட்சியும் காட்டவேண்டியது. அப்படியே உரை கல்லும் மனிதருடைய எண்ணங்களில் எவ்வளவு களிம் பிருக்குது என்பதை உரைத்துப் பார்த்து வைதீக விசயத்தையிட்டு கத்தோலிக்கரும் புரட்டஸ்தாந்தரும் கொள்ளும் கோட்பாட்டுக்குள்ள வித்தியாசம் யாதென் பதை அந்த உரைகல்லை எடுத்துப் பார்த்து எதில் சாத்தியம் உண்டென்று காட்டுவதுண்டானால் அந்த உரைகல்லும் திருப்தியடையும் என்று காத்திருக்கி றோம். எங்கே பார்த்தாலும் புரட்டஸ்தாந்தரே தாங்கள் அனுசரிக்கும் மார்க்கத்துக்குக் காரணமான கோட்பாடு களை எடுத்துரைத்துப் பார்ப்பதற்கு திராணியுள்ளவர் களாகவும், தயாருள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறபடியால் அக்கோட்பாடுகளை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அவை களில் மாற்றேறாயிருந்தால் அவைகளை நிலை கெட்டுப்போனது அவர்களுக்கு மிகச் சந்தோசமாயிருக் கும். அப்படியே ரோமன் கத்தோலிக்கரும் தங்கள் போதனைகளைக் குறித்து சனங்களுக்குச் சொல்லி இட்டமாய் வேதாகமத்தைப் பரப்பி அதைத் தங்கள் சனங்கள் தானே ஆராய்ந்து பார்க்க இடங்காடுப்பதன்றி மற்றப்படி ஒரு மனிதன் ரோமானுபதேசங்களைப் பற்றிச் சமசியங் கொள்ள இடங்காடுப்பது சாவுக்கீனமான புரட்டாயிருக்கும். அப்படி அவர்கள் செய்வதுண்டானால் இப்போதிருப்பதிலும் அவர்களுடைய நிலையே நன் நிலையாயிருப்பது மன்றி சத்தியத்தையும் சனங்களுக் குப் போதிப்பார்கள்.¹⁰

சமய வேறுபாடுகளும் முனைப்புக்களும் தோன்றிய அக்காலச் சூழலை இக்குறிப்பு நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது. சமய முரண்பாடு பற்றிய சிந்தனை சுதேச சமூகங்களுடன் மட்டுமன்றி கிறிஸ்தவ மதத் தினரிடையேயும் அக்காலத்தில் இருந்துவந்தது. 'இக்காலத்திலே உள்ள சனங்கள் வேதியர்கள் வாய்மொழியாய் மாத்திரம் விளம்பிய

சத்திய முத்தமிழ் என அங்கீகரிக்கிறவர்கள் போல் இருக்கக் காணோம்' எனக் கூறுவதிலிருந்து அக்கால மக்களுடைய மனோ நிலையை நன்கு உணர்ந்துகொள்ளலாம். உரைகல்லில் காணப் பட்டுள்ள விடயங்களுக்கு ஜூன் 12ஆம் திகதி இதழில் “புரட்டஸ் டாண்டன்” மிசனரிமார் கத்தோலிக்க மதத்தவருக்கெதிராகப் போராட வேண்டி இருந்த சூழலையும் இதிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ளலாம். இப்பத்திரிகையே இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது கத்தோலிக்கப் பத்திரிகை என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனைத் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாக புதிய பத்திரிகை முயற்சி இலங்கையிலே ஏற்பட்டமைக்குச் சான்றுகள் இல்லை. கொழும்பு மக்களின் வாசனை ஆர்வத்தையும் தேவையையும் நிறைவுசெய்யும் முகமாக வெளியிடப்பட்ட “இலங்கை காவலனின்” தோற்றத்தை “மோர்அனொன்” (More anon) என்பவர் இலங்காபிமானியில் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒரு கொழும்புக் கடிதத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரபல வர்த்தகர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் செட்டிகளினதும் பேராதரவுடன் வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகையும் கிறிஸ்தவ மதச்சார்பான செய்திப் பத்திரிகையாகவே விளங்கியது. கொழும்பில் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையும் இதுவேயாகும்.³¹ 1863இல் சி.வை.கதிரவேற்பிள்ளை “இலங்காபிமானி” (The Ceylon Patriot) என்ற பத்திரிகை வெளியிட்டார். பெருமளவு செய்திப் பத்திரிகை விளங்கிய இப்பத்திரிகையும் கிறிஸ்தவச் சமயச் சார்பான விடயங்களையே வெளியிட்டு வந்தது. 1864ஆம் ஆண்டில் “இலங்கை காவலன்” (The Ceylon Watchman) என்ற பத்திரிகை றொபேட் நியூட்டனினால் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கை காவலன், இலங்காபிமானி ஆகிய இரு பத்திரிகைகளும் சமய வாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தன.

இவ்வாறாக ஆரம்பகால தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் யாவும் கலை, இலக்கிய, விஞ்ஞான விடயங்களையும் புதினச் செய்திகளையும் தாங்கி உதயதாரகை பத்திரிகையின் போக்கில் இயங்கின.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையில் ஆரம்பகால வளர்ச்சியை நோக்கும்போது சமகால இந்தியத் துணைக்கண்ட வளர்ச்சிப் பின்னணியையும் இணைத்து நோக்குவது சமயப் பத்திரிகை உலகப் பண்புகளையும் போக்குகளையும் விளங்கிக்கொள்ளத் துணையாக அமையும்.

வட இந்தியப் பத்திரிகை வளர்ச்சியைக் கூர்மையாக அணுகும் ஒருவர் ஆரம்பகாலங்களில் நான்கு கட்டங்களை அவதானிக்கலாம்.²² முதலில் கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் தமது சமய போதனைக்காக ஆரம்பித்த பத்திரிகைகளில் இந்து சமய சடங்காசாரங்களைக் கண்டிக்கவும் கேலிசெய்யவும் தலைப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது கட்டத்திற் கிறிஸ்தவருக்கு எதிராக இந்துமத மறு மலர்ச்சியாளர்கள் பத்திரிகைகளைத் தோற்று வித்தனர். மூன்றாவது கட்டத்தில் இந்து மறுமலர்ச்சியாளருக்கு எதிராகப் பாரம்பரிய இந்து மதப் பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெற்றன. நான்காவது கட்டத்தில் சமயப் பத்திரிகைகள் காலப்போக்கிற் சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஆரம்பித்தன. இந்த நான்கு நிலை வளர்ச்சிகளையும் அவற்றிடையே ஏற்பட்ட மாற்றுக் காரணிகளையும் இலங்கைப் பத்திரிகை வளர்ச்சியுடன் இணைத்து நோக்குவது அவசியமாகும். உதாரணமாக இந்தியா விலே செரம்பூர் மிசனரிமார் 1818 இல் வங்காளத்தில் “சமச்சார் தர்பன்” என்ற வாரப்பத்திரிகையை இந்துசமய சடங்காசாரங்களைக் கண்டிக்கும் முகமாகத் தோற்றுவித்தனர். இதற்கு எதிர் நிலையாக பவானி சரண் பனர்ஜி “சம்பத் கௌமுதி”. என்ற வாரப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இந்து சமூக அரசியல் மறு மலர்ச்சிக்குக் காலாக விளங்கிய இப்பத்திரிகை பின்னர் இராஜாராம் மோகன் ராயின் தொடர்வைப் பெற்று இயங்கியது. தாகூர் சகோதரர்கள் சியர் அலிமுல்லா போன்றோர் தொடர்ந்து சமயப் போராட்டத் துடன் கூடிய பத்திரிகை வெளியீட்டில் ஈடுபட்டனர்.²³

இதுபோலவே பம்பாயிற் குஜராத்தி மொழிப் பத்திரிகைத் துறையிலும் சமய முரண்பாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 1812ஆம்

ஆண்டு முதல் இயங்கிய மிசனரிமாருக்கெதிராக குஜராத்தி பத்திரிகைத்துறை வேகமாக இயங்கியது. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய ஆரம்பகால தமிழ் பத்திரிகை உலகம் வட இந்தியப் பத்திரிகை உலகம் போல தீவிரமாக இயங்கவில்லை. சென்னையில் 1831ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ சமயத் துண்டுப்பிரசுர சபை வெளியிட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகை சமயப் பிரசார நோக்கத்தோடு தோற்று விக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1833ஆம் ஆண்டில் “விருத்தாந்தி” என்ற இதழும், 1835இல் மெட்ராஸ் குறொனிக்கல் என்ற இதழும் தோன்றின. 1855 இல் “ராஜவர்த்தினி” என்ற மாதம் மும்முறை இதழும் அதே ஆண்டில் வண. பீற்றர் பர்சிவலினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “தின வர்த்தமானி”யும் தோன்றின.¹⁴ இப்பத்திரிகையோடு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தொடர்பு கொண்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப் பத்திரிகைகள் பொதுவாகக் கல்வி, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் பற்றிய விடயங்களையும் சிறப்பாகச் சமயப் பிரசார விடயங்களையுமே தாங்கி வெளிவந்தன. இதே பின்னணியினை நுணுகி நோக்கிய ஜே.நடராஜனின் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறை பற்றிய குறிப்பும் ஈண்டு அவதானிக்கத்தக்கது.

“ஆரம்பகால தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை சமூகம் அல்லது அரசியல் துறையில் அத்தமாக ஈடுபடவில்லை. மிசனரிமார்களாலே பெரிதும் நடாத்தப்பட்ட பத்திரிகைகளில் அரசியல் அனுசரணைக்குட்பட்ட விடயங்களே வெளிவந்தன. இதனால் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் பிரதியாக்கங்களாகவே அவை அமைந்தன. சென்னை அரசாங்கத்தின் பத்திரிகைத் தடைகள் நாட்டின் மற்றைய பகுதிகளில் நிலவவில்லை.”²⁵

இதன் தொடர்பாக வட இந்திய எதிர்முனைப்புச் சூழல் தமிழ் நாட்டிலே தோன்றாமைக்குரிய காரணத்தை விளக்கிய ஆசிரியர்,

எவ்வாறாயினும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் மிசனரி மார்களினால் நடாத்தப்பட்டது என்பதோ, அரசாங்கத் தடையே இத்தேக்க நிலைக்கான முழுமையான காரணமல்ல. இதே நேரத்தில் இந்தியாவில் சமயப் பிரசாரச் சூழலில் வேகமாக உருவாகிய மொழி வளர்ச்சி கூட தென்னாட்டில் ஏற்படவில்லை. மேலும் உண்மையில் சென்னையிலே சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளோர் மதமாற்றத்திற்குட்பட்டது உயர்ந்தோர் குழாமினால் உடனடியாக அதிகம் பெரிதுபடுத்தி நோக்கப்படவில்லை என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இதனாலே தான் இராஜாராம் மோகன்ராய், தாகூர் போன்றவர்கள் தென்னாட்டில் தோன்றிப் போராடவிழையவில்லை²⁶ எனக் கூறியுள்ளார்.

சற்றுப் பிந்திய தசாப்தங்களிலேதான் ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பரந்த அளவில் உருவாக்கிய சமய எதிர்ப்புப் பின்னணி வடநாடு போன்றதொரு சூழ்நிலையையும் சிந்தனை வளர்ச்சியையும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உருவாக்கியது என்ற கருத்தினை அழுத்திக் கூறிய வி.சுப்பிரமணியம், ஜே.நடராஜன் போன்றோர் கூறியதை வழிமொழிந்து கூறுவது நோக்கத்தக்கது.²⁷

இலங்கையில் ஆறுமுகநாவலரும் அவர்காலத்து அறிஞர் குழாமும் பத்திரிகைச் சாதனத்தைச் சமய நோக்கில் பயன்படுத்தினர். கிறிஸ்துவப் பத்திரிகைகளுக்கே கண்டனக் கடிதங்கள் எழுதி எதிர்முனைப்புச் சூழ்நிலையையும் உருவாக்கினார். ஆறுமுகநாவலர் இந்தியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் சங்கரபண்டிதர் போன்றோர் சமய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தினர். பத்திரிகைப் பின்னணியிலான சமயப் போராட்டம் தீவிரமான சமய வேகத்தை நாடெங்கணும் உருவாக்கியது.

உதயதாரகையின் பின்னர் தோன்றிய பத்திரிகைகளுட் குறிப்பாக “இலங்காபிமானி” என்ற பத்திரிகையிலே கிறிஸ்தவ சமய சார்பான வாதங்கள் வெளியிடப்பட்டன. ஒவ்வொரு வெள்ளிதோறும் வார வெளியீடாகத் தோன்றிய இப்பத்திரிகை மானிப்பாயில் இருந்து வெளியிடப்பட்டது. பெருமளவு செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் சமய வாதப்பிரதிவாதங்களுக்குக் கணிசமான இடங்கொடுத்தது இப்பத்திரிகையிலே சங்கர பண்டிதர் வண்ணார்பண்ணை மதவாத சபையின் அக்கிராசனபதியாகிய கில்னர் பாதிரியாருக்கு எழுதிய “விக்கியாபதம்” வெளியிடப்பட்டுள்ளது.²⁸ ஆறுமுகநாவலர், சங்கர பண்டிதர் என்போர் மதவாத சபையில் வாதம் செய்வதற்கு அஞ்சுகின்றனர் எனக் கதிரவேற் பிள்ளை என்பவர் பிரகடனம் செய்தமைக்கு எதிராகச் சமய வாதங்கள் பிரயோசனமற்றவை என்பதனையும் வாதம் செய்வதாயின் வாத விதிக்குட்பட்டு வாதம் செய்யவேண்டும் என்பதனையும் அக்காலச் சூழ்நிலையின் பிரதிபலிப்பைச் சங்கர பண்டிதர் தருக்க ரீதியாகத் தமது விக்கியாபனக் கடிதத்தில் மேல்வருமாறு விளக்கினார்.

ஒன்றோடொன்று மறுதலைப்பட்ட இரு மதமுடையார் தம்முள் வாதஞ் செய்யுங்கால் அது கண்டு நிர்ணயம் செய்தற்கு அக்கிராசனபதியாக இருப்பவர் நிரூபிக்கப்படும் இரு மதத்துள் ஒரு மதத்தைப் போதிக்கும் ஆசாரிய ரேயாமாயின் அவர் செய்யும் நிர்ணயம் யாதாமென்பது சிறுவர்களுக்கும் இனிது விளங்கும்.

“கிறிஸ்தவர்கள் பாதிரிமாரிடத்தேனும் அவர் வழியால் அரசரிடத்தேனும் பொருளுதவி பெறுதலையலாவி நிற்கும் ஏழைச் சனங்களுமே நிறைந்த நுஞ்சபையில் நாம் வந்து வாதம் செய்தால் நிர்ணயிப்பதெங்கனம்? பஞ்சகிருத்தியம் அநாதி நித்தியம் என்பதன் வாதிக்கப் புகுந்து அதனை முடியாது வைத்துப் பிற விடயத்திற்றாவுமும்மோடு நாமொன்றெடுத்துப் பேசுவோமா

யின் அது நும்மைத் தாக்கின் நீவிரதனை விடுத்து
மற்றொன்றிற்றாவுவீர். இங்ஙனம் வரம்பின்றி ஓடுமும்
மோடு நாமெங்ஙனம் வாதிப்பம்.

சமய வாதங்கள் பக்கம் சார்ந்த பண்புடன் அமைந்தமை
குறிப்பாகப் பத்திரிகைக் கடிதங்கள் பலவற்றில் பலராலும் கண்டிக்க
ப்பட்டன. ஒரு பக்க நியாயமே வலுவற்ற நிலையில் வாதமரபு
பற்றிய கருத்துகளை முன்வைக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.
தொடர்ந்து அதே கடிதத்திலே யோகீஸ்வரர் என்பவர் எழுதிய வாத
விதி என்னும் நூற்கருத்தை அட்டவணைப்படுத்தி விரிவாகத்
தொகுத்துள்ள சங்கர பண்டிதர் கிறிஸ்தவரின் சமயவாதப் போக்
கையும் நிலையையும் பின்வருமாறு சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

“அதிதூரவாசியாகிய பிறனொருவன் மாட்டுள்ள
இரத்தினத்தைக் கண்டலும் செய்யாது தன்மாட்டுள்ள
இரத்தினமே இரத்தினம், அவன்மாட்டுள்ளது போலி இரத்
தினம் என முன்னரே நிச்சயித்து பின்னர் கண்டாய்ப்
புகுவான் போன்று அதிதூரவாசிகளாகிய எமனோர்
சமயத்தைக் காணும் முன்னரே தும்மதமே மதம் நம்மது
மதமன்றென முடித்து நம்மை தும்மதத்துள் புகுவிப்பான்.
புகுந்த பின்னரே நம் மதமோ நும்மதமோ நன்மதமென
வாசித்தாராய் புகுந்த நீவிரே முன்னர் நும்மதத்தை
உபயவாதி சம்மத சன்மத லட்சண லட்சிதமாகி
அமைந்தமை காட்டிப் பிரமாணநாட்டில் போலி மாட்டி
நம்மெதிர் நிறுவிய பின்னர் நம்மதத்தை மறுக்கப் புகல்
வேண்டும். புகின் நாமே நிரூபிதப் பிரகாரானுசார மாக
நும்மத மறுத்து நும்மத நிறுத்துதும்.”³⁰

இவ்வாறு கிறிஸ்தவச் சார்புள்ள பத்திரிகைகளே பல்வேறு
வாதப் பிரதிவாதங்களை ஒரு பக்க நியாயமாகத் தாங்கி வெளிவந்த

அக்காலத்தில் சைவசமயச்சார்புள்ள பத்திரிகைகள் எவையும் தோன்றவில்லை. சைவசமயப் பத்திரிகைத் தேவை பலராலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த இச்சூழலிலே வெளியீட்டு முயற்சியிலே சாமுக்குருகள் என்ற ஆறுமுகநாவலரின் சீடரொருவர் முயன்றதாக இலங்காபிமானிக்கு எழுதிய கொழும்புக் கடிதத்திலே ஒரு செய்தி காணப்படுகிறது. சி.கார்த்திகேசு என்பவர் எழுதிய இக்கடிதத்திற் சைவசமயப் பத்திரிகை தோன்றுவதையிட்டு கேலிசெய்து எழுதப் பட்டுள்ளது. ஆறுமுகநாவலரை “சிவத்துப் பெருமான்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது.

“சிவத்துப் பெருமான் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருடைய மாணாக்கருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சாமுக் குருகள் இங்குள்ள சைவசமயிகளுக்கு அவரது குருவை நிகர்க்க வாரந்தோறும் சைவப்பிரசங்கம் செய்ய எத்தனிக் கின்றார். அத்துடன் பிரதேசத்தவர்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கும் வண்ணம் சைவப் பொருளை உள்ளுக்க வைத்து ஒரு பத்திரிகையோ புத்தகமே பிரசுரஞ்செய்வாரெனவும் ஒரு பக்கியாதியுண்டு. இவைகள் மாத் திரமா? இல்லையெனில்லை கொழும்புச் செட்டிகளுக்குள் சிலரும் வேறொரு புதினப் பத்திரிகை சமைக்கக் கருதுகிறார்கள். கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோ வந்தவுடன் சாமுக் குருக்களும் ஒரு பத்திரிகை நடத்துவாராம். ஒருவேளை அவுஸ்திரேலியாவின் குதிரைகள் போல பத்திரிகையுமாமோ நாமறியோம்.”³¹

கொழும்பு சுப்பிரமணியர் கோவிலிலே “சுக்கிரவாரந்” தோறும் சாமுக் குருக்கள் என்பவர் சமயப் பிரசங்கம் செய்துவந்தார். சைவப் பத்திரிகை வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் வெளியிட்டு வந்தார். கொழும்பில் கிறிஸ்துவத்திற்கு எதிராக சமயப் பிரசாரம் செய்ய முயன்ற இப்பத்திரிகை ஆரம்பம் பற்றி தெளிவான தகவல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எனினும், கிறிஸ்துவப் பத்திரிகைகளே

மிகுந்திருந்த காலத்திற் சமயப் பிரசாரத்திற்காகச் சைவப் பத்திரிகை வேண்டும் என்ற உணர்வு கொண்டு சாமுக்குருக்கள் இயங்கியதை மேற்குறிப்பிட்ட பத்திரிகைச் செய்திகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. சைவசமயச் சார்பான பத்திரிகையைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சியை எவ்வாறு கிறிஸ்தவர்கள் உணர முற்பட்டனர் என்பதையும் மேற்போந்த கடிதத்தின் மூலம் அவதானிக்கலாம், காலம் தோறும் வண்ணார் பண்ணையில் ஆறுமுகநாவலர், சங்கரபண்டிதர், அவரின் சீடர்கள் ஆகியோர் பிரசங்கங்களின் மூலம் எதிர்வாதம் புரிந்தனர். தமது கண்டனங்களைக் துண்டுப்பிரசுரங்களாக ஆரம்பத்தில் வெளிப்படுத்தினர். உவெஸ்லியன் மிசனைச் சேர்ந்த யோன் கில்னரும் பிறரும் நேரிடையாகவே வாதம் செய்ய முற்பட்டனர். இலங்க பிமானியில் வாதத்திற்கழைக்கும் ஓர் அறிவித்தல் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

“வண்ணார் பண்ணையில் வசிக்கும் சைவருக்கும் பிறருக்கும் இதைக்கொண்டு இதனடியில் கையொப்பம் வைத்திருக்கின்றவர் தெரியப்படுத்துவது என்ன வெனில், மேற்படி சைவராவது கிறிஸ்தவமத அனுசாரிகளல்லாத பிறராவது கிறிஸ்துவ மார்க்கத்துக்கு அல்லது விவிலிய ஆகமத்துக்கு விரோதமாகக் கொண்டுவரும் நியாயமான ஆட்சேபங்களைக் கேட்டு விடைகொடுக்கும் நோக்கமாக இம்மாதம் 22ஆம் திகதியாகிய வருகிற செவ்வாய்க் கிழமை மாலை 5 மணியளவில்” உவெஸ்லியன் மிசனைச் சேர்ந்த செட்டித்தெரு பள்ளிக் கூட பங்களாவில் கூட்டமென்பதே”³²

இதே பின்னணியில் சங்கர பண்டிதரின் தலைமையிலே “பரம கண்டனஞ் சுயமதஸ்தாபன சங்கம்” வண்ணார் பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் அமைக்கப்பட்டது. தில்லைநாதர் உபாத்தியாயர், சம்பந்தப் புலவர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய பலர் கூடிய இக் கூட்டம் சத்தாவதான வருடம் கார்த்திகை மாதம் 20 ஆம் திகதி

நடைபெற்றதாகச் செய்தி வெளியாகியுள்ளது. இதே காலத்தில் ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாமையையிட்டுச் சங்கர பண்டிதர் மனங்கவன்றுள்ளார். மதம் மாறியவர்களைச் சங்கர பண்டிதராகியோர் “சம்பளக் கிறிஸ்தவர்” என்றும், “பதுங்கினார் பாதிரிமார்” எனவும் கேலிசெய்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து சங்கர பண்டிதர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிற் சைவப்பிரசங்கம் செய்யும் பணியினை மேற்கொண்டார். இவ்வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஆறுமுகநாவலர் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.³³

இவ்வாறு பிரசங்கங்கள் மூலம் கண்டனக் கடிதங்களின் மூலமும் துண்டுப்பிரசுரங்களின் மூலமும் சமய வாதங்கள் வேகமுற்ற நிலையில் தான் 1877ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 17 ஆம் திகதி எச்.எம்.சின்னத்தம்பி என்பவரால் “இலங்கை நேசன்” வெளியிடப் பட்டது. இரு மொழிப் பத்திரிகையாக “இலங்கா சனகன்” என்ற ஆங்கிலப் பெயருடன் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை சைவச் சார்புடையதாகத் தோன்றியது. சமய வாதத்திற்குரிய களத்தினையும் இயக்க ரீதியாக விரிவுபடுத்தியது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மொழி பெயர்ப்புடன் செய்திகளை வெளியிட்டதுடன், பல்வகை ஆசிரியர் கடிதங்களுக்கு இடம்கொடுத்த இப்பத்திரிகை பிரதானமாக அரசியல், சமய, சமூக விடயங்களைத்தாங்கி வந்த செய்திப் பத்திரிகையாகவும் அமைந்தது. முதலாவது இதழின் முகவாசகம் பத்திரிகையின் சமய நோக்கை மேல்வருமாறு உணர்த்தியது.

“உலகாதிசயங்களை ஆகசிக்கும் எவரும் சன் மார்க்க காரணியாயும் அறிவின் ஒளியாயும் நடை பெற்றுவரும் இப்பெற்றித்தாகிய திருமுகங்களை கிரயத்திற் பெற்று வாசிப்பது அவசியம் என்பதில் சங்கையில்லை. இக்கொள்கை பல சாதியாரிடத்து நிலைபெற்று சுதேசிகளாகிய எம்பங்கே இல்லாதது தொட்டும் அநேக குருமார் இலங்கை ஆகிய காட்டை வெட்டி அறிவை ஈட்டி அஞ்ஞானத்தை ஒட்டித் தன்னிடத்தை மாற்றிச் சில

பத்திரங்கள் பிரசுரித்தாலும் இவ்வகையான ஒரு தமிழ் சஞ்சிகை வேண்டும் எனக் கொட்டிய சத்தம் எம் செவித் துவாரங்களில் எட்டியமை பற்றியும் காலம், இடம், பொருள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றனுள் ஒன்றாவேனும் கைத்துணையன் றெயாயினும் முயற்சியுடையான் எவற்றையும் வெல்வான் எனும் உலக வழக்கு தவறாது விடாமுயற்சியே பேரணையாகக் கொண்டு கையிட்டே மாதலானும்.”³⁴

இவ்வாறு கிரய விவரங்களையும் வாழ்த்தையும் கடவுள் துணை என மகுடமிடப்பட்ட முகவாசகத்தில் மேற்கொண்டவாறு ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர் தலையங்கத்திலே கல்வியின் முக்கியத்துவம், ஒழுக்கம் ஆகியனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலக் கல்வியின் மேன்மையையும், அதனால் வரும் பயன்களையும் விதந்து எழுதிய ஆசிரியர்,

“இச் சஞ்சிகையில் முன்னர் நுதலியவாறே கல்வி முதல் விடயங்களும் நலநலமாய் நிகழ்ந்திடும் உபயோக சம்பவங்களும், புத்திவிலாசத்திற்கு அனுசரான வினோதாபாசங்களும் 35 கலைஞான விடயங்களும் மன்பிரசுரமாம்”³⁵ எனக் கூறியுள்ளார்.

சமய விடயங்களை கடிதலாயிலா ஆசங்கைகள் மூலம் அறியச் செய்துள்ள இப்பத்திரிகை பின்னர் கத்தோலிக்க பாதுகாவலனுடனான நேரடித் தருக்கத்திற்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், வண்ணார்பண்ணை இ.மயில்வாகனப் பிள்ளை ஆகியோர் வைமன் கதிரவேற்பிள்ளையுடன் நேரடியான தருக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். நிதானமான சமயவாதங்களுக்கான களம் பத்திரிகைப் பின்னணியில் விரிவு பெற்றது.

இக்காலகட்டத்திற் பத்திரிகைகள் சமயவாதம் புரியத் தலைப் பட்ட சூழ்நிலையை இலங்கை நேசன் “புதினக் கடதாசிகள் யுத்தம்” என்ற மகுடமிடப்பட்ட செய்தி மூலம் மேல்வருமாறு சுவையாக உணர்த்தியது.

“புதினப் பத்திரிகைகள் மெத்தவும் மொத்தம். யாழ்ப்பாணத்தில் உதயதாரகை, பாலியர் நேசன், கத் தோலிக்க பாதுகாவலன், உதயபானு, சென்னைப் பட்டின - வேதாந்த நிர்ணயப் பத்திரிகை தத்துவ விசாரணி முதலிய பத்திரிகைகளுக்குமிடையே சமயம், இலக்கணம், இலக்கியம் எனும் விடயங்களைப் பற்றி வாத யுத்தம் இறுபூசலாய் நடக்கின்றது. பாதுகாவலன், பாலியர் நேசன், தாரகை, வேதாந்த நிர்ணயப் பத்திரிகை முதலியன பானுவிற் பாய பானு காணுவானி இடசாரி வல சாரியாய் முட்டிச் சமர் விளைக்கின்றது. பானுவினை சங்கர வியூகத்தணி முதற் சேனாதிபதி ஏழாலை அ.குமார சாமிப்பிள்ளை அநேக ஆத்திர சூத்திர சத்திர இழிசொற் பாணங்களை” மாறிமாறிப் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். தீரா வழக்குத் தத்துவ விசாரணியை அமத்திட்சம் பிடிக்கிறார்கள். அவர் இலக்கண வழக்குத் தீர்ப்பின் தீர்ப்பார் சமய சமாதானம் கூறப்புகார் பத்திரிகைக் காரராகிய உத்மதசீலர் பரோபகார விருத்திக்குரிய காரியங்களில் முயன்று முடிவதன்றோ சீலம் இல்லாதன செய்யேல்.”⁵⁶

இலங்கை நேசன் 1880ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து வெளி வந்தது. காலப்போக்கிலே தேசியரீதியான செய்திகளையும் வெளியிடத் தொடங்கியது. தர்க்க குடாரி தாலுதாரி தம்பு, ஆறுமுகநாவலர் ஆகியோரின் சமய தருக்கக் கடிதங்கள் பல இக்காலத்தில் வெளியாகியுள்ளன. இயக்க ரீதியாகச் செய்யப்பட்ட இதே காலத்திலே செந்திநாதையர் பிறமதத்தவரைப் மேல்வரும் சமயவாத விளம்

பரத்தின் மூலம் அறை கூவி அழைப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வியாற்பாணத்திலுள்ள கத்தோலிக்க குருமாற் தங்கள் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் என்னும் பத்திரிகையிலே நமது சைவச மதத்தை வேண்டியவாறே துஷித்துத் தங்கள் சமயமே மெய்ச் சமயம் என்று கெர்ச்சிக்கிறார்கள். கத்தோலிக்கர்களுக்குத் தலைவராகிய பிஷ்ப் பெர்ன்சீன் கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சுட்டி ஒரு பிரசித்த சபையிலே என்னோடு வாதம் செய்ய உடன்படுவாராயின் அவ்வுடன்பாட்டை பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தக் கடவர். வாதத்திலே தமது மதத்தை நியாயம் கொண்டு நிறுத்துவாராயின் நான் என் சீஷர்களோடு அவர் மதத்திலே பிரவேசித்து அம்மதத்தைக் கைமாறு ஒரு சிறிதும் வேண்டாது பிரசாரிகித்துத் திரிதலிலே என் வாழ்நாள் முழுவதையும் போக்குவேனென்று உறுதிப்படுத்துகின்றேன்.³⁷

பத்திரிகைச் சாதனம் சமய வாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததுடன் சமய இயக்கங்களை நெறிப்படுத்தும் பணியிலும் ஈடுபட்டது. கிறிஸ்தவ சமய இயக்கம் பலவாறாகப் பலவீனப்படுத்தப்பட்டது. சைவசமய பிரசாரம் நெறிப்பட்டதுடன், சமயக் கல்வி நிறுவனங்களும் பரந்த அளவில் உருவாகின. சமயப் போராட்டத்தின் வேகம் மிகுந்து இயக்க ரீதியான உறுதி ஏற்பட்ட இக்காலத்தில் ஆறுமுகநாவலர் மறைந்ததும் அவரது பணியை வழிநின்றோர் மேற்கொண்டதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் வழிமரபாகக் கல்வி நிறுவனங்கள் இந்துமத பாதுகாப்பிற்காக எழுந்தன. நாவலர், சங்கர பண்டிதர் ஆகியோர் அமைத்த பலம் பொருந்திய அணியின் பின்னணி சமயப் போராட்டத்திற்கான எதிர்முனைப்புக்கு உறுதியளித்தது. நாவலரின் பன்முகப்பட்ட பணிகளின் வழியாகச் சைவப் பிரகாச சமாஜம்

தோன்றியது. இச்சமராஜத்தவர் தமக்கென ஒரு அச்சியந்திர சாலையை அமைத்து 1880ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 16ஆம் திகதி “சைவ உதயபானு” என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டனர்.³³ சமயப் போராட்ட ரீதியான பத்திரிகைக் களம் மேலும் விரிவுற்றது. இப்பத்திரிகை இரண்டாம், நான்காம் “சோமவாரங்கள்” தோறும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. சைவ சித்தாந்த உண்மைகளைத் தத்துவரீதியாக விளக்க முயன்ற இப்பத்திரிகை சைவ உலகச் சாதனைகளையும் செய்திகளையும் வெளியிட்டது. கிறிஸ்தவ பத்திரிகைச் செய்திகளையும் கண்டனங்களையும் நுணுகி நோக்கிச் சைவசமயக் குறைபாடுகளையும் சீர்திருத்த முனைந்தது. சைவ சித்தாந்த உண்மை தத்துவ நிர்ணயம், சமய வகை போன்ற விடயங்களையும் திருத் தொண்டப் புராணக் கதை உண்மைகளையும் ஆசிரியர் தலையங்கமாக வெளியிட்டு வந்தது. பத்திரிகை உலகம் கண்டன நோக்கைத் தவிர்ந்துச் சிந்தனை ரீதியாகச் சமய கலாசாரப் பின்னணியை ஆழ்ந்து நோக்கும் நிலைமை உருவாகியது. கிறிஸ்தவ சமயத்தை எதிர்த்த அதேநேரத்திற் சைவசமயக் குறைபாடுகளைக் கண்டித்த சூழல் உதயபானுவில் மேலும் வலுவுற்றது. ஆறுமுகநாவலர் துண்டுப்பிரசுர மூலமாகவும் “இலங்கை நேசன்” மூலமாகவும் உருவாக்கிய பணியினைச் சைவ உதயபானு தொடர்ந்தது. கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளிற் கல்வி என்ற பெயரில் மதமாற்ற முயற்சி செய்வதைத் தொடர்ந்து பல இதழ்களில் கண்டித்ததுடன் சமய மரபைப் பேணும் வகையிற் சைவப் பாடசாலைகள் தோன்ற வேண்டும் என்பதையும் மேல்வருமாறு வலியுறுத்தியது.

“பாதிரிமார் பள்ளிக்கூடங்களிலே உங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்க விடுவீரேயானால் அவர்கள் பிற்காலத்திலே நீங்களே தங்கள் பிதாக்கள் என்பது தோன்றவையாது தங்கள் பெயர்களையும் மாற்றியோவான் யாக்கோப்பு என்று இட்டுக்கொண்டு உங்கள் பேருக்கெல்லாம் தீர்ப்பு பெரும் இழிவை நாட்டுவார்கள். மாதம் எ. அ.

ஞபாவுக்காகத் தங்கள் அநாதி பிதாவாகிய பரமேச் சரனை விற்றுவிடும் மானிடப் புல்லரை நீங்கள் பலகா லும் கண்டிருப்பீர்களே. இவர்களைப் போல் உங்கள் புத்திரரும் பின்னைக்காலத்தில் உங்கள் பெயரையும் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் எல்லோருக்கும் பிதாவா கிய சிவபிரானுடைய திருப்பெயரையும் மாதம் ஞபாவுக் காக விற்றுவிடுவார்கள். இது நிச்சயம். ஆதலாற் பிரபுக் களே ஒரு சிறுபொழுதும் தாழ்க்காது அரசாட்சியாரிடம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தினைப் பெற்று அங்கே உமது பிள்ளை களை அனுப்புங்கள்.³⁹

ஆறுமுகநாவலருடைய இலட்சிய உணர்வுகளின் எதிரொலி யாகத் தோன்றிய இப்பத்திரிகை அவர் வழிநின்று சமய நன்மையையும், சமூக நன்மையையும் வலியுறுத்தியது. மிசனரிமார்களின் பாடசாலைகளிற் கற்றுத் தேறியவர்கள் சைவசமயத்தையும் அதனைச் சார்ந்தோரையும் வெளிப்படையாகக் கண்டித்து திரிந்தனர். அவர்கள் நாவலரின் பணிகளினாலே தமது சமயப் பிரசாரம் தடைப்பட்டதையும், எதிர் இயக்கம் வலுவடைந்ததையும் நன்கு உணர்ந்தனர். இவ்வாறான சூழலிலே வட்டுக்கோட்டை (யாழ்ப்பாணக்) கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் நாவலரைக் கேலிசெய்தமையைக் கண்டித்து “வாய்மை விரும்பி” என்ற ஒப்பத்துடன் சைவ உதய பானுவிற்கு மேல்வருமாறு கடிதம் எழுதப்பட்டது.

“பத்திராதிபரே!”

“இங்ஙனம் யான் கூறும் சில வார்த்தைகளுக்கு இடம் தருவீராக”

வட்டுக்கோட்டை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் வித்தியாப்பியாசம் செய்துவந்த சில மாணவர்களுடைய வித்தியாவிருத்திச் சம்பூரணோற்சவம் சென்ற வியாழக்கிழமை

இரவில் வெகுஜன சமூகத்தில் நடந்தது. அக்கொண்டாட்டத்திற்காக வரிக்கப்பட்ட ஒருவருடன் யானும் அங்கே போயிருந்தேன். குறிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் என்மரும் அங்கு ஈண்டியிருந்த சபையின் கண்ணே ஒருவர் பின் ஒருவராய் வெளிப்பட்டு ஒவ்வோர் விடயத்தைக் குறித்து முறையே பிரசங்கித்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் தமது பிரசங்க மத்தியில் சர்வாதம் வஞ்சகராயுள்ள “பாதிரி” மாரைப் புகழ்ந்து அவர்களுக்கு முகமனுரைக்க விரும்பிப் போலும் சிறிதேனும் சுயநலம் கருதாது தமது ஆயுள் நாளைத் தமது தேயத்தினருடைய ஆன்ம வீடேற்றத்திற் கேதுவாகிய தமிழ்க் கல்வி அறிவை விருத்தி செய்வதிற் போக்கி ஈடில்லா நன்மை செய்து அநேகரைக் கலாகூரியராக்கிவிட்ட மெய்ப் புகழுடைய சற்குருநாத சுவாமிகளாகிய ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாணத்தாருக்குப் புரிந்தவைகளைக் குற்றமாகக் கொண்டு பேசினர் எங்ஙனமெனில், நாவலர் செய்தவையெல்லாம் யாழ்ப்பாணி கட்டு “Curse” என்றும் பாதிரிமார் செய்த செய்கின்றவெல்லாம் Blessings என்றும் கூறினாரென்க.⁴⁰

“ஓயாமற் படித்து ஆயாமற் கழறவோ” என்ற தலையங்கத் துடன் வெளியிடப்பட்ட இக்கடிதம் ஆறுமுகநாவலருடைய பணிகளின் முழுமையை மனங்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. கடிதத்தின் இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட பத்திராதிபர் குறிப்பு நாவலரை ஐந்தாங்குரவரென வழிமொழிந்து கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐந்தாம் சைவசமய குரவரென்று விவேகிகள் பலராலும் நன்கு பாராட்டப்பட்ட ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சற்குருநாத சுவாமிகளது கல்வித் திறமை, பிரசங்க

நன்மை, சமய விருத்தி, தேவ பக்தி அடியார் பக்தி, பூசாநியமம், வாய்மை, பரோபகாரம், சன்மார்க்கம் நிலை திறம்பாமை, தீரத்துவம் முதலிய சுவலட்சணங்களையும், அவர்களாலே உலகத்தவர்கள் அடைந்த இகபர சிலாக்கியங்களையும், பொன்பொருட்டும் பெண்பொருட்டும் மனச் சான்றுக்கு விரோதமாக நின்ற சமயத்தையும் சென்ற சமயத்தையும் தாண்டி உபய மதப் புரட்டரான கறுவற் பாதிரிகளும் அவர் மாணவர்களுமோ அறியவல்லவர்கள். வாய்மை விரும்பி நீ இவர்களோடு பேசும் பேச்சை விரியாது இங்ஙனம் சுருக்கிக்கொண்டதே எமது கருத்தும்.⁴¹

அரசாங்க மிசனரிமாருடைய கல்விப் பணிக்கு மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் அளித்துவந்த ஆதரவைக் கண்டு பத்திரிகைகளின் மூலம் பலர் மனம் புழுங்கினர். சைவப் பாடசாலைகள் தோன்ற வேண்டும் என்ற இயக்கத்தைச் சைவ உதயபானு முன்னின்று நடத்தியது. பலருடைய மனத்திலும் மிசனரிமாரின் உண்மை நிலையை உணர்த்தும் வகையிலும் அரசாங்கத்தின் பக்கம் சார்ந்த தன்மையை விளக்கும் வகையிலும், தலையங்கங்களைச் “சைவ உதயபானு” எழுதியது “மிசன் கல்வி” எனத் தலையங்கம் இட்டு பின்வரும் குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது. இது பத்திரிகைப் பிரசாரத்தையும் மக்களிடையே உண்மையை விளக்க முயன்ற தன்மையையும் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

“தற்காலத்திலே பாதிரிமார் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய பற்பல இடங்களில் இருந்து வந்து இலங்கை. இந்தியா முதலிய இடங்களிலெல்லாம் வித்தியாலைகளைத் தாபித்துக் கல்வி கற்பிப்பாராயினர். இப்பாதிரிமாருடைய கருத்துக்கியந்தவராய் சற்றேனும் சலியாத அரசர்கள் பொருளுதவி செய்கிறார்கள். இனி

இவ்வித்தியாசாலகைகளின் பொருட்டுச் செலவிடப்பட்டு வருகின்ற சகாயப் பணம் ஏழைகளாகிய பிரசைகள் ஊண் உறக்கமின்றி அல்லென்றும் எல்லென்றும் பாராது தத்தம் புலங்களிலேயுள்ள கற்களே தலையணையாகவும் புழுதி செறிந்த தரையே மலரணையாகவும் சிறிது நேரத் துயில் செய்தெழுந்து பின்னர் தங்கள் யாக்கையினின்றும் வியர்வை நீரோடும்படி வருந்தி வேலை செய்து தேடிய பணத்தின் ஒரு கூறேயாகும். இத்துணைத்தாகிய அரும் பொருளைக் கவர்ன்மெண்டார் மிலேச்சராகிய பாதிரிமார் கையிலே வாளாக் கொடுத்து செலவிடுகின்றதை யோசிக்கும்கால் அம்மம்ம பரிதாபம்! பாரிதாபம்! வித்தியாசாலகைகளின் பொருட்டு அரசாட்சியார் பொருளுதவி செய்வது பாதிரிமார் தம் மத நூல்களைப் பாலர்களுக்கு போதித்து யுகத்திற்கு ஒரு சிறிதேனுமிசையாத விவிலிய புத்தகமாகிய கட்டுக்கதையை அவர் மனதே பதித்தலினாலே தாம் மெய்யென்று விசுவாசித்திருந்த சமயத்தையும் பெற்றாராதி சுற்ற மித்திரரையும் மறப்பித்து நீர்ச்சர வாதிகளாக்கியவர்களைக் கெடுத்தற் பொருட்டா? அன்றி நாகரீகம், ஆசாரம், ஒழுக்கம் முதலியனவற்றிலே குறை விலராகிச் செந்தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு கற்று நுண்ணிய அறிவிலே மிக்குடையராகச் செய்தற் பொருட்டா?*

1888ஆம் ஆண்டு நாவலரின் சீடர்கள் முனைந்து 'சைவசமய பரிபாலன சபையை' அமைத்தனர். 1889ஆம் ஆண்டில் இச்சபையினர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியை ஆரம்பித்தனர். இதே நிறுவனத்தின் பின்னணியில் 'இந்து ஓகன்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையும் 'இந்துசாதனம்' என்ற தமிழ் பத்திரிகையும் யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றின. இந்துசமய பாதுகாப்பு நோக்கிலே தோன்றிய இப்பத்திரிகை தேசிய ரீதியில் இயங்க ஆரம்பித்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிற் படிப்படியாக வேகமுற்று வந்த சமயப் பத்திரிகை உலகம் இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முந்திய இரு தசாப்தங்களிலும் சமய தருக்க வேகத்தைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக்கொண்டது. நாட்டின் சமூக கலாசார அரசியற் சம்பவங்களுக்கும் படிப்படியாக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்துசாதனம் சமய சீர்திருத்தக் கருத்துகளை வலியுறுத்தி வந்ததுடன் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் சம்பவங்களையும் கூர்மையாக நோக்கியது. எனினும், தொடர்பாகச் சமயக் கருத்துகளையிட்டு அறிஞர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட வாதங்களைக் காரணகாரியரீதியாக நீண்ட விளக்கங்களுடன் பிரசுரித்து வந்தது.

1901ஆம் ஆண்டிலிருந்து கத்தோலிக்க பாதுகாவலன், சத்தியவேத பாதுகாவலன் என்ற பெயருடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. இப்பத்திரிகை சமய தருக்கங்களை உதயதாரகை பத்திரிகையுடனும் இந்து சாதனப் பத்திரிகையுடனும் தொடர்ந்து நடாத்தி வந்தது. இக்காலத்திலே தோன்றிய சுதேச நாட்டியம் (1902) சமயமுக்கியத்துவத்தைப் பத்திரிகை உலகினின்றுகளைந்து சமூக முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. உதயதாரகை, இந்துசாதனம், சத்தியவேத பாதுகாவலன், இலங்கை நேசன், சன்மார்க்க போதினி ஆகிய பத்திரிகைகள் யாவும் சமய எல்லையைக் கடந்து நாட்டின் பல்வேறு வளர்ச்சிகளையும் நெறிப்படுத்த முயன்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று தசாப்தங்களிலும் சமய வேகம் பத்திரிகைச் சாதனத்தை ஆட்கொண்ட நிலை மாறியது. எனினும் இக்காலகட்டத்திலே சமய உண்மைகளை மக்களுக்கு உணர்த்தும் வகையில் ஆத்மபோதினி (1907), இந்துபாலபோதினி (1908), சைவசூக்குமார்த்த போதினி(1908), ஞானசித்தி (1908), சைவ பாலிய சம்போதினி (1910), மகா விஜயலட்சுமி (1911), சைவசித்தாந்தபானு (1924) என்பவை தோன்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. சமய உண்மைகளை வலியுறுத்தும் நோக்கிற் சமயக் கோட்பாடுகளை இப்பத்திரிகைகள் யாவும் விரித்தெழுதின.

முஸ்லிம் மார்க்க உண்மைகளை வெளியிடும் நோக்கில் பல

பத்திரிகைகள் காலம்தோறும் தோன்றின. 1873இல் தோன்றிய புதினாலங்காரி சமய வாதங்கள் எவற்றிற்கும் இடம் கொடுக்காத செய்திப்பத்திரிகையாக இயங்கியது. வாப்புமரைக்கார், நெயிந்த மரைக்கார் ஆகியோர் இப்பத்திரிகையை சமூக முன்னேற்றம் கருதியே நடத்தினர். 1882ஆம் ஆண்டிலே தோன்றிய “முஸ்லிம் நேசன்” முஸ்லிம் மக்களுடைய சமய கலாசாரத்தைக் கல்விப் பின்னணியில் வளர்த்து வந்தது. சமய வாதங்களை முதன்மைப்படுத்திச் சைவப் பத்திரிகை உலகம் உருவாகிய காலத்தில் முஸ்லிம் நேசன், முஸ்லிம் மக்களுடைய முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்தி எழுதிவந்தது. முஸ்லிம் மக்களுடைய பரந்துபட்ட கலாசாரப் பின்னணியை உணர்த்தும் வகையிலும் அல்குர்ஆனை மக்கள் மனதில் பதியச் செய்யும் நோக்குடனும் 1890 ஆம் ஆண்டு சைபல் இஸ்லாம் என்ற பத்திரிகை கொழும்பிலே தோன்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து தோன்றிய, இஸ்லாம் மித்திரன் (1893), முஸ்லிம் பாதுகாவலன் (1901), மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம் (1906), முஸ்லிம் (1909), இலங்கை முஸ்லிம் (1914), சம்சல் இஸ்லாம் (1920) ஆகிய பத்திரிகைகள் யாவும் இஸ்லாமிய கலாசாரத்தையும் சமய உண்மைகளையும் வலியுறுத்தும் வகையிலே தோன்றின. கிறிஸ்தவர்களுடைய மதப் போராட்டம் முஸ்லிம் மக்களிடையே குறிப்பிடக்கூடிய நேரிடையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே, முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் யாவும் சமய உண்மைகளைத் தத்துவரீதியாக விளக்கும் வகையிலே தோன்றின.

சமயப் பின்னணியிலே தோன்றிய இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகை உலகம் பத்திரிகை உலகிற்கான நிதானத்தையும் முழுமையையும் 20 ஆம் நூற்றாண்டாரம்பத்தில் பெற்றுக்கொண்டது. சுருங்கக் கூறின் இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகை உலகம் பத்திரிகைச் சாதன ஆளுமையை வளர்த்துக்கொண்டது சமயப் பின்னணி சார்ந்த போராட்டங்களின் மத்தியிலும் வாதப் பிரதிவாதங்களின் மத்தியிலுமே யாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. Fredric Hudson, Journalism in the United States from 1669-1872. (New York 1873), pp. 289-305
2. Jamen Emerson Tennent, Christianity in Ceylon, (London, 1850), pp. 107-112.
3. மேற்படி
4. உதயதாரகை. ஆசிரியர் தொகுப்புரை டிசம்பர். 1841
5. Lyman S. Kulathungam, 'The Story of the Star' Morning Star Centenary Number, (Tellippalai, 1941), P. 19.
6. உதயதாரகை. ஆசிரியர் தலையங்கம் ஜனவரி, 1841 முகலாசகம் முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளது.
7. The American Ceylon Mission (1816-1966), Ter Jubilee Brochure (Manipay, 1966) p.4.
8. மேற்படி
9. உதயதாரகை. ஆசிரியர் தொகுப்புரை, டிசம்பர் 1841
10. மேற்படி
11. இயல் 5 பார்க்க. ப. 101
12. மேற்படி
13. மேற்படி
14. உதயதாரகை. ஆசிரியர் தொகுப்புரை, டிசம்பர் 1843
15. மேற்படி. மே. 1843. கடிதத்தில் முஸ்லிம் பேச்சு வழக்கு அவதானிக்கத்தக்கது.
16. ஏ. இக்பால், மறுமலர்ச்சித் தந்தை. (கொழும்பு 1971) ப. 22
17. உதயதாரகை, மு. கு. டிசம்பர், 1843
18. மேற்படி ப. மே. 1841

19. மேற்படி
20. மேற்படி ஜீன், 1841
21. இலங்காபிமாணி, கொழும்புக் கடிதம். ஏப்ரல், 1864
22. J. Natarajan, மு.கு. ப. 200-201
23. மேற்படி
24. மேற்படி
25. மேற்படி
26. மேற்படி
27. Subramaniam, V. Tamil Political Journalism - The Pre Gandian Period, Tamil Culture, Vol.X No.4. (Oct., Dec. 1963)
28. இலங்காபிமாணி, விக்கியாபநம், ப்ரல், 1864
29. மேற்படி
30. மேற்படி
31. மேற்படி, கொழும்பு கடிதம். ஜீன், 1864
31. மேற்படி, அறிவித்தல், நவம்பர், 1864
33. இலங்காபிமாணி, டிசம்பர், 1864: ஆறுமுகநாவலர் இக்காலத்தில் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்தார்.
34. இலங்கைநேசன், ஆசிரியர் தலையங்கம், தை 1897
35. மேற்படி
36. மேற்படி, செய்தி - பங்குனி, 1877
37. மேற்படி, விளம்பரம், மாசி 1880
38. Ragunathamuthaliar, V. The Contribution of Saivaparipalana Sabhai to Education: An Essay Submitted in partfulimnt fot the Diploma in Education, University of Ceylon, (Peradeniya, 1972 (Unpublished), pp. 1-40.
39. சைவ உதயபாணு, மாசி, 1882
40. மேற்படி ஆனி, 1883
41. மேற்படி.
42. மேற்படி, சித்திரை, 1884.

**பத்திரிகைகளும்
அரசியற் பின்னணியும்**

கிபி நவீனம்

த்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம் நாடு முழுவதையும் ஓராட்சிக்குக் கீழ் கொண்டு வந்ததுடன், இலங்கையில் நிலவிய மானிய முறைச் சமுதாய அமைப்பைப் படிப்படியாக மாற்றுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது. மக்களிடையே ஏற்பட்ட கல்வி விழிப்புணர்ச்சியும், சமூக விழிப்புணர்ச்சியும் பொதுவாக உயர்மட்ட சமூகத்தினரைச் சார்ந்ததாக அமைந்தன. இவர்களிற் பலர் அரச அனுசரணையுடன் வசதியையும் வாய்ப்பையும் பயன்படுத்தி ஆங்கில அரசின் தரகர்களாக விளங்கினர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நடைபெற்ற பல்வேறு அரசியற் சம்பவங்களும் மாற்றங்களும் தேசமக்களை நேரிடையாகச் சம்பந்தப்படுத்தாத வகையிலே நடைபெற்றன. 1815 ஆம் ஆண்டிலே கண்டி அரசு கைப்பற்றப் பட்டது. அதன் தொடர்பாக 1848 ஆம் ஆண்டுவரை கலகம் நிகழ்ந்த சூழ்நிலையும் அரசியல் அமைதியற்ற சூழ்நிலையும் சுதந்திரமான பத்திரிகை உலகம் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையவில்லை. இக்காலப்பகுதி பிரித்தானியரைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தும் ஒன்றாக அமைந்தது. எனினும், 1830 ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்பட்ட “கோல்புறாக்” விசாரணைக் குழுவினர் ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள் நாட்டிலே பரந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. ஆங்கிலத்தை திட்டமிட்டவகையிலே அரசாங்க மொழியாக்குவதன் மூலம் கல்வி வல்ல மத்திய தர வகுப்பினரை உருவாக்கிய கோல்புறாக் பத்திரிகைத் தாபனத்தின்

முக்கியத்துவத்தினை அரசியல் சமூக மாற்றங்களுடன் இணைத்து வலியுறுத்தினார்.² இவ்வாறாக உருவாகிய பத்திரிகை உலகம் ஆங்கில மக்களால் ஆங்கில மொழியில் ஆங்கிலமறிந்த மக்களுக்கு காகவே நடைபெற்றுவந்தமைசண்டு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

கோல்புறாக் விசாரணைச்சபையினர் உருவாக்கிய சட்ட நிருபணசபை, சட்டநிர்வாகசபை ஆகியவற்றின் தோற்றமும் அவற்றின் பின்னணியிலான உத்தியோகப்பற்றற்ற சுதேசிகளின் தொடர்பும் நாட்டு மக்களிடையே படிப்படியாக அரசியல் உணர்வினை உருவாக்கின.³ தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் குமாரசுவாமி முதலியார், சைமன் காசிச்செட்டி போன்றோர் விழிப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்றினர். சைமன் காசிச்செட்டி இலங்கை வர்த்தமானி போன்ற பத்திரிகைகளில் இலக்கிய நயம் ததும்பும் கட்டுரைகளையும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதினார். குறிப்பாக 1834 ஆம் ஆண்டுமுதல் சிவில் சேவையினரின் அனுசரணையுடன் தோன்றிய ஆங்கிலப் பத்திரிகை உலகம் பத்திரிகைச் சாதனத்தின் முக்கியத்துவத்தினைக் கல்வி விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே நன்கு அறிமுகப்படுத்தியது.⁴ எனினும், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலே இலங்கை அரசியல் பற்றி ஏற்பட்ட விவாதங்கள் பெருமளவு பிரித்தானிய அரசுக்கு அனுகூலமாகவே காணப்பட்டன. மேலும் அரசாங்கமும் சுதந்திரமான பத்திரிகை உலகத் தோற்றத்திற்கு ஆதரவளிக்க விரும்பவில்லை.⁵

நாடெங்கும் உருவாகிய கல்வி வல்ல உயர்ந்தோர் குழாம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களின் தாற்பரியங்களைப் பெரிதுபடுத்தி நோக்காது சமய மாற்றத்தினை உணர்ந்த நிலையிலே இயங்கியது.⁶ குறிப்பாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலே போர்த்துக்கேயர் காலம் முதலாக அந்நியர் ஆட்சி ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தினாலும் மானிய முறையமைப்பில் கல்வி விழிப்பைப் பெறாத காரணத்தினாலும் உயர்ந்தோர் குழாம் பிரித்தானியர் உருவாக்கிய திட்டமிட்ட மாற்றங்களைப் பெரிதும் மனங்கொள்ள

முனையவில்லை. இலங்கையிலே தோன்றிய ஆரம்பகால தமிழ்ப் பத்திரிகைகளான உதயதாரகை, இலங்கை காவலன், இலங்காபிமானி போன்றவை யாவும் சமய நிறுவன அனுசரணையுடன் தோன்றியமையாலும் மக்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்பினை உருவாக்கும் வாய்ப்பினைத் தீவிரமாக ஏற்படுத்தவில்லை. பத்திரிகைகளுக்கு விடயதானம் செய்த பலரும் இலக்கண, இலக்கிய சர்ச்சைகளிலும் சமய சர்ச்சைகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தி பத்திரிகை சாதனத்தின் தேவையையும் பயனையும் உணராதும் செயற்பட்டனர். சுருங்கக்கூறின் அரச அனுசரணை பெற்ற படித்த புத்திஜீவிகளான இலங்கையரும் சுதந்திரமான அரசியற் கருத்துகளை வெளியிடத் தயங்கினர்.

கோல்புறாக் சீர்திருத்தத்தின் பின்னணியில் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றங்களும் சுதேசிகளுக்கு ஏற்பட்ட அரசியல் முக்கியத்துவமும் படிப்படியாக நாடெங்கும் தோன்றிய பத்திரிகைகளை இலேசாகக் கவர்ந்தன. இதே காலத்தில் நடைபெற்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் சுதேசிகளினுடைய அரசியல் ஈடுபாட்டு முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்தி வந்தனர். அக்காலத்தில் ஆங்கில எழுத்தாளர்களான ஜோர்ஜ் எலியட், வில்லியம் டிஃபி, பெர்குஸன் போன்றோர் சுதேசப் பத்திரிகைகளின் தோற்றத்தினையும் அரசியல் ஈடுபாட்டின் அவசியத்தினையும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர்.⁷ முற்போக்கான சிந்தனையுடன் இயங்கிய வில்லியம் டிஃபி சுதேச பத்திரிகைகள் பற்றி “கல்கத்தா றிவியூ”வில் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரையிலே நிதானமான அரசியற் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் பத்திரிகைகள் தமிழிலே தோன்றாமையை மனவருத்தத்துடன் வலியுறுத்தினார்.⁸ தமிழர்களிற் கல்வி கற்றோர் ஆங்கிலத்தில் அதிகம் பாண்டித்தியம் பெற்றமையும், அவர்கள் தங்கள் தொடர்புச் சாதனமாக ஆங்கில மொழியைப் பயன்படுத்தியமையும் இதற்கான காரணங்களெனச் சுட்டிக்காட்டினார்.^{8a} ஆங்கிலம் கற்ற, மத்திய வர்க்கம் பொதுமக்களின் குறைபாடுகளையும், நாட்டின் அரசியல் மாற்ற நிலையையும் பற்றித் தீவிரமாக சிந்திக்காது சுய முன்னேற்ற

றத்தை மனங்கொண்டு இயங்கியது. ஆங்கிலேயரான வில்லியம் டிக்பி போன்றோரை சுதேசப் பத்திரிகைகளின் நிதானமான தோற்றத்தினையும் செயற்பாட்டினையும் மனங்கொண்டு வலியுறுத்திய பொழுது தமிழ் பத்திரிகையுலகிலே சமய சர்ச்சைகளும் இலக்கண சர்ச்சைகளுமே இடையறாது நடைபெற்றன.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமுதல் ஏற்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வியின் பூரண பயன்பாட்டினை 1850ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே இலங்கை நுகர ஆரம்பித்தது. இக் காலப்பகுதியிலே கீழைத்தேச பிரித்தானிய ஆட்சி நெப்போலிய யுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட பிரதிபலிப்புகளினால் நன்கு உறுதிப்பட்டது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் காரணமாக உறுதியடைந்தது. 1865ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் சட்ட சபையினின்று உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டமை படித்த இலங்கையர் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை சமய விவாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த பத்திரிகைகள் இக்காலப்பகுதியில் முதன் முதலாக தங்கள் கவனத்தை அரசியல் மாற்றங்களின் பக்கம் திருப்பின. சட்ட நிரூபண சபையில் நடைபெற்ற விவாதங்களைப் பத்திரிகைகள் வெளியிட ஆரம்பித்தன. மக்கள் நலன் பற்றி சேர். முத்துக்குமார சாமி ஆற்றிய உரைகள் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டன.⁹ மக்களுக்கு ஆட்சியாளர் செயல்கள் பற்றிய விளக்கத்தினை அறிவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பத்திரிகைகள் இவற்றை எழுதின. இடையிலே இங்கிலாந்துக்கு சேர். முத்துக்குமாரசாமி சென்ற காலத்திலே தமிழ் மக்கள் நலன் கவனிக்காது புறக்கணிக்கப்பட்டமை பற்றி இலங்கை காவலன், இலங்காபிமானி போன்ற பத்திரிகைகள் கண்டனம் தெரிவித்தன.¹⁰ 1865ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட சட்ட சபை மாற்றம் சிலோன் லீக் என்ற இலங்கையர் சங்கத்தை தோற்றுவித்தது.¹¹ இச்சங்கத்தின் தோற்றத்தைப் பத்திரிகைகள் யாவும் ஏகோபித்து வரவேற்றன. பெருமளவு தோட்ட முதலாளிகள், வர்த்தகர்கள் ஆகியோரை முதன்மையாகக் கொண்ட இச்சங்கத்தினைப் பற்றி நடைபெற்ற பகிரங்கக் கூட்டச் செய்திகள் பத்திரிகை உலகினைக்

கவர்ந்தன. சுருங்கக்கூறின், மக்கள் அரசியலைப் பற்றி சிந்திக்கவும், அரசியல் பற்றிக் கருத்துகளைத் தெரிவிக்கவும் வாய்ப்புகள் நாடெங்கும் ஏற்படலாயின. இக்காலகட்டத்திலேதான் பத்திரிகை சாதனத்தினை அரசியல் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தும் நிலைமை உருவாகியது.

சட்டசபைக் காலத்திற் சேர். முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரின் உரைகளை வெளியிட்டு வந்த இலங்கை காவலன், இலங்காபிமானி போன்ற பத்திரிகைகள் நாடெங்கும் முன்னேற்றக் கருத்துகளைப் பரப்பி வந்தன. சுதேசிகளின் பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சியின் முக்கியத் துவத்தை வலியுறுத்திய பத்திரிகைகள் பத்திரிகைச் சாதனத்தின் நிதானத்தை உணர்ந்து செயலாற்றின. இலங்காபிமானி போன்ற பத்திரிகைகள் சமயச்சார்புடன் இயங்கினாலும், தமது சார்பினை வெளிப்படையாக உணர்த்தாது நடுநிலையுடன் இயங்க முற்பட்டன. சமய உணர்விற்கு அப்பாற்பட்ட சமூக உணர்வு மெல்ல மெல்ல உருவாகியது. புதினாலங்காரி, புதினாதிபதி போன்ற “கரலிகித” பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.” புதினாலங்காரி சட்ட நிருபணசபைச் சம்பவத்தை மேல்வருமாறு எழுதியது:

“இச்சங்கத்தில் எங்கள் பிரதிநிதி ஸ்ரீமத் குமாரசாமி நைற்பட்டவர்த்தனரும், கனம் அல்விஸ் துரையும், பற்றி லம்பேர்க் துரையும் கொடுங்கோன்மையைக் குறித்துப் பேசியதற்காகத் துதிக்கின்றோம். அரசாட்சியர் பூச் சொல்லவைத்து இராசமாலிகிதர் அல்லது இராணியின் நியாய துரந்திரர் கறுப்பை வெள்ளையென்றும், வெள்ளையைக் கறுப்பென்றும் மாடாட்டி சொல்வதற்கெல்லாம் தலையாட்டும் மாட்டை நகர்த்த உத்தியோகஸ்தர் மனக் கருத்தாகுதல் தீர்ப்பாகுதல் நாம் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு காரியமல்ல. என்ன அன்றைக்கு விசுப்புப் பொடிக்கு இருபதினாயிரம் ரூபா சகல மார்க்கத்தவரும் இருக்க வேண்டுமென்று கேவித்துரை பண்ணின கேள்விக்குத்

தலையாட்டினார்கள். இப்படிப்பட்ட புண்ணியவான்கள் துரைத்தனம் செலுத்துவது நாங்கள் செய்த பாவத்தின் தண்டனைதான்.¹³

மேற்போந்த வகையில் அரசியலாளர்கள் அநீதிகளையும் சட்ட சபை சம்பவங்களையும் “சயதேச சமாசார விவரணங்களாக” அக்காலப் பத்திரிகைகள் வெளிட்டன. சுதேசிகளின் நலவுரிமையைப் பேணாது அரசை அணுகிச் சேவகம் செய்பவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைப் பத்திரிகைகள் கண்டித்தன. முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஆங்கில ஆட்சிச் சட்டசபையில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்காதிருந்தமை “முஸ்லிம் நேசன்” மூலம் மேல்வருமாறு உணர்த்தப்பட்டது.

“அந்தச் சங்கத்தில் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி இருக்கவேண்டுமென்றிருக்க இலங்கையிலுள்ள ஐயாயிரம் இங்கிலீஸ் மனிதர்களாக அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போல் நான்கு பங்கு அதிகமாயிருக்கிற பறங்கியருக்கு ஒருவரும் அவர்களைப்போல் நூற்றிமுப்பத்தேழு பங்கதிகமாயிருக்கின்ற தமிழ்ப் பிரசைகளுக்கு ஓரங்கத்தவரும், அவர்களைப் போல் 370 பங்கதிகமான சிங்கள மனிதர்களுக்கு ஓரங்கத்தவரும், இரண்டு இலட்சம் இஸ்லாமானவர்களிருந்தும் அவர்களுக்கு ஓர் அங்கத்தவராவது இல்லாதிருப்பதால் அந்த இங்கிலீஸ் மக்களின் விருப்பப்படியே சகலமும் நடத்தப்படுகிறது.”¹³

முஸ்லிம் நேசன் மூலம் அறிஞர் சித்திலெவ்வை அரசியல் உரிமை வேண்டினார். முஸ்லிம்களுக்கு அங்கத்துவம் கிடைக்காததை வலியுறுத்துவதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய யதேச்சாதிகாரத்தைக் கண்டித்தார்.¹⁴ இதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசாட்சியாரின் அநியாயமான போக்கைப் பல்வேறு பத்திகளிற் தொடர்ந்து சித்தி

லெவ்வை கண்டித்தார்.

இலங்கையின் பல்வேறு மாற்ற நிலைமைகளைப் பத்திரிகைகள் கூர்மையாகக் கவனிக்க முற்பட்டன. அரசியல் உரிமைகளை மட்டுமன்றி நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சூறையாடிய ஆங்கிலேயரின் போக்கினையும் மேல்வருமாறு முஸ்லிம் நேசன் கண்டித்தது:

“இப்போது இலங்கையின் நிலைபரத்தைப் பற்றியாவரும் கவனம் கொள்ளவேண்டியதாய் இருக்கின்றது. ஏதனாலேயானால் இலங்கைக்கு வந்து சில வருடம் தங்கியிருந்து பணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு தங்கள் சீமைக்கும் போய்விடுவோம் என்று நினைத்து அதன் பின் இந்த தேசம் எப்படி வாழ்ந்தாலும் கெட்டாலும் தங்களுக்கொரு பொருட்டல்லாத வர்க்கங்களாகிய 5,000 இங்கிலீஷ் மனிதர்களுடைய உபயோகத்திற்காகவும் வேண்டுதலுக்காகவும் வருடாந்தம் வருமானத்தால் அநேகஞ் செலவு செய்யும்படிக்கு அவர்கள் செய்து வருவதுமல்லாமல் இலங்கைக் கவர்ன்மெந்து பெருந்தொகையான முதல்களைக் கடன்படவுஞ் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதனாலிந்தக் கடன்களிற் கொழும்புக்கும் கண்டிக்குமிடையிற்றிறந்த றேல்வை முக்கியமாகத் தோட்டக்காரத் துரைமார்களுக்கே உபயோமானதாய் இருந்தாலும் அது யாவருக்கும் பிரயோகனமுடையதாகத்தான் இருக்கின்றது.”

1879ஆம் ஆண்டிலே தமிழர் பிரதிநிதியான குமாரசாமி முதலியார் இறந்ததுடன் தமிழர் பிரதிநிதிக்கான நியமனத்தை பிரித்தானிய அரசாங்கம் அலட்சியப்படுத்திய படித்த இலங்கையரிலே தகுதியான தமிழர்கள் இல்லையெனக் கூறப்பட்ட கருத்தை யொட்டிய வாதங்களுக்குப் பத்திரிகைகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தன. பல்வேறு பத்திரிகைகளும் தமிழர் பிரதிநிதி யார்? என்ற

கேள்விக்கு விடையளிக்க முற்பட்டன. பல பத்திரிகைகள் பிறிட்டோ என்றும் கிறிஸ்தவருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இதனையொட்டி நாடெங்கும் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி சேர். பொன். இராமநாதனுக்கு முக்கியத்துவத்தை ஏற்படுத்தியது.¹⁶ அக்காலத்திலே சமயப் போராட்டத்தில் முனைப்புற்றிருந்த ஆறுமுக நாவலர் போன்றோரது கவனம் கூட அரசியற் பக்கம் திரும்பியது இராமநாதனை முதன்மைப்படுத்தி நாவலர் அரசியல் மேடைகளில் தோன்றினார்.¹⁷ தமிழர் பிரதிநிதித் தெரிவு பற்றிய விவாதங்கள் நாடெங்கும் மக்கள் மத்தியில் அதீத தேசாபிமானத் தையும் ஒரு மைப்பாட்டையும் உருவாக்க முனைந்தன. இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் எங்கள் தமிழ் பிரதிநிதி யார்? என்ற கேள்வி யோடு வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கம் அவதானிக்கத்தக்கது.

“சட்டநிலுபண சபையிலே யாரை எங்கள் சபைப் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்துகொண்டீர்கள் எனப்பல விடயங் களிலுமிருந்து பலரும் உசாவுகிறார்கள். என்ன சொல் வோம். தாரகை தமிழ்ப் பத்திராதிபரை நிகர்த்துச் சடுதியாய் உத்தரிகத்தை இராமநாதத் துரையில் வீசுவோமா? “கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்” உங்கள் தருமங்களில் பெருநெருப்பெடுப்பார்களே. ‘ஏறச் சொன் னால் எருது கோபிக்கும் இறங்கச் சொன்னால் முடவன் கோவிப்பானே”.

“மட்டக்களப்பு, மலை, காலி, களுத்துறை முதலிய இடங்களால் வரும் தந்திகளும் கடிதங்களும் பிறிற் டோர் துரையையே தெரிவு செய்கிறதாகப் பேசுகின்றனர். கொழும்பில் நகர சங்க மண்டபத்தில் வைத்து கூட்டத் திலும் பிறிற் டோர் துரையை தெரிந்தது மாத்திரமல்ல இராமநாதத்துரையின் நாமமும் அச்சங்கத்தவராலும் அங்கீகரியாது தள்ளப்பட்டதே. இவைகள் நிற்க; இவ் விடத்திலே நாவலரெடுப்பும் கென்சுமன் பிறக்கிறாசியார்

போட்ட இடிமாற்றில் மாண்டதே. காரோல் பண்டிதரும் சபாநாயகனாக விருந்து இருந்த நயத்தையும் கெடுத்து விட்டார். இனிச் சங்கானைக் கூட்டமும் நல்லூர் கூட்டமும் இராமநாதருக்கேற்ற உதவி செய்யுமோவறிவோம். சைவத்தை நிறுத்த நாவலர் பிரசங்கித்தும் படிப்பித்தும் சைவம் சலரோகம் கண்டவன் நிலையில் இருக்க இனி இராமநாதத் துரையைச் சட்டநிருபண சபையில் வைப்பதால் சைவத்துக்கும் பிளவைத் தோன்றாது நிற்குமா?”

இலங்கையில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சமய முனைப்போடும் சமூக உணர்வோடும் இயங்கி வந்தமையினால் அரசியல் பற்றி தீவிரமாகச் சிந்திக்கவில்லை. அக்கால ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்குத் தடை விதித்ததுபோல இலங்கைப் பத்திரிகைகளுக்குத் தடைவிதிக்க முயலவில்லை. படிப்படியாகப் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் பற்றிய சிந்தனைகள் பத்திரிகை உலகிலே விவாதிக்கப்பட்டன. இந்திய தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட தடைபற்றித் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகளுக்கு “வாய் பேசாப் பிரமாணம்” என்ற தலையங்கத்துடன் எழுதிய பின்வரும் குறிப்பு அவதானிக்கத்தக்கது.

“எவ்வூரிலும் இந்தியாப் பக்கங்களிலும் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகள் அதிகம் இந்திய கவர்ண்மென்டார் இப்போ ஏற்பாடு செய்திருக்கும் பிரமாணப் படிக்குப் பத்திராதிபர்மார் புதினமெழுதுவது சள்ளுத்தான். பத்திரிகை வெளிப்படுமுன் அவ்வவ் இயந்திரசாலைக்குச் சமீபமாயுள்ள அரசாட்சி உத்தியோகத்தர்களால் (நியமிக்கப்பட்டவர்கள் போலும்) பார்வையிடப்பட்டுச் சரியென்று கண்டால் பிரசுரிக்க வேண்டுமாம். அல்லது புதுப் பிரமாணக் குற்றத்துக்குள்ளாகி நட்டமடைய நேரிடுமாம். இச் சள்ளுக்கு அஞ்சி பத்திரிகைக்காரர் சில பத்திரிகைகளை நிற்பாட்டிக்கொண்டார்களாம். ஹிண்டு பெற்றியத்

(Hindu Patriot) பத்திரிகையில் இந் நியாயத்தையிட்டு விடா முயற்சியாய் வாதிக்கப்படுகின்றது. இப்பிரமாணங் களுக்கு மாறான ஒரு பத்திராதிபருக்கு மூன்று மாத மறியல் கிடைத்தது. இப்பிரமாணம் எம்மூருக்கும் உண்டானாலோ வென்பாருமுளர். துன்மார்க்கத்தை ஒட்டி சன் மார்க்கத்தை நாட்ட முன்னோடியான புதினப்பத்திரிகை அரசாட்சியாருக்கும் பிரஜைகளுக்கும் எவ்வளவு நன்மை என்பது பேச வேண்டுமா?"

1865ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலம் வரை தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகிற் சமய சமூக அரசியற் சிந்தனைகளை ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்த வகையில் சிந்திக்கும் தன்மை வளர்ந்து வந்தது. இக்காலப் பகுதியிலே உருவாகி வந்த சமயப் பின்னணியிலான தேசிய உணர்ச்சிக்கு உருவம் கொடுக்கும் வகையில் 1889 ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய "இந்து சாதனம்", இயங்கியது. சமய வாதங்களையும் சமய உலகச் செய்திகளையும் கொடுப்பதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் தேசபிமான உணர்வுடன் இயங்கியது. இந்து சாதனத்தின் முதலாவது இதழில் 'தேசாபிமானம்' என்ற தலைப்புடன் எழுதிய ஆசிரியர் குறிப்பு இலங்கை மக்களின் மனோபாவத்தைக் கண்டிக்கும் வகையில் அமைந்தது. ஆட்சி மாற்றத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் சமய மாற்றத்தைப் பற்றி தீவிர மாக சிந்தித்து வந்த சமூகத்தை "தேசபிமானம்" நிறைந்த சமூகமாக மாற்ற அப்பத்திரிகை முனைந்தது.

'இராமனாண்டாலென்ன? இராவணனாண்டாலென்ன? வென்றிருந்தமையால் நமது தேசமானது நமது நடை, உடை, பாஷை, மதம், ஆசாரம் முதலிய எவையுமல்லாத அந்நியர் ஆட்சிக்குட்பட்டது. அதோடு கல்வி குறைந்தது, வர்த்தகம் பாழாய்ப் போய்விட்டது. கைத்தொழில் வாயில் மண் விழுந்தது.' ஒற்றுமை

யில்லை. தேசபிமானம் கிடையாது. தேச நன்மைக் குழைப்பவரில்லை. நமது தேசத்திலுண்டாகும் பஞ்சு முதலிய காரணப் பொருளைச் சொற்ப விலைக்கு அந்நிய தேசவாசிகளுக்கு விற்று, காரியப்படுத்திய பிறகு ஒன்றுக்குப் பத்துவிலை கொடுத்து நாமே அவர்கள் காலில் விழுந்து வாங்கி வருகின்றோம். நமது தேசப் பணத்தை அந்நிய தேசத்தார்க்கு வலியக் கொடுத்து இஞ்சி தின்ற வானரம் போல் விழிக்கின்றோம். பல மில்லாதவர்களாகவும், அதைரியமுள்ளவர்களாகவும் திரிந்திரர்களாகவும், அடிமைகளாகவும் ஆங்கிலேயருக்கு ஊழியர்களாகவும் இருக்கின்றோம் நமக்கு தேசாபி மானம் நிரம்பியிருக்குமானால் அந்நிய தேசத்தாரைப் போல் நமது தேசத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவரமாட்டோம்”

இந்துசாதனத் தோற்றத்துடன் உதயபானு, இலங்கை நேசன், முஸ்லிம் நேசன் போன்ற பத்திரிகைகளும் தேசிய நோக்கத்தை வலியுறுத்தின. 1877ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் “கல்கத்தா ரிவியூ”வில் வில்லியம் டிஃபி எழுதிய “சுதந்திரம் உதயமாகப் பண்பட்ட ஒரு கிழக்குக் குடியேற்ற நாடு” என்ற கட்டுரை ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் போக்கினை விமர்சனரீதியாகக் கண்டித்தது. சேர் றிச்சார்ட் மோகன், வில்லியம் டிஃபி போன்றோருடைய கூட்டுறவினால் பண்பட்ட சேர்.பொன். அருணாசலம் “மக்களின் பொறுப்புள்ள ஓர் அரசாங்கத்தை” இலங்கையில் நிறுவ வேண்டுமெனத் தக்க நியாயங்களுடன் எடுத்துக் காட்டினார். வில்லியம் டிஃபியின் வெளியீட்டை அரசாங்கம் பொருட்படுத்தாவிடினும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தேசிய சிந்தனைகளுக்கு அருணாசலம் இதே பின்னணியில் அத்திவாரமிட்டார் என்ற உண்மை மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாட்டின் அரசியற் பொறுப்பு சுதேச மக்களிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை வலியுறுத்தும் கடிதமொன்று 1893 ஆம் ஆண்டு அருணாசலம் அவர்களினால் “டிஃபிக்” எழுதப்பட்டது.

குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியாகிய றிப்பன் பிரபுவுக்கு உண்மை களை வலியுறுத்தும்படி எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி மேல்வரு மாறு:

“தங்கள் பொறுப்புகளை மக்கள் தாங்களே ஏற்று நடத்த வேண்டும். அவர்கள் பிழைபடினும், இந்த விஷயத்தில் ஒரு தருணம் கொடுக்க வேண்டும், தருணம் அளிப்பின் அபரிமிதமாகப் பெருகும் நிர்வாகச் செலவு குறையும். மக்களின் ஊக்கமும் பொறுப்பு வல்லமையும் பிறக்கும். சூதாட்டத்திலும் வழக்குத் தொடுத்தலிலும் வீணே பிரயோகிக்கும் தங்கள் சக்தியை நாட்டை வளம் படுத்த பிரயோகிக்க முன்வருவார்கள்.”

“ஆங்கிலேயர், தங்கள் நாட்டில் போற்றத்தக்க உள்நாட்டு நிர்வாகத்தை மக்களைக் கொண்டு அமைத்துக் கொண்டபொழுதும் இங்கே ஏன் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை? ஆங்கிலேயர் வருமுன் கிராமங்களின் நிர்வாகம் எங்கள் நாட்டில் கிராம மக்களின் கையிலில்லவா இருந்தது. அவர்கள் வந்தல்லவா அதனை நிர்மூலமாக்கினர். அதற்கு காரணமென்ன? அதிகாரமோகமும் அந்நிய தேசமக்களில் வைத்த வெறுப்புமே. அன்றியும் ஆங்கிலேயர் கிழக்கு நாடுகட்கு அதிகாரஞ் செலுத்த வரும்பொழுது சுதந்திர ஆட்சி அனுபவம் இல்லாத வெறும் வாலிபர்களாகவே வந்தனர்.”

தீவிரமான அரசியற் சிந்தனைகள் உருவாகிவந்த இச் சூழலிலே அரசியலிற் சுதேசிகளின் பங்கை வலியுறுத்தும் வகையிலும் சேர். பொன். அருணாசலத்துக்கு துணை செய்யும் வகையிலும் சித்தி லெவ்வை, முஸ்லிம் நேசனை நடத்திவந்தார். சட்டசபை பிரதி நிதித்துவத்தை முஸ்லிம்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் முஸ்லிம் நேசனுடைய பணி முக்கியமானதாக அமைந்தது. வடபகுதியில் இந்து சாதானப் பத்திரிகை உருவாக்கிய சமயப்பின்னணியிலான

தேசிய உணர்வை முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை முஸ்லிம் மக்களிடையே உருவாக்கியது. சமுதாயத்தின் பலவீனங்களை எடுத்துக் காட்டி அந்நியராட்சி காலத்தே சுதேசிகளின் முக்கிய பொறுப்புக்களை எடுத்துரைக்கும் தேசியப் பணியினைப் பத்திரிகைகள் மேற்கொண்டன. இந்த வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம் தேசிய இயக்கத்தை உருவாக்கும் பின்னணிக்காலமாக அமைந்தது. நாடெங்கும் இலங்கையரென்று உணர்வுக்குரிய தளம் நன்கு அமைக்கப்பட்டது.”

இலங்கைச் சட்டசபையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கை படிப்படியாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் முதலாவது தசாப்தத்தில் வலுப்பெற்றது. இக்காலத்திலே சமூக அபிவிருத்திகருதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாய சங்கம், மது ஒழிப்புச் சங்கம், சமூக சீர்திருத்தச் சங்கம், இலங்கை தேசிய சங்கம், கரை நாட்டு விளைபொருட் சங்கம், தோட்டத்துரைமார் சங்கம் ஆகியன அரசியல் உணர்வுக்கு முனைப்புக் கொடுத்து இயங்கின. சீர்திருத்தம் கோரிநின்ற தலைவர்கள் பகிரங்கக் கூட்டங்கள் நடத்தினார்கள். உதயதாரகை, இந்துசாதனம், 'சுதேச நாட்டியம்' விஜயபானு, பாலச்சந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகள் தீவிரமாக அரசியற் பிரசாரம் செய்யும் பத்திரிகைகளாக இயங்கின. சுதேச நாட்டியம் சமயப் பின்னணியை மறந்து தேசிய இனங்களுக்கான பிரதிநிதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கவேண்டிய இலக்கணங்களை வகுத்துக்காட்டியது. இலங்கைச் சுதேசிகளின் ஆளுகை உரிமையை வலியுறுத்தும் வகையிலே தோன்றிய 'விஜயபானு' தனது ஆசிரிய தலையங்கங்களை நிதானமாக எழுதியது. 1910ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்களையும் அதன் பின்னணியிலே சேர்.பொன். இராமநாதன், டாக்டர் எச். எம். பெர்னாண்டோ ஆகியோரிடையே நடைபெற்ற சட்டசபைத் தெரிவினையும் பத்திரிகைகள் நிதானமாக மதிப்பிட முற்பட்டன. தேசநன்மையை மனங்கொண்டு எழுதிய விஜயபானு பிரதிநிதித்துவத் தெரிவிலே இராமநாதனைச் சார்ந்து மேல்வருமாறு எழுதியது.

“அரசின் முறைகளின் ஸ்ரீமான் இராமநாதன் அவர்கள் ஆசிரியராயும் டாக்டர் பெர்னாந்து மாணக் கராயும் கொள்ளப்படும் தரத்தையுடையோர் வைத்திய விஷயத்தில் டாக்டர் பெர்னாந்து அவர்கள் ஆசிரியராயும் ஸ்ரீமான் இராமநாதன் அவர்கள் மாணாக்கராயும் கொள்ளப்படும் தரத்தையுடையரெனச் சொல்லலாம். சுதேசிகளுள் இராஜாங்க முறையில் ஸ்ரீமான் இராமநாதன் அவர்களுக்கு இணைவந்தவறியும் அனுபவமும் வாக்கு வன்மையுமுள்ளோர் இத் தேசத்தில் எச்சாதியாருள்ள மில்லையென்பது பெரும்பாலார் அபிப்பிராயமாதலால் அவரே தலைவராயும் வழிகாட்டியாகவும் இருக்க வேண்டியவராய் இருக்கின்றார்.”³¹

படித்த இலங்கையர் பிரதிநிதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இராமநாதன், சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏகப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சிங்கள மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற தேசியத் தலைவராகவும் கணிக்கப்பட்டார். இராமநாதனை அக்காலப் பத்திரிகைகள் யாவும் ஏகோபித்து வரவேற்றன. இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட 1915 ஆம் ஆண்டு சிங்கள - முஸ்லிம் கலகமும் அதனோடு சார்ந்த மற்றைய இயக்கங்களும் தேசிய எழுச்சிக்குரிய பின்னணியினை உருவாக்கின. 1911 ஆம் ஆண்டு வரையிலேற்பட்ட இலங்கை வாலிபர் இயக்கம் தேசிய எழுச்சிக்கான முழுமையினை வளர்க்க முற்பட்டது. குறிப்பாக உதயதாரகை பத்திரிகையும் இந்து சாதனப் பத்திரிகையும் இவ்வகை வளர்ச்சிக்குரிய களத்தினை விரிவுபடுத்தின. இக்காலகட்டத்திற் சமய நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து சாதனம் முழுமையான அரசியற் பத்திரிகையாகவே இயங்கியது. 1915ஆம் ஆண்டுக் கலவரம் பற்றிய அறிக்கையினால் சட்ட சபையிலேற்பட்ட அதிருப்தி 1917ஆம் ஆண்டிலே இலங்கைச் சீர் திருத்தச் சங்கத்தின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டது.

1911ஆம் ஆண்டு முதல் படிப்படியாக ஏற்பட்டு வந்த சுதேசிய எழுச்சிக்கான பின்னணி இக்காலகட்டத்தில் வலுப்பெற்றது. 1917

ஆம், 18ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதங்களில் நடைபெற்ற அரசியல் மகாநாடுகளை உதயதாரகை, விஜயபானு, பாலச்சந்திரன் போன்ற பத்திரிகைகள் ஏகோபித்து வரவேற்றன. 1919ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட “இலங்கையில் அரசியல் சீர்திருத்தம் ஏற்படவேண்டிய தற்குரிய காரணங்கள்” என்ற அறிக்கை இலங்கையின் சுயாட்சியை வலியுறுத்தியது. இக்காலத்திலே தேசியரீதியில் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் டொன் பரன் ஜெயதிலக்க, எப்.ஆர். சேனநாயக்கா, டி.எஸ்.சேனநாயக்க ஆகிய தலைவர்கள் சுதந்திரக் கோரிக்கையினை முதன்முறையாக முன்வைத்தனர். ‘எமது அரசியல் தேவைகள்’ என்ற தலைப்பில் அருணாசலம் பேசியவை பத்திரிகைகளின் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.” இக்காலகட்டத்திலேதான் தேசிய விழிப் புணர்ச்சிக் கான பத்திரிகைப் பணியின் முழுமை வெளிப்பட்டது. “இலங்கையருக்கு பொறுப்பாட்சி வழங்கினால் இலங்கையர் பிழையிட்டுவிடுவார்கள். பொறுப்பாட்சியை கொண்டு நடத்தும் தகுதி இலங்கையருக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை என்ற ஏகாதிபத்திய மனோபாவத்தைப் பத்திரிகைகள் ஏகோபித்துக் கண்டித்தன.” அக்காலத்தில் ‘மோனிங் லீடர்’ போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் உருவாக்கிய சிந்தனைப் பின்னணியை உதயதாரகை, இந்துசாதனம், விஜயபானு போன்ற பத்திரிகைகள் வழி மொழிந்தன. இதே காலத்தில் முதலாம் மகா யுத்தத்தின் காரணமாக இந்தியா விலேற்பட்ட பல தடைகளை இலங்கைப் பத்திரிகைகள் வெளிப் படையாகக் கண்டித்தன. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் அக் காலத்தில் முன்னின்று நடத்திய சுதந்திர ஆட்சி இயக்கத்தை இலங்கைப் பத்திரிகைகளும் வெளிப்படையாக ஆதரித்தன. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலே 1920ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சட்ட சபை அங்கத் தவர்கள் நியமனங்கள் நாட்டிலே வகுப்புவாதப் பிரச்சினையையும் பிரிவினைச் சக்திகளையும் முதன் முதலாக உருவாக்கின.”³⁹ சேர்.பொன்.இராமநாதன் படித்த இலங்கையருக்கான பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சேர். பரன் ஜெயதிலக்க, ஜேம்ஸ் பீரிஸ் போன்றவர்கள் வகுப்புவாத உணர்வோடு இயங்க முற்பட்டனர் “மன்னிங்” சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இப்

பிரிவினையுணர்ச்சி தேசிய மகாசபையிற் கருத்து வேறுபாட்டினை ஏற்படுத்தியது. அருணாசலத்தின் தலைமையிலியங்கிய தேசிய மகா சபை கருத்து வேறுபாடுகளினால் சிங்கள மகாசபையாக மாறியது.⁴⁰

இவ்வாறான தமிழ், சிங்கள பிரிவினைப் போக்குகளை விவாதிக்கும் நோக்கில் இலங்காமித்திரன், ஜனமித்திரன், தேசபிமானி, தேசாபக்தன் ஆகிய பத்திரிகைகள் இயங்கின.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமுதல் தேசிய எழுச்சியின் வளர்ச்சிக்கு புத்திபூர்வமாக வழிகோலிய பத்திரிகை உலகம் பிரிவினை நோக்கினைக் கண்டிக்கும் போக்கிலும், பிரிவினை நோக்கை வளர்க்கும் போக்கிலும் பிரிந்து இயங்க முற்பட்டது. 'இலங்கைத் தமிழ் மகாசனசபை' என்ற தலையங்கத்துடன் உதயதாரகை எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கம் தமிழ் மக்களுடைய ஐக்கியத்தைப் பின்வருமாறு வலியுறுத்தியது.

"இம்முகவுரை நாமங்கொண்ட ஒரு சங்கத்தை ஸ்தாபிப்பது அவசியம் எனும் கருத்து இலங்கைத் தமிழ் பிரபுக்கள் பலரது மனதிலே எழுந்திருக்கின்றதென்பதை முன்னர் கூறியிருக்கின்றோம். இவ்விஷயம் இந்நாட்களிலே சாதியபிமானமும் தேசாபிமானமும் உடைய இலங்கைத் தமிழரின் மனதில் அதிகமாய் கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் சென்றவாரச் சஞ்சிகையில் எடுத்துக்காட்டியபடி சிங்கள மகாசனசபை, பறங்கியர்கள் ஐக்கிய சங்கம், முஸ்லிம் சமூகம் முதலான பல சங்கங்கள் இலங்கை மறுசாகியத்தவர்க்குள் ஏலவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவ்வச் சாகியத்தவரின் தேர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் ஏதுக்களாய் இருக்கின்றன என்பதையும் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் தமிழராகிய நம்மவர்க்குள்ளும் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்பதை ஏலவே நம் சனத்தலைவர்கள் பலர்

உணர்ந்திருந்தும் போதிய ஐக்கியமும் உற்சாகமும் உண்டாகாமையால் காலம் பின்னிட வேண்டியதாயிற்று.”⁴¹

இதே தலையங்கத்திலே தொடர்ந்து பல்வேறு இனங்களும் இன உணர்வுடன் இயங்குவதற்குக் காலான சூழ்நிலை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. சேர்.அருணாசலம் தமிழ் மகாசனசபையை உருவாக்கிய நிலையைப் பின்வரும் குறிப்பு விளக்குகின்றது.:

“காலத்திற்கேற்றபடி காரியங்களை ஒழுங்குபண்ணுவதன்றி முந்திய பேச்சை நிறுத்த அவசியமில்லை என ஒரு தலைவர் வெளிப்படுத்தினார். சிங்களவர் சிலவிஷயங்களிலே தமிழரைச் சட்டை செய்யாது தம்பெருமையை மாத்திரமே நிலைநிறுத்தும் போக்குடையோராய்க் காணப்படுகின்றாரென்பது அவர்களது போக்குகளால் அவதானிக்கத்தக்கதாயிருந்தது. இந்த நியாயங்களே தமிழ்ச்சாகியத்தவர் தாமாய்க் காலூன்றி நிற்க வேண்டுமெனத் துணிந்ததற்கு விசேஷகாரணமாம்.”⁴²

இதேவிதமான இனவுணர்வு மனோநிலைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் 1923ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய ‘தேசபக்தன்’ பத்திரிகை மலையக மக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்க முனைந்தது. கோ.நடேச ஐயரை ஆசிரியராகக் கொண்ட இப்பத்திரிகை சட்ட நிருபண சபைத் தேர்தலில் இந்தியர்களுக்கான ஒதுக்கப்பட்ட அங்கத்துவத்தை ஒட்டிப் போராடியது.⁴³ நெல்லையாவை உதவியாசிரியராகக் கொண்ட இப்பத்திரிகை மலையக மக்களின் உரிமைகளை தொழிற்சங்கரீதியில் வலியுறுத்த விளைந்தது.

இவ்வாறான உணர்வுகளின் மத்தியிலே நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் நோக்கில் தேசாபிமானி போன்ற இப்

பத்திரிகைகள் இயங்கின. தேசாபிமானியின் முதலி தமிழிலே சுவாமி உருத்திரகோடஸ்வரர் இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினார். மாறுதல்களையும், சீர்திருத்தங்களையும், சுதந்திரத்தையும் நிதானமாக வரவேற்ற இவர் தேசிய ஒற்றுமையைப் பின்வருமாறு வலியுறுத்தினார்.

“இலங்காதீப வாசிகளாகிய தமிழரும் சிங்களவரும் கிறிஸ்தவரும் முகமதியரும் தம்முள் சாதிமத வித்தியாசங்களும் வேறு வித்தியாசங்களும் கூடிய அளவில் இல்லாதவர்களாகிய ஒருவரிடத்தொருவர் மன ஒற்றுமையும் உண்மை அன்பும் சாலவங்கொண்டு தம்தேச உயர்வுக்காக ஒத்துழைத்து ஒழுக்கின் தேசத்தில் சமாதானமும், ஒழுங்கும், இன்பமும் நிலைபெற்றிருக்கும்.”⁴⁴

இலங்கையின் கலாசார பாரம்பரியத்தையும், வரலாற்று மரபையும் மனங்கொண்டியங்கிய இப்பத்திரிகையில் தொடர்பாக உருவாகி வந்த சமயதேசியவாதப் பின்னணியையும், படிப்படியாக வளர்ந்த வேறுபாடுகளையும் உணர்ந்த உருத்திர கோடஸ்வரர் ஒற்றுமையுணர்வோடு கலாசார மலர்ச்சியை வேண்டி எழுதினார். சமூக ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியதுடன் அமையாது, சமய ஒற்றுமையையும் வேண்டினின்றார். இந்த உணர்வினைப் பின்வரும் வாசகங்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

“எல்லா மதங்களும் மோட்சசாதனங்கள் என்றே நாம் கொள்ளல் வேண்டும். எனவே, சைவரும் வைணவரும் சித்தாந்திகளும் வேதாந்திகளும், பௌத்தரும் கிறிஸ்தவரும் முகமதியரும் ஒருவரை ஒருவர் தூஷித்துப் பிளவுட்டுக் கலகங்களும் குழப்பங்களும் விளைவிக்காமல் தத்தம் மதநெறிகளில் நன்கு ஒழுக்கித் தேசமேன் மையை நாடி ஒருவரிடத்தொருவர் ஐக்கிய

உணர்ச்சியுடையவர்களாய் இனிது வாழ்வார்களாகுக.”⁴⁵

நாட்டிலே தேசிய ஒற்றுமையையும், தேசிய சிந்தனையையும், இன உணர்வையும் ஏற்படுத்தி வந்த பத்திரிகை உலகம் டொனமூர் அரசியற் சீர்திருத்தத்துடன் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியை அவணைத்துக் கொண்டது.⁴⁶ தொழிலாளர் தோழன், தேசத்தொண்டன், ஈழகேசரி, வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகள் நிதானமான அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தின. இக்காலப்பகுதியிலே உருவாகிய அரசியல் சிந்தனை மாற்றங்கள் கட்சி அரசியலை பத்திரிகைப் பின்னணியிலான இயக்க வளர்ச்சியாக உருவாக்கின. சுருங்கக் கூறின் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம் 1930ஆம் ஆண்டளவில் கட்சி யுலகம் சார்ந்த பத்திரிகை உலகமாக இயங்கத் தொடங்கியது. 1929 ஆம் ஆண்டளவில் தேசிய தமிழ்ப் பத்திரிகையாக இயங்கிய தேசத் தொண்டன், பத்திரிகைகளின் முக்கியத்துவத்தைப் மேல்வருமாறு வலியுறுத்தியது.

‘தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கல்வி, தொழில், அரசியல், சமய முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் பெரு மக்களுக்கு உணர்ச்சியைப் பத்திரிகைகளே கொடுக்கின்றன. ஒரு பத்திரிகை ஒரு உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்தி துவதன்று ஒருவர் கூட்டத்தார் ஒரு தேச முன்னேற்றத்திற்கும் உலக நன்மைக்கும் ஒருங்கு துணிந்த முடிவுகளையே பத்திரிகைகளே எடுத்துரைக்கும். அறிவுச் சுடரைக் கொளுத்தி அறியாமையிருளை அகற்றும் நல் விளக்குப் பத்திரிகையே.’

“சமூக சீர்திருத்தம், ஆசார சீர்திருத்தம், அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி வாய்ந்தபோதெல்லாம் தனக்குத்

தோன்றியதை அஞ்சாது எடுத்துரைப்பான். உண்மை உரைக்கப் பின்வாங்கமாட்டான். தேச முன்னேற்றத் திற்கு எல்லா வழிகளிலும் தொண்டு செய்வதே அவன் கடன், குடிஜனங்களுடைய குறையை அரசாட்சிக்கு எடுத்துரைக்கவும். அரசாட்சி குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டியதை நிவர்த்தி செய்யவும். குடிஜனங்கள் குற்றம் செய்தால் அதைச் செய்யாவண்ணம் அவர் களைத் தடுக்கவும். தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளி களுக்கும் அன்பை வளர்த்து குழுவியும் தாயும் போலு மிருக்கவும் தொண்டு செய்வான்.⁴⁷

தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் முழுமையான தோற்றத்தினையும் போக்கினையும் உணர்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ள இம் மேற்கோள் சுதந்திரமான பத்திரிகைப்பணியினை வலியுறுத்தியுள்ளது.

இலங்கையில் தோன்றிய அரசியல் பத்திரிகைகள் 1930 ஆம் ஆண்டளவில் ஓரளவு முதிர்ச்சி பெற்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் முதல் அரசியல் மாற்றங்கள் இலங்கையில் மந்த கதியிலேயே நடைபெற்று வந்தன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிமுதல் ஏற்பட்ட அரசியல் விடுதலை முயற்சியும் ஒரு இயக்கமாக அமையவில்லை.⁴⁸ இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றினை அவதானிக்கும் ஒருவர் சுயாட்சிக்குத் தயார்படுத்திய பல்வேறு முயற்சிகளையே அவதானிக்க முடியும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் படிமுறையாக ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களும் வேகம் பொருந்தியனவாய் இல்லாமை யாலும் தீவிர விடுதலை இயக்கம் உருவாகாமையினாலும் பத்திரிகை உலகம் பொதுவாக நடைமுறைவிமர்சனப் பாங்கிலேயே இயங்கியது. சமயப் பிரசாரத்தை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் தோன்றிய பத்திரிகை உலகம் சுதேச மேலவர்களின் அரசசார்பு காரணமாக வேகம் குறைந்த நிலையிலேயே நிதானமான பொதுத் தகவல் சாதனமாக மாறியது. பத்திரிகைச் சாதனத்தின் வலுவினை உணராது செயற்பட்ட அரசியல் தலைமையும், சமூக விழிப்புணர்ச்

சிக்குப் பாதகமான வகையில் ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் பின்பற்றிய தாராளக் கொள்கைகளும் பாரத நாட்டில் தோன்றியதைப் போன்ற தீவிர அரசியற் பத்திரிகை உலகை⁶ இலங்கையில் ஏற்படுத்தவில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. K.M.de. Silva, Nineteen Century Origins of Nationalism in Ceylon, History of Ceylon, Ed. K.M.de. Silva, Vol. III. (University of Ceylon, 1973) pp. 250-251.
2. Vijeya Samaraweera, The Celebrooke-Cameron Reforms, History of Ceylon, Ed.K.M.de. Silva, Vol.III, (University of Ceylon, 1973), pp. 78-79.
3. மேற்படி, pp.: 86-89
4. M.Y. Goonaratna, English Literature in Ceylon 1815-1878 (Ceylon: 1968), p. 98.
5. மேற்படி
6. Michael Robert, Elite Formation and Elites 1832-1931, History of Ceylon Ed.K.M.de.Silva, Vol.III, (University of Ceylon, 1973), p. 273.
7. M.Y. Goonaratna, மு.கூ. பக். 110
8. Willian Digby, Native News Papers in Ceylon and India, (Phamplet, Bound, Vol. I found in University of Sri Lanka Library, Jaffna campus), Published in Culcutta eview, Vol. LXV, No. CXXX (1877), pp. 356-394
- 8அ. மேற்படி. இக்கட்டுரையின் மூலம் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்வையிடத்தந்த திரு. ஜேம்ஸ் ரி. ரத்தினம் அவர்களுக்கு நன்றி. மூலப் பிரதியிற் அச்சுப்பிரதியில் இல்லாத பல விடயங்கள் காணப்படுகின்றன.
9. உதயதாரகை, இலங்கை பாதுகாவலன் - செய்திப்பத்திரிகைகளில் 1850 முதலாக அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. உதாரணமாக 1868 ஓக்ரோபர் 29ஆம் திகதி வியாழன் வெளியான செய்தி 5வது இயலில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பக்.
10. இலங்காமிடானி, பத்திரிகை - ஆசிரியர் தலையங்கம், மே. 13, 1864.
11. கையினால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. இப்பத்திரிகையில் கேலிச்சித்திரங்களும்

வரைபடங்களும் வெளியாகியுள்ளன. விபரங்களும் பின்னிணைப்பு பார்க்க. பத்திரிகை அட்டவணை.

12. புதினாலங்காரி. செய்திப்பத்தி. சட்ட நிருபண சங்கம். டிசம்பர், 20, 1877.
13. எ. இக்பால், மறுமலர்ச்சித் தந்தை (சித்திலெப்பை வரலாறு) கொழும்பு; 1971) பக். 35-37. மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.
14. மேற்படி. பக். 38
15. முஸ்லிம் நேசன். ஆசிரியர் தலையங்கம். ஆவணி. 13, 1883.
16. M. Vythilingam. The Life of Sir Ponnambalam Ramanathan, Vol. I, (Colombo, 1971), pp. 132-144.
17. மேற்படி
18. இலங்கை நேசன். ஆசிரியர் தலையங்கம். வைகாசி 1879.
19. உதயதாரகை. செய்திக்குறிப்பு, பங்குனி. 1895
20. இலங்கைநேசன். செய்திப்பத்தி. பங்குனி, 1878.
21. இந்துசாதனம். ஆசிரியர் தலையங்கம் (கு. கைலாசபிள்ளை எழுதியது) ஆவணி, 28, 1889.
1949ல் வெளியிடப்பட்ட இந்துசாதன வச்சிற் விழாமலரில் இத்தலையங்கம் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.
22. V. Rangunathamuthaliyar, The Contribution of Saivaparipalana Sabai to Education. An Essay submitted in partfulfilmen for Diploma in Education (Unpublished) (Peradeniya, 1972) p. 1-5.
23. இந்துசாதனம். செய்திப்பத்தி. ஆவணி, 1889.
24. William Digby, An Oriental Crown Colony Ripe for Representativa Government From the Culcutta Review: (Jn. 1877) Reprint. pp. 1-25
25. பொன்னம்பலம் அருணாசலம். 1853-1924. சீவிய சரித்திரச் சுருக்கம். (கொழும்பு 1953) பக். 15
26. இக்கடித மூலப்பிரதிகளைப் பார்வையிட்டுத் தந்த ஜேம்ஸ் ரி. ரத்தினம் அவர்களுக்கு நன்றி. தற்பொழுது இக்கடிதங்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாக நூலாக அரும் பொருளாகத்திற் காணப்படுகின்றன.
27. பொன்னம்பலம் அருணாசலம். 1853-1924. மு.கு. பக். 16. (கடித மொழிபெயர்ப்பு அப்படியே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது)
28. எ. இக்பால். மு.கு. பக். 38

29. க. கைலாசபதி. துரையப்பாபிள்ளையும் தேசியப் பின்னணியும், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழாமலர், (தெல்லிப்பழை, 1972), பக். 391; See also Kumari Jayawardene, Economic and political Factors in the 1915 Riots, The Journal of Asian Studies, Vol. XXIX > No.2. (1970)
30. விஜயபாண்டி. ஆசிரியர் தலையங்கம். ஜீலை 26, 1911.
31. க.சி. குலரத்தினம். நோத் முதல் கோபல்லவாவரை. (யாழ்ப்பாணம் 1966) பக். 195
32. மேற்படி. பக். 242-246
33. மேற்படி.
34. பொன்னம்பலம் அருணாசலம். 1853-1924. மு.கு.பக். 23.
35. க.சி. குலரத்தினம். மு.கு. பக். 207
36. மேற்படி. பக். 247-248
37. மேற்படி. பக். 207
38. க.சி. குலரத்திரத். மு.கு. பக். 229
39. மேற்படி
40. மேற்படி
41. உதயதாரகை. ஆசிரியர் தலையங்கம். ஆவணி, 1921
42. மேற்படி
43. சசய்தி. கட்டுரை-தொழிற்சங்கத் தந்தை நடே சசயர். - எஸ்.எஸ். நாதன். (நவம்பர், 1965), பக். 8.
44. தேசபிமானி. சிறப்புக்கட்டுரை. சித்திரை 13, 1923.
45. மேற்படி
46. K.M.de.Silva மு.கு. பக். 381-407
47. தேசத்தொண்டன். ஆசிரியர் தலையங்கம். மார்ச். 1929.
48. Gunnar, Myrdal, Asian Drama, An Inquiry into the poverty of Nations, (London, 1968) pp. 343-345.
49. V. Subramaniam, Tamil Political Journalism, The Pre-Gandian Period, Tamil Culture, Vol. X, No. 4, (Oct. 1963), pp. 21-65.

இக்கட்டுரையில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட தீவர அரசியல் போராட்டம் பத்திரிகையில் பின்னணிற் படிமுறையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

**பத்திரிகைகளும்
சமூகப் பின்னணியும்**

இயல் கந்து

19

ஆம் நூற்றாண்டிலே இலங்கையில் ஏற்பட்ட பிரித்தா
 னியராட்சி பரந்த சமூக கலாசார மாறுபாடுகளை உருவாக்கியது.
 மேலைப்புலச் சிந்தனைகளைத் திட்டமிட்ட வகையிற் பயன்
 படுத்துவதன் மூலம் தமது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்த முயன்ற ஆங்
 கிலேய ஆட்சியாளர் பாரம்பரியப் பண்பாட்டினை மலினப்படுத்
 துவதன் மூலம் சமுதாயத்தை மாற்ற முயன்றனர்.¹ ஜேம்ஸ் மில்,
 வில்லியம் வில்ப்போஸ் போன்றோர் பிரித்தானிய இந்தியாவைப்
 பற்றி எழுதிய கருத்துக்கள் ஆங்கிலேய அரசியலாளரின்
 பன்முகப்பட்ட சிந்தனையைத் தூண்டின. இந்து நாகரிகத்தைத்
 தாழ்வாக மதிப்பிட்ட இவர்கள் பௌத்த நாகரிகத்தையும் தாழ்
 வாகவே கருதினர். சுருங்கக் கூறின் வில்லியம் வில்ப்போஸ் ஆசிய
 நாகரிகத்தையே பிற்போக்கானதென மதிப்பிட்டார். கீழைத்
 தேசத்திலே ஆங்கில மனோபாவத்தை நெறிப்படுத்தும் வகையில்
 அமைந்த இவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பின்னணியாகக்
 கொண்ட இலங்கையில் ஏற்பட்ட பல்வகை மாற்றங்களும்
 அமைந்தன. இந்த வகையிலே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் ஐந்து
 தசாப்தங்களிலும்² படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை
 கள் சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாததா
 கின்றது. இதே காலப்பகுதியில் உருவாகிய தமிழ்ப் பத்திரிகை
 உலகமும் தனது சமூக நோக்கின் பின்னணியிற் சமுதாய மாற்றத்தை
 ஏற்படுத்த முனைந்தது.

1841 ஆம் ஆண்டிலே தோன்றிய உதயதாரகைப் பத்திரிகை தனது முதலாவது ஆண்டிலே நேரடியான சமயப் பிரசாரத்தில் ஈடுபடவில்லை. சமயப் பிரசாரத்தை மனங்கொண்டு தோன்றிய உதயதாரகை சமூக கலாசார மாற்றத்தைக் கல்விப் பின்னணியில் உருவாக்க விழைந்தது. தமது முதலாவது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் விரிவான விளக்கங்களை அளித்த இப்பத்திரிகை அதே வழியிலே தனது பணிகளை மேற்கொண்டது.³ முதலாவது ஆண்டு முடிவிலும், இரண்டாம், மூன்றாம் ஆண்டுகளின் முடிவிலும் தமது சாதனைகளைத் தொகுத்து நோக்கிய பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் நாட்டு மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியையும் சிந்தனை மாற்றங்களையும் அறுவடை செய்ய முனைந்தனர்.⁴ உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களான ஹென்றி மாட்டினும், செத் பேசனும் தாம் கல்வி கற்ற வட்டுக்கோட்டை மிசனரியின் பிரதிபலிப்பாகப் பத்திரிகைச் சாதனத்தைப் பயன்படுத்தினர். இலங்கை அமெரிக்க மிசனரி மூலவரான டானியல் பூரும், சிறப்பாக மிசனரியினரும் மக்களுடைய சிந்தனை மாற்றத்தின் மூலம் சமயப் பிரசாரம் செய்வதில் நம்பிக்கை கொண்டதனார் பத்திரிகைப் பணியை நன்கு ஆர்வமூட்டி வளர்த்தனர்.⁵ குறிப்பாக மக்களுடைய வாசனைப் பயிற்சியை வளர்ப்பதிலும் ஐரோப்பிய சிந்தனை வழிவந்த அறிவியற் கல்வி மரபை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்தினர்.⁶ சுருங்கக்கூறின் சமய முனைப்பின் அடிப்படையிலே கல்வியை ஒரு கோட்பாடாகக் கொண்டு பொது மக்களிடையே வாசனைப் பயிற்சி மூலம் சமுதாய மாற்றத்தை உருவாக்கியமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சமயப் பின்னணியில் உருவான கல்விச்சாலைகளும் அவை முனைந்து தோற்றுவித்த சமரச கலாசாரமும் சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. பொதுமக்கள் யாவரும் பரவலாகக் கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறும் சூழ்நிலை ஏற்படாதிருப்பினும், சமூகத்திற்கணிசமானோர் அறிவுலகம் சார்ந்த விழிப்புணர்வைப் பெற்றனர். இவர்களை மனங்கொண்டு நடைபெற்ற உதயதாரகைப் பத்திரிகை முதற் பத்து ஆண்டுகளிலே தமது விடய அமைப்புப் போக்கைப்

படிப்படியாக நேரடியான சமயத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் மாற்றிக்கொண்டது. வட்டுக்கோட்டை மிசனறிப் பின்னணியில் கல்வி விழிப்புணர்ச்சியோடு பொது மக்களைத் தன்பக்கம் ஈர்க்க முனைந்த உதயதாரகைப் பத்திரிகை நேரடியான சமயப் பிரசாரத் தோடு சமூகக் குறைபாடுகளையும் படிப்படியாக கண்டிக்க முனைந்தது.

உதயதாரகை முகாமைக்காரர்வட்டுக்கோட்டை மிசனறியைச் சார்ந்து உருவாக்கிய கல்விப் பின்னணி நாடெங்கும் கல்விச் சாலைகள் தோன்றும் மரபினையும் கல்வித்தாகத்தினையும் வளர்த்து வந்தது. அந்நியராகிய பாதிரிமார் முயல்வது போன்று சுதேசிகளின் முயற்சி தேவையென்பது தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. இந்தவகை முயற்சி பலருடைய மனத்திலும் சிந்தனையைத் தூண்டியது. மரபு வழிக் கல்வியான திண்ணைப் பள்ளி மரபு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு மட்டுமே கல்வி வாய்ப்பளிக்கும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தது. பாதிரிமாரும் பத்திரிகைகளும் உருவாக்கிய பின்னணி கல்வியின் பரப்பை விரிவடையச் செய்தது. குறிப்பாக “கல்வி விருத்தாந்தம்” எனத் தலையங்கம் இட்டு உதயதாரகை முகாமைக்காரர் எழுதிய கடிதத்திற் பணம் படைத்த தருமசாலிகள் சமூக வளர்ச்சியை மனங்கொண்டு கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறைகொள்ள வேண்டும் என எழுதினார்கள்.

“தருமசாலிகள் வித்தையை அப்பியாசப்படுத்து வார்களேயானால் எங்கள் தேசம் வாழ்வடையும். இப்படிப்பட்ட தருமச் செய்கைகள் கோவறன்மேந்தார் பாதிரிமார் முதலானவர்களாலே முயற்சிப்பட்டு வருவதுமன்றி இவ்வூர்ப் பிறந்தவர்களிலுஞ் சிலர் கையிட்டிருப்பதைக் காண்பது மிகுந்த சந்தோஷமான காரியம்.”⁷

பத்திரிகைப் பிரசாரத்தினால் உருவாகிய உடுப்பிட்டி அருளம் பல முதலியார் 1842இல் ஆரம்பித்த பாடசாலை பற்றிய மேற்

போந்த குறிப்புப் பத்திரிகைச் சாசனத்தின் கல்விப் பணியை மனங் கொள்ள வைக்கின்றது. பத்திரிகை மூலம் கல்வியை வளர்த்தது மட்டுமன்றிப் பாடசாலை உருவாகும் சூழலையும் உதய தாரகை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை காவலன் பத்திரிகை “கல்வியறிவின் அபிவிருத்தியை நாடுவோரும் தம் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் செய்திகளைப் பகிரங்கப் பண்ணுவதில் அபேட்சையுள்ளோரும் அனுப்பும

கடிதங்கள் அவைகட்கு இப்பாதுகாவலன் இடங்கொடுக்கும்” என ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுதியது. அப்பத்திரிகை கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியதோடமையாது தொடர்ந்து கல்விச் சாலைகளின் தோற்றம் பற்றியும் பலவாறாக எழுதியது.

உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆரம்பம் முதல் சமூகத்திற் பெண்கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டது பற்றிப் பலவாறாக வலியுறுத்தி வந்தது.⁹ சமூகத்திற் பெண்களுக்குரிய அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும் எனத் தொடர்ந்து எழுதிவந்தது. இதன் தொடர்பாக ஏற்பட்ட வாதப்பிரதிவாதங்களையும் உருவாகிய இயக்கத்தையும் மனங்கொண்டு இந்து சாதனப்பத்திரிகை பெண்கல்வியைக் கண்டித்து எழுதியது. 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் வரை பெண் கல்விக்குப் போதிய வரவேற்பு இருக்கவில்லை. கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் எமது நாட்டில் செய்யும் பெண் கல்வி விருத்தி எமக்கு நன்மை தருவதற்குப் பதிலாக தீமையையே பயக்கிறது¹⁰ என்று காரணகாரிய ரீதியாகப் பத்திரிகை மூலம் விளக்கினர். பெண்கல்வி பற்றிய விவாதங்களிற் பெண்கள் சிலரும் புனைபெயரில் உதயதாரகையிற் பங்குபற்றினர். எனினும், பத்திரிகை உருவாக்கிய இந்த இயக்கம் உடனடியான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவில்லை.

நாடெங்கும் 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் வரை உருவாகிய கல்விச்சாலைகள் தோற்றுவித்த கல்விப் பின்னணிக்கு உந்துசக்தி அளிக்கும் வகையிற் பத்திரிகைகள் தோன்றின. ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் தனது தலையங்கத்தில் சமுதாய மாற்றத்திற்கு கல்வி

அத்தியாவசியம் என்பதனை அழுத்தியுரைத்தது. முஸ்லிம் மக்களுடைய சமூக முன்னேற்றத்திற்குக் கல்வி இன்றியமையாத தென்பதைச் சித்திலெவ்வை வற்புறுத்தினார். “வதுள்ளை முஸ்லிம்” என ஒப்பமிட்டு முஸ்லிம் நேசனில் வெளிவந்த பின்வரும் கடிதம் சமூகம், கல்வி, பத்திரிகை ஆகியனவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பினைக் குறிப்பாக வலியுறுத்துகின்றது.

“இவ்விலங்கையிலுள்ள பற்பல சாதியாரும் கல்வியிலும் சீர்திருத்தத்திலும் உத்தியோகங்களிலும் மேம்பட்டு வருதலையும் இஸ்லாமானவர்கள் நாடோறு மவைகளிற் கீழ்ப்பட்டு வருதலையும் பார்த்துக் கவனித்து மனவருத்தம் கொண்டு அவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்று வதற்காக நாடி முயற்சி கொண்டு ஒரு பத்திரிகையை தமிழ் பாஷையாலுண்டு பண்ணி அதற்கு ‘முஸ்லிம் நேசன்’ என்னும் பெயரும் வைத்து அப்பத்திரிகை இப்பொழுது ஊரெல்லாம் பரந்து அதிக கவனத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் முஸ்லிமாகிய ஆண், பெண்கள் யாவரும் வாசித்து வருவதால் அப்பத்திரிகையில் யாதொரு கரடுமுரடான செய்திகளை அல்லது கேள்விகளைப் பிரசுரம் பண்ணாமல் நாடிய நாட்டம் போல் எவருக்குமினிதாகிய கல்வி, சாஸ்திரம், ஞானம், சீர்திருத்தம் இவைகளுக்காகிய கருமங்களையும் விசேஷமாகிய புதினங்களையும், செய்திகளையும், முக்கியமாகத் தெளிவான பாஷையிலே தனிச் சொற்பயனாக யாவரும் எழுதிப் பிரசுரம் பண்ணி வந்தால் கல்வி வளர்ந்தோங்கி வருவதுமல்லாமல் அதிக பலனையும் இன்பத்தையும் உண்டாக்கும்.”

காலப்போக்கிலே முஸ்லிம் பெண்களுடைய வளர்ச்சிக்காகவும் முஸ்லிம் நேசன் இயக்க ரீதியாகச் செயற்பட்டது. சமூகத்திலே

உருவாகி வந்த சிந்தனை வளர்ச்சியைக் கல்விப் பின்னணியினை நெறிப்படுத்துவதற்கு பத்திரிகைச் சாதனம் மிகுந்த உதவியை அளித்தது. மரபுவழிவந்த சமூகத்தில் இந்துப் பெண்களும் முஸ்லிம் பெண்களும், படிப்படியாக மலர்ச்சி பெற்று வந்தனர். கல்வியினாற் பெண்களுக்குப் பல கேடுகள் உருவாகும் என்ற கருத்துகளின் மத்தியில் உருவாகிய மனோநிலை மாற்றமடைந்ததைப் பின்வரும் இந்து சாதனக் குறிப்புத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

“கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் இந்து சிறிமிகட்குத் தம் மதத்தை கொளுத்திவிட்டால் அவர்களும் அதை விடாது பற்ற அவர்கள் காரணமாக ஆடவர்களும் விடார்கள் என்று எண்ணி பெண்களுக்கு கல்வி கற்பித்தலாகிய வியாசத்தை முதல் மேற்கொண்டார்கள். பெண்களுடைய அற்பக் கல்வியினால் வரும் பல கேடுகளை நம்மவர் நன்கு அறிந்து அதில் சிறிதும் விருப்பிலராயினும் அயல்வீட்டுப் பெண் படித்து எழுதி வாசிக்கக் கூடியவளாக இருக்க நம்முடைய மகள் அவையறியாத வளாய் இருப்பதென்னவென்று நம்மவர் ஒவ்வொருவராகத் தம் பெண்களைப் படிப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள்.”¹²

கல்வியின் மூலம் சமூகத்தில் மாற்றத்தையும் முன்னேற்றக் கருத்துகளையும் வளர்த்து வந்த பத்திரிகைகள் கல்வி முன்னேற்றத்தின் மூலம் மக்களுடைய மனதை மாற்ற முயன்ற அரசியலாளரின் நோக்கைப் பிரதிபலிப்பனவாக இயங்கின. 1868 இலே தோன்றிய இலங்கை பாதுகாவலன் சமூகக் குறைபாடுகளையும் பிறவற்றையும் ஆட்சியாளருக்கும் மக்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டும் பணியினை மேற்கொண்டது. பத்திரிகை மரபுக்குரிய நிதானமும் சமூக நோக்கும் கொண்டியங்கிய இலங்கைக் காவலன் என்ற பத்திரிகை “பட்ச பாதமென்னும் உழையுட்சிமதகோனென்றும் தளையுளகப்படாது

பரநன்மை பயக்கும் நோக்கில்” இயங்கியது.¹³ 1873 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் கொழும்பிலிருந்த நேய்ந்த மரிக்காரால் வெளியிடப் பட்ட “புதினாலங்காரி” என்ற பத்திரிகை சமூக முன்னேற்றத்தை மனங்கொண்டு தோன்றியதைப் மேல்வரும் அதன் முகவாசகம் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

“தற்காலத்தில் சீர்திருத்தமடைந்த சகல சாதியாருக்குள் புதினப்பத்திரிகையானது செய்துவரும் நன்மையை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காண்பிக்க இப்பத்திரிகையில் இடம்காணாததால் அரசாட்சியாருக்கு பிரஜைகளின் குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கவும் இவ்வூரிலும் பிறதேசத்திலும் நடக்கும் நூதன வர்த்தமானங்களை நமது இஸ்டர்கள் அறிந்து கொள்ளவும் வியாபாரத்துக்கடுத்த சங்கதிகளையும் வினோதக் கதைகளையும் பிரசுரம் செய்து மற்ற சாதியாரிடையும் சலாக்கியத்தில் நம்மூர்ச் சனங்களையும் பங்களிசுகளாக்குவதே நமது நோக்கம் என தெரிவிக்கின்றோம்.”¹⁴

பத்திரிகையின் முதலாவது இதழிலேயே பத்திரிகா தர்மத்தின் நிதான நோக்குடனியங்க முற்பட்ட புதனாலங்காரி சமுதாய மாற்றத்தை நெறிப்படுத்த முயன்றமையைப் மேல்வரும் “இலங்கையர்” என்ற தலையங்கத்தில் எழுதப்பட்ட பகுதி காட்டுகின்றது.

“தற்காலம் இலங்கை நகர்வாசிகளாகிய பலரும் தத்தம் சுதேச கல்வியை விருத்தியடையாது ஆட்சியாளரிடத்திலே தாம் சம்பளம் வேண்டி தமது வாழ்நாளைக் கழிப்பரென்ற எண்ணமுடையராய் அந்நிய பாஷையாகிய இங்கிலீஸில் தமது நாளைக் கழித்து இவர்

தம் எண்ணம் முற்றுப்பெற்றவரும் சிலர் தம் எண்ணம் முற்றுப் பெறாது சுயதொழிலைத் தானுமறியாது அங்குமிங்கும் மலைப்பருவமாய் விளங்குகின்றார்கள். இவ்வாறாய் கல்வி கற்றலினும் தம் சுய முயற்சியைக் கைவிட்டு அவற்றில் விருத்தியடை வதில் மிக்க நன்மையேயன்றி தீங்கன்றாம்".¹⁵

ஆங்கில கலாசாரத்துக்குட்பட்டு வந்த இலங்கைச் சமூகத்தின் உண்மையான நிலையினைப் புதினாலங்காரி தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது. ஆங்கிலேயர் திட்டமிட்ட வகையில் உருவாக்கிய ஆங்கிலக் கல்வியும் அம்மரபு சார்ந்த கலாசாரமும் தொடர்ச்சியான பாரம்பரியக் கலாசாரத்தை அழிக்கின்றனவெனினும் உண்மையை அக்காலத்திலே புதினாலங்காரி உணர்த்தியது. சமுதாய முன்னேற்றத்துக்குச் சுதேச விருத்தி இன்றியமையாததென்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது. வெறுமனே உடலுழைப்பின்றிக் கல்வியைப் பெறுவதினாற் சமுதாய முன்னேற்றத்தை எதிர்நோக்க முடியாதென்பதை உணர்த்திய புதினாலங்காரி இலங்கை சமுதாயத்தின் விதேச நிலையைப் மேல்வருமாறு எடுத்துக்காட்டியது:

“இலங்கையர் தாம் யாரென்பதும், தமது வாசல் தானம் யாதென்றும், தமது இயற்கை யாதென்றும் அற்பமும் அறியாது மயலுள்ளாகி ஏங்குகின்றனர். ஆயின், அந்நிய நகரினரோ அவ்வாறினரல்லர். ஆகவே, இலங்கையர் பெரும்பான்மையர் தம்மிடத்துச் சிறப்புப் பொருந்திய செயல்களிடத்து அந்நிய இழிந்த செயல்களைப் புகழ்வது மிக இழிவே ஆகும். யாம் இதுகாறும் சொன்னவற்றை இனிதுணர்ந்த இலங்கை வாசிகளாகிய பலரும் தமது சுய இயற்கையின்றிறனையும் அந்நிய இலங்கையின் இழிவையும் பகுத்துணர்ந்து தமது சுய

இயற்கையினின்றும் வழுவாது இருப்பதாக".⁶

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் இலங்கையிற் காணப் பட்ட சமூக மனோநிலையைப் பத்திரிகைகள் யாவும் ஒரே மனதாகக் கண்டித்தன. குறிப்பாக இலங்கையிற் காணப்பட்ட சமயத்துறை சார்ந்த தேசிய உணர்வு ஏகாதிபத்தியவாதிகளினால் உருவாக்கப் பட்ட கோட்பாடுகட்கு எதிர்முனையாகத் தோற்றியது. ஆசிய நாடு களிற் சுதேச சமயங்களுக்கெதிராக ஏற்படுத்தப்பட்ட பரந்த சமயப் பிரசார இயக்கம் மிசனரிமாரினூடாக சமூகத்தைப் பாதிக்கின்ற தென்ற உண்மை உணரப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் இந்தியா வில் உருவாகிய சமய பின்னணியிலான சமூக இயக்கங்களும் அவ தானிக்கத்தக்கன. ராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி, இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் போன்றோருடைய மறுமலர்ச்சி இயக் கங்கள் பாரத நாட்டிலே சமய விழிப்புணர்ச்சி சார்ந்த தேசிய முன் னேற்றத்திற்கும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் வழி வகுத்தன. இலங்கை யைப் பொறுத்தவரையிலே திட்டமிட்ட முறையிலான தலைமை யைக் கொண்ட சமூக இயக்கங்கள் உருவாகவில்லை. பத்திரிகை களே இவ்வகைச் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கி வந்தன. சமூக அந்தஸ்து மக்களுடைய வாழ்க்கை முறை ஆகியவற் றின் குறைபாடுகளை இவை ஆங்காங்கு கண்டித்தன. ஆரம்பத்தில் உதயதாரகைப் பத்திரிகை சமயப் பின்னணியில் ஏற்படுத்திய கண்டனங்களைத் தொடர்ந்து இலங்கைப் பாதுகாவலன், இலங்கை காவலன், புதினாலங்காரி, புதினாதிபதி, இலங்கை நேசன் போன்ற பத்திரிகைகள் சமூக முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளை வெளியிட்டுவந்தன. உதாரணமாக சமூகத்தில் நிலவி வந்த சீதன வழக்கத்தைக் கண்டித்து பத்திரிகைகள் பல்வேறு குறிப்புகளைக் காலம்தோறும் வெளியிட்டுவந்தன. 20ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத் திலிருந்து ஆக்க இலக்கியங்கள் மூலம் கண்டிக்கப்பட்ட சீதன வழக்கம், உத்தியோக மோகம் ஆகியன 19ஆம் நூற்றாண்டிற் பிற பாதியிற் பத்திரிகை மூலம் கண்டிக்கப்பட்டன. சமூகத்திலேற்பட்ட உத்தியோகமோகமும் அந்நிய கலாசார மோகமும் போலியான

மனோநிலையை உருவாக்கியமையை இலங்கை நேசன் பின்வரு
மாறு சுவையாக எழுதியுள்ளது:

“எம்மூரில் தற்காலங் குமரிருப்பதிகரிக்க மாப்
பிள்ளைமார் பஞ்சமாய்விட்டது. மச்சான் முறையிலிருந்
தாலும் உத்தியோகமில்லையென்று விலக்குகிறார்கள்.
புதுச் செல்வர் சிலர் புருட சாமுத்திரிகத்திற் சொல்லிய
அங்கலட்சணனாகவும் பிறக்குதோர், அப்புக்காத்து
முதலிய உத்தியோகத்தராகவும் சட்டை, தொப்பி,
சப்பாத்து அணிந்தவராகவும், செல்வராகவும், இருமரபுந்
துய்மையுடைய குலோத்தமராகவும் கல்விமானாகவும்
விவேகியாகவும், சன்மார்க்க நடையுள்ளவனாகவும்
மற்றும் பிறலட்சணங்களும் அமைந்தவனாயுமிருக்கும்
மாப்பிள்ளையல்லாது வேறொருவரைக் கனவிலும்
நினையாமெனச் சொல்கிறார்களாமே. ஆ! ஆ! இது
எவ்வளவு மடமை. இப்படியான பிள்ளைகளை எங்கே
சாதிப்பார்களோ தெரியவில்லையே. பிரமாவக்கொரு
கடிதமனுப்பலாமென நினைத்தாலும் கொடுத்தனுப்ப
ஆளில்லையே.”¹⁷

சமூகப் பொருளாதார அமைப்பிலே குடும்பங்கட்கும் தனிமனி
தர்களுக்குமிடையிலே ஏற்பட்டு வந்த உறவு முறைகளும் சீர்
கேடுகளும் போலிப் பழக்கவழக்கங்களும் உருவாக்கிய மாற்றங்கள்
வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கப்பட்டன. தமிழ் மக்களிடையே
இவ்வகையில் ஏற்பட்ட சீதன வழக்கமும் உத்தியோக மோகமும்
மாறவேண்டும் என்பதைப் பத்திரிகைகள் வெளிப்படையாக
வலியுறுத்தின. 20ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் உதயதாரகை
பத்திரிகை இதை ஓர் இயக்கமாகவே நடத்தியது. இக்காலத்திலே
உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த பாவலர் துரையப்
பாபிள்ளை தமது கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் இவ்வகை மாற்

றங்களை வலியுறுத்தினார்.¹⁸ சிறப்பாக இந்து சாதனப்பத்திரிகையும் சமூக முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்தியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டாரம்பத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாக ஏற்பட்டு வந்த மதுவிலக்கு இயக்கத்தைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சமூகரீதியாக ஆதரிக்க முற்பட்டன. தென்னிலங்கையிலே ஏற்பட்ட இயக்கங்களும், அதன் தொடர்பாக வட இலங்கையில் ஏற்பட்ட இயக்கங்களும் பத்திரிகைப் பின்னணியில் அமைந்த இயக்கங்களாக அமைந்தன. 1912 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மதுவரிச் கட்டளைச் சட்டமும் தென்னிலங்கையில் பேரியக்கமாக நடந்த மதுவிலக்குப் பிரசாரங்களும் வட இலங்கையிலும் தீவிரமாக நடைபெற்றன.¹⁹ வட பிரதேசத்தில் ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலேயே.²⁰ மது விலக்குப் பிரசாரம் ஏற்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து உதயதாரகை கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் போன்ற பத்திரிகைகள் மதுவின் கொடுமையைக் கண்டித்தன. உதயபானுவிலும், இலங்கை நேசனிலும் ஆறுமுக நாவலரே தீவிரமான சில கடிதங்கள் எழுதினார். 1876ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்பட்ட இந்தவகைச் சிந்தனையைப் பிரதிபலிப்பினைக் கத்தோலிக்க பாதுகாவலனில் வெளிவந்த பின்வரும் குறிப்புத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது:

“இயாற்பாணமே! குடிவெறியினால் உனக்கு வருகின்ற பாதகங்களையும் அபகீர்த்திகளையும் நீ சற்றாவதுற்று நோக்குகின்றாயில்லை. உன்னிடத்திற் குடியற்றபோதே பாதகங்களற்றுப்போம். செல்வஞ்சிறப்பு, நாசரீக புகழுமிகுதியடைந்து முற்காலம்போற் தற்காலமும் செழிப்புங் களிப்பும் பொருந்தித் துன்புற்று. இன்புற்று இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் பாக்கியவந்தனாய் வாழ்வாய்! வாழ்வாய்!”

20 ஆம் நூற்றாண்டில் முதலிரண்டு தசாப்தங்களிலும் குறிப்

பாகச் சன்மார்க்க போதினி, சுதேச நாட்டியம், இந்துசாதனம், விஜய பானு ஆகிய பத்திரிகைகள் சமுதாயரீதியில் மது விலக்குப் பிரசார இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்தின. சன்மார்க்க போதினி அரசாங்கச் சட்டத்தைத் தீவிரமாகக் கண்டித்தது. “குடிவெறி குறையுமா” என்ற தலையங்கத்துடன் எழுதிய மேல்வரும் வாசகங்கள் பத்திரிகைகள் நடத்திய பிரசாரப் பணியினை காட்டுவனவாகும்.

“சகல கேடுகளுக்கும் காரணமான குடிவகையைக் குறைக்க ஒரு சூழ்ச்சி செய்கிறோம் என அரசாட்சியார் புதிய சட்டத்தை ஆக்கிவிட்டார்கள். சீவபாதுகாப்புக்கு இன்றியமையாத கஞ்சா, அபின் விற்பனையைக் குறைத்துவிட்டார்கள். கள்ளூச் சாராயத்தினால் எவ்வித நன்மையும் உண்டாகாது என அரசாட்சியாருக்குத் தெரியும். அதனால் அரசாட்சியாரும் பெரும் தொல்லைப் படுகிறார்கள். கொலை முதலிய பஞ்சமாபாதகங்களுக்கும் இதுவே துணையாளன். இவைகளைக் கஞ்சா, அபின் போல ஒரு மூலைக்குள் அடக்கிவிட நினையாமல் கள்ளையும் பிரசித்தமாய் தவறணைகளில் வைத்து விற்க ஒழுங்கு செய்திருக்கிறார்கள். இதனாற் சனங்களுக்கு முன்னிருந்த மானமும் வெட்கமுற்று எல்லோரும் பிரசித்த குடிகாரராகிவிடுவார்கள். ஏனெனில், மதுபானப் பிரியர் ஒருநிலை நின்று வேறோருருக்கு போய் குடிப்பதையும் காண்கிறோம். அதன் பிரீதியால் தன் வீட்டுத் தளபாட முதல் பெண்சாதியின் தாலியீறாகவும் கள்ளுக்காரன் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததையும் அறிவோம். இவ்வித அவமானத்தைப் பார்க்குமா? கள்ளுக்கார வீட்டுக்குப்போய் பிளா எடுப்பதிலும் கண்ணாடிப் பாத்திரத்தில் வார்த்துக் குடிப்பது மெத்தக் குசாலாயிருக்குமே! சுன்னாகத்தில் கள்ளுக் கடையில் நாற்றப்பொருளில் ஈ மொய்ப்பது போலச்

சனங்கள் திரளாய்க் கூடிநிற்கிறார்களே! இப்புதிய தவறணைகளிலும் இப்படியே நடக்கும். தெருக்களில் கைகோத்து விளையாடுவார்கள், தடியெடுப்பார்கள், மண்டையுடைப்பார்கள், தலைமைக்காரருக்கும், பொலிசாருக்கும், நீதிபதிகளுக்கும் அதிக வேலையுண்டாம். இதுவே புதிய சட்டத்தின் பலனென்று அரசாட்சியார் பின்னர் காண்பார்கள்.²²

சமூகச் சீர்கேடுகளையும் குறைபாடுகளையும் கண்டித்த பத்திரிகை உலகம் சூதாடல், களவு, தாசிகள் தொடர்பு போன்ற பல விடயங்களைச் சன்மார்க்க ரீதியாக வலியுறுத்தி வந்தது. சூதாடலினால் ஏற்படும் தீங்குகளை மது விலக்கு பிரசாரம் போலவே பத்திரிகைகள் வலியுறுத்தின. 1877 ஆம் ஆண்டு புதினாலங்காரி எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கம் அவதானிக்கத் தக்கது.

“எத்தனையோவறிஞர்களும் எத்தனையோ இடைத்தியினரும் தத்தம் முயற்சியை வெறுத்து, உண்டியை அறுத்து, உறக்கத்தை மறுத்து, சூதாட்டமே கதியென்று பழுத்தினையுடையனவாய் மரங்களை நாடி ஆதி ஆத்திரத்துடனும் பரிதவிப்புடனும் ஓட்டம் பிடிக்கின்றனர். அவ்விடங்களிற் சென்றும் தமக்கிடம் வாய்த்திருப்பின் அதனால் அதி வாட்டமுற்று தம் மனைவி மக்களை இழந்தோர் துக்கசாகரத்தழிழ்ந்தியிருந்தலொத்து ஆட்டத்தில் முயற்சிப்பட்டிருப்போர் பிற்புறந்தெனினும் இமையா விழிகளுடன் அவ்வாட்டத்தையே உற்று நோக்கியிருக்கும் செயலை நாம் பலமுறையும் விழிமடுக்குந் தருணத்து அவர் நெஞ்சம் சூதிற் பதிந்திருக்கும் தகைமை எமக்கினிது புலப்படுகின்றது. அவ்வாறிருக்கும் தருணத்தில் அவர் மனைவி,

மக்கள் சடுதியான கடுநோய்களினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என யாரும் சமாசாரம் கொணரின்னும் அதனைச் சற்றும் சிந்தை செய்யாது சூதே தமக்குக் கண்கண்ட தெய்வம் என்றாற் போல அங்கே விழுந்து கிடக்கின்றனர். இவ்வாறு சூதாட்டத்தாற் பிணிப்புண்டோர் அனுபவிக்கும் கேடுகளெத்துணையின”²³

ஆரம்ப காலம்முதல் சமூக ஒழுங்குகளை நிரற்படுத்தி வந்த பத்திரிகை உலகம் சிறிய சிறிய பத்திகளிற் சமூக முன்னேற்றக் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக வெளியிட்டு வந்தன. 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பமுதல் நீண்ட கட்டுரை வெளியிடும் பண்பு பத்திரிகை உலகில் உருவாயிற்று. வாசனைப் பழக்கத்தினைப் படிப்படியாக வளர்த்து வந்த பத்திரிகைகள் இந்த வகை மாற்றத்தைக் காலப்போக்கில் ஏற்படுத்திக்கொண்டன. சுதேச நாட்டியம், விஜயபானு போன்ற பத்திரிகைகளின் அமைப்பு இதனை விளக்குகின்றது. சன்மார்க்க போதினியில் வெளிவந்த சிறிய குறிப்பு அவதானிக்கத்தக்கது.

“இந்நாட்களில் நம்மவருட் பலர் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்கிறார்கள். அப்படித் துரோகம் செய்தாருட்பெரும்பாலர் ஐசுவரிய வான்களாயிருக்கிறார்கள். அவரது ஐசுவரியம் உள்ளபடி பார்த்தால் திருடனின் ஐசுவரியமாம். கடுவட்டிக்குக் கொடுத்தல், பிறர் காணி பிடித்தல் உபாயமாய் கறுவறுத்தல், நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்து கவருதெல்லாம் அதிகபாவமென்பது எமது மதபோதனையுமாம். இவ்வித பாவிகள் எவ்வித தருமம் செய்யினும் என்ன? கடவுளை அந்தி, சந்தி வழிபட்டுமென்ன? அதனாற் பிரயோசனம் எய்தாது.”²⁴

தம்பிமுத்துப்பிள்ளை சன்மார்க்க போதினி மூலம் சமூகத்தை நெறிப்படுத்துவதற்கு முனைந்தார். வெளிப்படையாகச் சன்மார்க்க போதினி இயங்கியது போலத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் யாவும் சமூக முன்னேற்றமென்ற கோட்பாட்டைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு இயங்கின. 20 ஆம் நூற்றாண்டு முதலிரண்டு தசாப்தங்களில் நடைபெற்ற பத்திரிகைகளின் பொதுப்போக்கினை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது போலவிஜயபானுவில் வெளிவந்த ஆசிரியர் தலையங்கம் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“தேசோபகாரமாகும் வர்த்தகம், விவசாயம், கிருஷிகம் என்பன ஒருசாராகவும் சநோபகாரமாகும் சங்க ஸ்தாபனம் ஐக்கிய சவகாச முறைகள், தேசாசாரம், சன்மார்க்க விஷயாராய்ச்சி புரிதல் பின்னொரு சாராகவும் விஜயபானுவில் விளக்கப்படும். அரசியல் முறைகளில் பிரசாந்யாபேட்சைக் கொண்டு நானா விடயங்களில் நிகழும் குறைமுறைகளை தகுமுறை நின்று இரா சாதிகாரிகட்கு மனுச் செய்தலும் பத்திரிகை வாயிலாக விஜயரு செய்யப்படும் புராதன காலத்து சுதேச வீரகூரர் இதிகாசங்களும், பிறதேசங்களோறும் காலாதங்களிற் கூரிய புத்தியினையுடைய சீரியராற் பண்ணப்படும் வினோத யந்திர வாகனாதிகளது வனப்பும் வியப்பும் தரும் சம்பவங்களும் மனோசத்தாகவிருத்தியை நோக்கியெடுத்தாளப்படும்.”²⁵

நாடு பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை அடையும் பொழுது தான் இலங்கையர் சமூகம் பல்வகை முன்னேற்றங்களையும் அடைய முடியும் என்பதை ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் பல்வேறு விதமாக வலியுறுத்தி வந்தது. பெருந்தொகையான பணம் இலங்கையர் சமூகத்திற்குப் பயன்படாதவகையில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால்

உறிஞ்சப்படுகிறது என்ற கருத்தைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து மக்களுக்கு உணர்த்தினர். 1883ஆம் ஆண்டு அரசினரால் விதிக்கப்பட்ட நெல்வரியைக் கண்டித்து உதயபானு மேல்வருமாறு எழுதியது:

“யாழ்ப்பாணத்திலே அரசாட்சியாராற் பொது நயங்கருதிச் செய்யப்பட்ட பிரபல செயல்தான் யாதுண்டோ? வித்தியாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? வைத்தியசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? புகையிரத வீதிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லையே! பின் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அத்தியாவசியம் வேண்டப்படும் நீர் வளத்தையாயினும் பெருக்கி விடுதல் எம் அரசினரிற்கு கடனாகாதா? ஒருபொழுதும் யாழ்ப்பாணத்திலே நீர் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு தக்க வழிகள் இல என்பார் போலும். ஏன்? நாட்டில் பெய்யும் மழை நீரணைத்தையும் கடலுளோட்டிவிடுமாறு கிராமங்கள் தோறும் நீர்வாய்க் காலை மறித்து அவ்வவ் கிராமங்களில் அவ்வவற்றிற்குச் சார்ந்த நீர்க் கால்வாய்களைத்திருப்பி அவற்றின் வாயிலாக நீரினை புகட்ட வேண்டியவாறு நீர்வளத்தைப் பெறுதல் கூடுமே.”²⁶

இதேவகையிலே தொடர்ச்சியாக சைவ உதயபானுவும் பின்னர் விஜயபானு, பாலச்சந்திரன், இலங்கை மித்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளும் பொதுமக்களுக்கு நாட்டின் உண்மைநிலையை விளக்கும் வகையிற் பிரசாரம் செய்து வந்தன. நாட்டினுடைய பொருள் வளம் அநியாயமாக அரசினராற் சுரண்டப்படுவதையும், வீணான வகைகளிற் சிதைக்கப்படுவதையும் கண்டிப்பதையும் தமது நோக்கமாகக் கொண்டு பத்திரிகைகள் இயங்கின. அரசாங்கத்தின்

அலட்சிய மனோபாவத்தைக் கண்டித்ததுடன் இலங்கையர் சமூகத்தின் பொது முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்துவது தமது கடனென்பதைப் பத்திரிகை உலகம் உணர்ந்து செயலாற்றியது. இதே நோக்கினைப் மேல்வரும் குறிப்பு மேலும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நம்மரசினர் ஐனங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதல்லாத பல வீணவேலைகளில் இறைக்கும் பணத்தையும் சைனியவரிசையில் உள்ளவர்க்கன்றி ஏனையோர்க்கவசியமன்று என எண்ணும் உபகாரச் சம்பளத்தையும் குடிகளுடைய சேபத்துக்குரிய கிருஷிக சாதனங்களாகிய குளங்கள், வாய்க்கால்கள் வெட்டுதலிற் செலவிடலாகாதோ! பெற்றதாய் பசியால் வருந்தப் பிறரைப் போசனம் பண்ணுவிப்போரைப் போல அரசினர் தங்குடிகள் வருந்தப் பிறவற்றிற்கும் வீணே பொருளை இறைத்தலால் யாது பயனோ?"²⁷

20ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய இரு தசாப்தங்களிற் படிப் படியாக பத்திரிகைப் பணியின் மூலம் பொதுமக்களுக்குச் சமூகத்தின் உண்மையான நிலைமை விளக்கப்பட்டது. மக்களுடைய பன்முகப்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியும் ஆர்வங்களும் தேச நன்மை கருதினவாக அமைந்தன. இந்து சாதனம் தனது தேசிய நோக்கிற்கு இணங்க நிதானமான தலையங்கங்களை எழுதி வந்தது. வெறுமனே சமய கண்டனங்களில் ஈடுபட்ட காலம் மாறி சமூகக் குறைபாடுகளைக் கண்டிப்பதிலும், சமூக முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்துவதிலும் பத்திரிகைகள் கவனம் செலுத்தின. யாழ்ப்பாணம் ஈடேறுவதெங்கனம், என்ற தலையங்கத்துடன் வெளிவந்த பின்வரும் பகுதி அவதானிக்கத்தக்கது:

"நமது யாழ்ப்பாணம் இற்றைக்குச் சிலகாலங்

களுக்கு முன்னிருந்த சீரினும் இப்பொழுது சற்றே உயர்வுக்கு வந்ததென்று சொல்லலாம். கோச்சு, கப்பல் முதலியவைகளாற் செய்யும் பிரயாணங்கள் மிக வசதியாயின. தபால், தந்தி முதலியவைகளாலே பிற தேச சமாசாரங்களை வெகு சீக்கிரத்தில் அறியத்தக்கதாக வந்தன. இம்மட்டோ! சமாசார பத்திரிகைகள் மலிந்தன. மலிந்தும் நன்மை முன்னே கொண்டுவரப் பின்நிற்கின்றன. புதினப்பத்திரிகைகளை நடத்தும் பத்திராதிபதி கர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களிலே நடக்கிற விசேஷ சம்பவங்களை பிறர்க்கு உபயோகமாகவும் புதிதாகவும் மிருக்கத்தக்க நன்மையைக் கருதி பிரசுரித்து வெளிப் படுத்திவிட வேண்டியது அவசியம். இன்னும் பொது நன்மைக்கு விரோதமாக நடக்கும் சம்பவங்களைச் சற்றும் பாரபட்சம் பாராட்டாது அச்சமின்றி எழுதிக் கண்டிக்க வேண்டியது பெரும் கடனாம். புதினப் பத்திரிகைகள் நடைபெறுவதினால் எத்தனைபேர் எத்தனைவித துராசாரங்களுக்குத் தூண்டப்படாமல் விழிப்பாய்த் தம் கடமைகளிற் பிரவேசித்து நடக்கின்றார்கள். அரசாட்சியர் நீதியென்னும் நியாயப் பிரமாணத்தால் ஆஞ்சைக்குள் அடக்கி ஆளுவது போலப் பத்திராதிபர்கள் தங்கள் பத்திரிகைகள் மூலமாக எவ்வித தீமைகளையும் கண்டித்து நன்மைகளை வெளிப்படுத்தி ஆள்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். உண்மையாக நடக்கும் நீதிகளை உள்ளபடி கண்டு அறிந்து கண்டிக்காமல் விடுவதினால் புதினப் பத்திராங்களுளாலாய பயனென்ன? புதினப் பத்திரமோ துன்மார்க்கருக்குத் துரும்பாயும், சன்மார்க்கருக்கு கரும்பாயும் இருக்குமென்பதற் சந்தேகமில்லை. இதனாற் பத்திராதிபர்கள் யாருக்குமஞ்சாது சுயாதீனர்களாய் பரோபகாரராயிருந்து நாடோறுந் தேசங்களில் நடக்கும், நடக்கவிருக்கும் தீமைகளைக் கண்டித்து எச்சரித்து நடத்துவது கடமையே. அதனாற் பெரு

மையுடையோரென்றும் பேரும் புகழும் பெறுவாராவர்.”²⁴

சமூகத்தைப் பரந்த அடிப்படையிலே சிந்தனை மலர்ச்சிக்கு உட்படுத்திய அதே நேரத்தில் மக்களுடைய குறுகிய நோக்கங்களைப் பத்திரிகை உலகம் உணர்ந்து செயற்பட்டது. வரலாற்றடிப்படையிலான சிந்தனையும் உலகளாவிய நோக்கமுமற்ற சமூகத்தை நெறிப்படுத்துவது பத்திரிகைகளின் கடமை என்ற உண்மையைப் பத்திரிகைகள் உணர்ந்து செயலாற்றின. பரந்த சமூக ரீதியான ஒழுக்கங்களையும் மனோபாவங்களையும் வழிப்படுத்த முனைந்த அதே நேரத்தில் சமூகத்தில் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டையும் ஆழ்ந்து நோக்கும் பணியை பத்திரிகைகள் மேற்கொண்டன. வரலாற்றுணர்வும் வெளியுலகத் தொடர்பும் இன்மையால் ஏற்பட்ட பாரதூரமான விளைவுகளை ஒவ்வொன்றாக மக்களிடையே உணர்த்திய பத்திரிகை உலகின் சமூக நோக்கு ஈண்டு உணரத்தக்கது. சமய நிறுவனங்களைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வளவு தூரம் உலக சிந்தனையற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைப் மேல்வரும் இந்து சாதனப் பத்திரிகைக் குறிப்புக் காட்டுகின்றது:

“நம்முடைய கோயில் மனேச்சர்மாருக்கு பூமி சாஸ்திரம் தெரியாது, உலகத்திலுள்ள குடிசனத் தொகை தெரியாது, சமயங்களுடைய தொகை தெரியாது, தெற்கே கொழும்புக்கும் வடக்கே சிதம்பரத்திற்கும் போய்வந்து விட்டால் உலகம் முழுவதும் சுற்றிக் கொண்டுவந்து விட்டோமென்பார்கள். புறச்சமயிகள் இங்கிலீசு முதலிய பாஷைகளிலே எவ்வாறு பழிக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் தமிழிலாயினும் இங்கிலீசிலாயினும் பத்திரிகையே வாசிக்கிறதில்லை. ஐந்தாறு கிறிஸ்தவர்களும் சோனகர்களும் நீங்க மற்றவர்களெல்லாரும் உலகத்திலே சைவர்கள் என்பது

அவர்களுடைய துணிவு. இவ்வளவு அறிவுடையவர்கள் தாம் நம்முடைய கோயில்களுக்கு நம்முடைய பூர்வ சன்மத்தத்துவத்தால் மனேச்சர்களாயிருக்கிறார்கள்.”²⁹

சமூகத்திலே மனித சக்தியின் ஆற்றலை உணர்த்துவது அவசிய மென்பதைப் பத்திரிகையாளர்கள் மனங்கொண்டு செயலாற்றினர், பல்வேறு சமூக பேதங்களையும் வெல்வது சமூக முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதென்பதை உணர்ந்தனர். ஒரு பகுதி மனிதருக்குச் சமூக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டமையைப் பத்திரிகை உலகம் படிப்படியாகக் கண்டித்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் நடைபெற்ற கிறிஸ்தவப் பத்திரிகைகளிற் சமயப் பிரசாரத்திற்காகச் சமூக வேறுபாடுகள் பெரிதுபடுத்தி எழுதப்பட்டன. நாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கல்வி விழிப்புணர்ச்சியாற் சமூக வடிவங்கள் நெறிப்படுத்தப்பட்டமையினாற் பத்திரிகைச் சாதனத்தின் மூலம் சமூக வேறுபாடுகளைக்களைய முயன்றனர். குறிப்பாக 1925 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த “மேல்நோக்கம்” என்ற பத்திரிகை தனது பரந்த நோக்கங்களின் ஒர் அம்சமாக ‘சாதிக் கட்டிற் தம்மைத் தாமே பாதித்துச் சீரழியும் சாகியத்தோடைய’ குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியது. இவ்வாறாகத் தனது குறிக்கோளை அப்பத்திரிகை தனது நோக்கமாகக் கொண்டியங்கியமையைப் மேல்வரும் ஆசிரியர் தலையங்கம் விளக்குகின்றது:

“தாழ்த்தப்பட்டவரென்றும் ஒடுக்கப்பட்டவரென்றும் இடுக்கண்ணுற்றவரும் நமது தேசச் சகோதரர்களது சன்மார்க்கம் ஒற்றுமை, கல்வி, கைத்தொழில் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தின் நிமிர்த்தம் உழைத்து வர எண்ணி இப்பத்திரிகையை மாதந்தோறும் பிரசுரிக்க விரும்புகின்றோம்.”³⁰

சமூக வரலாற்றிலேற்பட்ட மாற்றங்கள் வசதியும் வாய்ப்பும் படைத்து நீண்டகாலமாகச் சமூக முதன்மை பெற்ற வகுப்பினரின் மேலாண்மையைக் குறைத்து வந்தது. இந்தவகையில் 'இலங்கை விகடன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியத்தலையங்கம் ஈண்டு அவதானிக் கத்தக்கது.

“எதையும் அலட்சியம் செய்யாது சுழன்று கொண்டிருக்கின்ற காலச் சக்கரத்தைக் கேவலம் சில பிராமணர் நிறுத்திவிட நினைப்பது நமக்குச் சிரிப்பையே உண்டாக்குகின்றது. தெய்வப்பிறவி, மனிதப்பிறவி, சண்டாளப்பிறவி என்று ஏமாற்றிவந்த காலம் போய்விட்டது. மனிதர்களெல்லாம் தமக்கு ஊழியம் புரியவே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று அகம் பாவம் கொண்டு அரசாட்சி புரிந்து வந்த அரசர்களின் காலமும் போய்விட்டது. சாஸ்திரம், சாஸ்திரம் என்று யுத்திக்கும் அனுபவத்திற்கும் பொருந்தாத சிலவற்றை சுயநலம் கொண்டு எழுதிவைத்துப் பாமரரை ஏமாற்றி வந்த காலமும் போய்விட்டது. வெள்ளை நிறத்தவனுக்குத்தான் சகல சாமர்த்தியமும் உண்டு; கறுப்பு நிறத்தவன் முட்டாளர் என்று கூறி ஏமாற்றி வந்த காலமும் போய்விட்டது. ஜனங்கள் விழித்துக்கொண்டார்கள். பூநூல் போட்டிருந்தாலும் சரி, கிரீடம் வைத்திருந்தாலும் சரி, கழுதை சுமப்பது போல் ஒரு வண்டி ஏடுகளைச் சுமந்து கொண்டு அலைந்தாலும் சரி, வெள்ளை, கறுப்பு, மஞ்சள் எந்த நிறமாயிருந்தாலும் சரி அவனும் மனிதன்தானே, அவனுக்கும் தன்னைப்போல் சம உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டியதே ஒழிய எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அவனுக்கு விசேஷித்த உரிமை கொடுப்பது நியாயமில்லை என்ற முடிவுக்கு

ஒவ்வொருவனும் வந்திருக்கிறான்.”³¹

21 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து முழுமையான வேகத்தோடு அரசியற் சீர்திருத்தத்திற்காகச் சேவை செய்ய விழைந்த சேர்.பொன். அருணாசலம் மக்களின் சமூக நிலைமையை சீர்திருத்த வேண்டி தேசிய ரீதியாக இயங்க முற்பட்டார்.³² 1904 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கை றொடிய சமூகத்தினரின் கல்விக்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆராயும் குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்த இவர் அதே சிந்தனைப் பின்னணியிலே தமிழ்ச் சமூகத்தினரையும் மனங்கொண்டு செயற்பட்டார். மக்கள் சேவைக்காக ஓர் இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற மனோநிலையுடன் 1914ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலே பொதுக் கூட்டமொன்றினைக் கூட்டினார்.³³ அக்கூட்டத்திலே கற்றவர்கள், செல்வந்தர்கள், குறைந்த நிலையுள்ள சகோதரர்கள் ஆகியோரிடையே இனிய மனித உறவுகளை நிலவச் செய்ய விழைந்தார். 1915 ஆம் ஆண்டில் சேர்.ஜேம்ஸ் பீரிசின் ஒத்துழைப்புடன் இலங்கைச் சமூக சேவை சங்கத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்து அதன் முதலாவது தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இச்சங்க நடவடிக்கைகளை விஜயபானு, பாலச்சந்திரன், சன்மார்க்க போதினி போன்ற பத்திரிகைகள் தொடர்ந்தும் பொது மக்கள் மத்தியில் பரவச் செய்தன. சமூகத்திலே தொழிலாளர் நலனைப் பேணும் வகையிலான முயற்சிகளை மனங் கொண்டு 1919 ஆம் ஆண்டிலே பெரி. சுந்தரத்தின் அனுசரணையுடன் தொழிலாளர் சேமாபிவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது³⁴ இந்தியத் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை ஒழிக்கும் வகையிற் நடைபெற்ற போராட்டங்களுக்குத் தேசநேசன், தேசாபிமானி, தேசபக்தன், தொழிலாளி, இந்தியன் ஆகிய பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. உழைக்கும் வர்க்கத்தின் நலனைப் பேணும் பத்திரிகை உலகம் குறிப்பாக 1930 ஆம் ஆண்டு வரையில் முதிர்ச்சியடைந்தது. பத்திரிகை ரீதியான பணியினைப்

மேல்வரும் தொழிலாளர் தோழன் ஆசிரியர் தலையங்கம் உணர்த்து கிறது.

“தொழிலாளரது பொருளாதார, தேசிய சமுதாய, நிலையைப் பொறுத்துத் தொண்டு புரிபவன். பலதரப்பட்ட தொழிலாளரின் முன்னேற்றமும், சுதந்திர சமத்துவ ஜீவியமும், தொழிலாளர் சமுதாய தேசிய வாழ்க்கை உயர் நிலைமை எய்துவதும் அன்னார்தம் உரிமைகளை அடைதலின்றி அடைவதும் எமது நோக்கமாகும்.”

தொழிலாளர் தாழ்ச்சியின்றி ஜீவிப்பதற்குப் போதிய வருவாயும், எதிர்பாராத விபத்துகளினால் உழைக்கத் தகுதியற்றுவிடின் உபகாரச் சம்பளமும், நோய்வாய்ப்புடன் பொருளுதவியும், தொழிலினின்றி ஓய்ந்தினைப் பாற விடுமுறை வசதியும், சௌகரியமான குடியிருப்பும் வாசஸ்தலங்களும் பெறுதல் அத்தியாவசியமாகும்.

“தொழிலாளரின் இனிய இல் வாழ்க்கைக்கு அனுசரணையானவற்றுள் மேற்கூறியவை சில விசேஷ அம்சங்களாகும். வேறுபல உள, சமயம் வாய்த்தாளின் மீந்தவற்றையும் விரித்துரைப்பம். தொழிலாளர் மற்ற எவ்வந்தஸ்தில் உள்ளவர்களுக்கும் சமுதாய தேசிய வாழ்க்கையில் தாழ்ந்த படியிலுள்ளவர்களல்ல”.³⁵

பத்திரிகை மரபு தோன்றி ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டிற்கு இலங்கைப் பத்திரிகை உலகம் தனது சமூகப் பணியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொண்டது. சமூகத்திலே வளர்ந்து வந்த சிந்தனை வளர்ச்சியை பத்திரிகை உலகத்திற்குரிய நிதானத்துடன் உணர்ந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று தசாப்தங்களில் இயங்கிய பத்திரிகைகள் செயற்பட்டன. சுதந்திரமான கருத்து வெளிப்பாடும் வாக்குச் சுதந்திரமும் கொடுக்கப்பட்டமை சமூக இயக்கங்களை

நெறிப்படுத்தின. பத்திரிகைகள் தமக்குரிய சுதந்திரமான போக்கில் இயங்குவதற்குரிய உந்து சக்தியை டொனாமூர் அரசியல் திட்டம் மேலும் உறுதிப்படுத்தியது. தகவல் சாதன இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட நிதானத்தினாலும் வலுவினாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட பத்திரிகை மரபின் சமூக நோக்கினை 1910 ஆம் ஆண்டிற் பாலச்சந்திரன் என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்த “இராசவிசுவாசம்” என்ற பின்வரும் கட்டுரைப் பகுதி சுருக்கமாக விளக்குகின்றது.

“பொது நன்மைகளைக் குறித்த தேசாபிமானமும் மதாபிமானமும் உண்டாகி அவற்றை நிலைப்படுத்தத் தேசமெங்கும் சபைகளுண்டாயின. நமது உள்ளத்தில் தோன்றிய அபிப்பிராயங்களை அச்சமின்றி வெளியிட வாக்குச்சுதந்திரமும் அதையாவர்க்கும் அறிவிக்க அச்ச இயந்திரமும் கொடுக்கப்பட்டன. கள்வர் பயம் ஒழிந்தது; கலகங்கள் அடங்கின. அரசனுக்காயினும் சாம்பானுக்காயினும் நியாயம் ஒன்றாயிற்று. அவரவர் தங்கள் தங்கள் மதங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். மது விஷயத்தில் அரசினர் தலையிடுவதில்லை.”⁶

அடிக்குறிப்புகள்:

1. Goonaratne, M. Y., English Literature in Ceylon 1815-1978 (Dehiwale, 1968) pp. 5-6.
2. மேற்படி
3. இயல் 3 பார்க்க. ப. 36.
4. உதயதாரகை, ஆசிரியர் தொகுப்புரை, டிசம்பர், 1841.
5. Kulendran, S., The Company of Them that publish, (Manipay, 1956) pp. 5-8.
6. இயல் 3. பார்க்க. பக். 37.
7. உதயதாரகை, செய்திக் கடிதம், ஓக்டோபர் 1841
8. இலங்கை பாதுகாவலன், ஆசிரியர் தலையங்கம் ஜூன், 1868
9. உதயதாரகை, செய்திக்குறிப்பு, டிசம்பர் 1842
10. இந்தூசாதனம், ஆசிரியர் தலையங்கம், டிசம்பர், 1889
11. முஸ்லிம்நேசன், செய்திக் கடிதம், பங்குனி, 1883
12. இந்தூசாதனம், பென் கல்வி, யூன், 1891
13. இலங்கை பாதுகாவலன், ஆசிரியர் தலையங்கம், ஜூன், 1868
14. புதினாலங்காரி, ஆசிரியர் தலையங்கம், வைகாசி, 1873
15. மேற்படி, ஆனி, 1873
16. மேற்படி.
17. இலங்கை நேசன், கடிதம், பங்குனி, 1880
18. கைலாசபதி, க., பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையும் தேசிய பின்னணியும், துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர் (தெல்லிப்பழை, 1972)

19. மேற்படி
20. அம்பிகைபாகன், ச. யோகர்சுவாமிகள். (யாழ்ப்பாணம், 1972) பக். 50-54.
21. யாழ்ப்பாணம் கத்தோலிக்க பாதுகாவலன். ஆசிரியர் தலையங்கம், மே. 1876.
22. சன்மார்க்கபோதினி. ஆசிரியர் தலையங்கம், ஜூன். 1912.
23. புதினாலங்காரி. ஆசிரியர் தலையங்கம், ஏப்பில். 1877
24. சன்மார்க்க போதினி. ஆசிரியர் தலையங்கம், பெப்ரவரி, 1912
25. விஜயபாணு. ஆசிரியர் தலையங்கம், ஜூலை, 1911
26. சைவ உதயபாணு. ஆசிரியர் தலையங்கம், ஆவணி, 1883
27. மேற்படி. கார்த்திகை, 1883
28. இந்துசாதனம். கட்டுரை ஜூன், 1890
29. மேற்படி. உருத்திரகணிகையர். ஓக்ரோபர், 1891
30. மேல்நோக்கம். ஆசிரியர் தலையங்கம், ஏப்ரில், 1925
31. இலங்கை விகடன். ஆசிரியர் தலையங்கம், டிசம்பர், 1924
32. பொன்னம்பலம் அருணாசலம் 1853-1924. பிறந்த நூற்றாண்டுவிழா வெளியீடு. (கொழும்பு, 1953). பக். 12-13.
33. மேற்படி. பக். 25-27
34. மேற்படி. பக். 28.
35. தொழிலாளர் தோழன். ஆசிரியர் தலையங்கம், செப்ரெம்பர், 1928
36. பாலச் சந்திரன். "இராசவிசுவாகம்" பங்குனி, 1910.

6

**பத்திரிகைகளும்
உரைநடை மரபும்**

சுயல் சூர்

த

மிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட முழுமையான வளர்ச்சிக்கு அச்சுக்கலைச் செல்வாக்கும் பத்திரிகைத் துறை மலர்ச்சியும் மூல சக்திகளாக விளங்கின.¹ அச்சுக் கலை புழக்கத்திற்கு வருமுன்னர் வாய்மொழியாக இருந்த இலக்கிய வடிவங்கள் “எழுதா எழுத்தின்” செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டன.² செவிப்புலனுக்கேற்பப் பாடப்பட்ட காவியங்களும், பிரபந்தங்களும், அவற்றின் சாயலைக் கொண்ட பழைய உரைநடையும் அச்சுக்கலை வருகையுடன் கட்புலனுக்கேற்ற சாதனங்களாக மாறின. தொடர்ச்சியாகச் சந்தி, விகாரம், நீட்டம் ஆகியவற்றைப் பெற்ற பழைய இலக்கியங்கள் அடி பிரித்து எழுதப்பட்டன. வரிவடிவ மாற்றங்களும், குறியீட்டு முறையும் வாக்கிய அமைப்பிலே மாற்றங்களை உருவாக்கின. ஆரம்பகால உரைநடை இலக்கிய கர்த்தாக்கள், அச்சுக்கலையிற் காட்டிய ஆர்வமும், குறிப்பாக நாவலர் போன்றோர் பயன்படுத்திய அச்சுக்கலையை மரபுத் தூய்மையும், அவதானிக்கத்தக்கவை. இந்த வகையிலேயே தற்கால வசன வளத்தைச் செழுமைப்படுத்துகின்ற பல்வகை முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.³

அச்சுக்கலை வளர்ச்சியின் விளைவாக, அதனைச் சார்ந்து தோன்றிய பத்திரிகைக் கலை உரைநடையின் ஆற்றலை முதன்மைப் படுத்தியது. சிந்தனையின் பேணுவதற்காகப் பயன்பட்டஎழுத்து முறை அச்சு முறையின் வருகையினாலே தனது தொடர்புச் சாதனப்

பணியின் வளர்ச்சியைப் பெற்றுக்கொண்டது. சிந்தனையைப் பரப்பும் பணிக்கு மூலாதாரமான அச்சுக்கலை பத்திரிகைத் தோற்றத்துடன் தனது ஆற்றலையும், எல்லையையும் விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. பரப்பளவாக இலக்கிய வடிவங்கள் பெருகும் சூழ்நிலையையும் உருவாக்கியது. புத்தகம் என்னும் சாதனத்தின் மூலம் பரவிய இலக்கியம், துண்டுப் பிரசுரம், பத்திரிகை என்பவற்றின் மூலமும் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று. இதனால், ஆற்றலிலக்கியம், அறிவிலக்கியம் ஆகியன வளம்பெற்றன.⁴ “தொடர்பு விரிவாக்கம்” எலுப்பெற்ற மையினாற் பல்வேறு விடயங்களும் விவரண ரீதியாக விளக்கப்பட்டன. எழுத்தை மக்களிடையே பரவலாகக் கொண்டு செல்லும் அச்சுக்கலையின் அடிப்படைப் பண்பு பத்திரிகைத்துறை மூலம் வலுப்பெற்றது. இதுவே உரைநடை மரபு வளர்ச்சியின் மூலப்பண்புமாகும்.⁵

சமயப் பிரசார நோக்கிலே கிறிஸ்தவர்கள் அச்சப் பதிப்பு முறையைக் கையாண்டு தமிழில் நூல்களையும் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டமையின் பிரதான நோக்கம், சமயம் பற்றிய தொடர்பினை ஏற்படுத்துவதேயாகும். 1835ஆம் ஆண்டுவரை அந்நியர்களையில் அச்சப் பதிப்புரிமை இருந்தமையினாலே தங்கள் மதத் தொடர்பினைச் சிறப்புற ஏற்படுத்திக் கொண்டனர்.⁶ 1835 ஆம் ஆண்டின் பின் சுதேசிகள் அச்சியந்திரசாலைகளை நிறுவித் தமது பாரம்பரிய கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களை வெளிப்படுத்தினர். “எழுதா எழுத்தின” ஆற்றலினாலே தமது சிந்தனை விரிவுகளை உரைநடைப்படுத்தினர். வரலாற்றிலே முதன் முறையாகக் கல்வி மரபு என்பது விரிவடைந்ததுடன், சாதி, சமய பேதங்களைக் கடந்து பரவும் நிலையும் உருவாகியது. பொது மக்களைச் சார்ந்து வளர்ச்சியடைந்த கல்வியானது உரை நடை மரபின் மூலம் வளரும் முறையும் உருவாகியது.⁷ இவ்வாறாக இலங்கையிலே 1826ஆம் ஆண்டு பிரசாரத் தொடர்புக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அச்ச முறையின் வளர்ச்சியாகவே உதய தாரகைப் பத்திரிகை தோன்றியது. துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலம்

நடாத்தப்பெற்ற பிரசாரத்தின் வேகத்தை நெறிப்படுத்தப் பத்திரிகை மரபு உருவாகியது.

அச்சமுறை வருகையும் அச்சுக்கலையின் ஆரம்ப கால சமய நோக்கமும் உரைநடைத் தேவையை அதிகரித்தன. செய்யுள் மரபு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கல்வியானது உரைநடையிற் போற்றப்படத் தொடங்கியதும் படிப்படியாகச் செய்யுளின் சர்வலியாபகம் குன்றியது. உரைநடையிலே நூல்கள் எழுதப்பட்டன.⁸ நூல்களுக்கான குறிப்பிட்ட நடையும் உருவாகியது. பழைய உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடை எளிமைப்படுத்தப்பட்டது. துண்டுப் பிரசுரங்களிற் கையாளப்பட்ட பத்திரிகை மரபின் மூலவர்களான அமெரிக்க மிசனரிமார் தமது பரந்த கோட்பாடுகளின் பின்னணியிலே சமய ஆர்வத்துடன் தமது கல்விப் பணிக்கு வேண்டிய நூல்களை அச்சிட முயன்றனர்.¹⁰ செந்தமிழ் நடையைப் பொதுமக்கள் சார்ந்த எளிமையுடன் பயன்படுத்தும் முயற்சிகள் தொடர்ந்தது.

உதயதாரகைப் பத்திரிகை இலங்கையின் கல்வியார்வத்தை வளர்க்கும் நோக்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டமையை, முதலாவது பத்திரிகையின் முகவாசகம் நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறது. கல்வி முக்கியத்துவம் பற்றிய நீண்ட விளக்கத்தை அளித்ததுடன் அறிவுப் பரம்பலுக்குச் சாதகமான நூல்களில்லாமையையும் உதயதாரகை வலியுறுத்தியது. தங்கள் தங்கள் வேலைமுயற்சிகளுடே பொதுப்பட அறிவை நுகரும் வழி, பொதுமக்களிடையே இல்லை என்பதற்கான நாக்கு காரணங்களை முகவாசகத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹¹ குறிப்பாகச் சில பணக்காரர்களுக்குள்ளும் பிராமணர்களுக்குள்ளும் கல்வி அடங்கியுள்ளமையைக் குறிப்பிட்டதுடன், வாசனைப் பயிற்சி விரிவையும் வற்புறுத்தினர். கல்வியின் எல்லை விரிந்தமையையும் உரைநடை மரபினது பரப்பளவு விரிந்தமையையும், “வாசனைப் பயிற்சி” என்ற தொடர் பூடகமாக உணர்த்துகின்றன.^{11a}

19ஆம் நூற்றாண்டிலே உரைநடை மரபானது கிறிஸ்தவ பாதிரிமாரின் பிரசார நோக்கினால் எளிமைப்படுத்தப்பட்டு வந்த

வேளையில் மடாலயங்களும் அறிஞருலகமும் கடின வசன நடையைப் புலமையில் எல்லையில் நின்று பயன்படுத்தின. வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியும், கடின தொடர்களை எடுத்தாண்டும் கடாவிடையாக நீண்ட வசன அமைப்பை அரிதின் முயன்று பயன்படுத்தினர். கிறிஸ்தவ பாதிரிமார் எளிமையான நடையில் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் நூல்களையும் வெளியிட்ட போது, அவற்றை “எழுதா எழுத்தெனக்” கண்டு ஏங்கினர். அச்சியந்திர சாலை நிறுவும் உரிமையைச் சுதேசிகள் பெற்றபோது, இலக்கிய நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியிலே தமிழறிஞரும் பிறரும் ஆர்வத்துடன் கவனம் செலுத்தினர். எழுதா எழுத்தின் பயனைத் தமிழ் இலக்கியமும் படிப்படியாகப் பெறத் தொடங்கியது. இலங்கையின் நாவலர் போன்றோர்களது அச்சியந்திரசாலை நிறுவும் முயற்சிகளும் இந்தியாவில் நாவலரும் பிறரும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் நூல் வெளியீட்டு மரபை வழிப்படுத்தின.¹² சமயப் பிரசாரத்திற்காகக் கிறிஸ்தவர்கள் வெளியிட்ட உரை நூல்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் தொடர்ந்து உரைநடையை எளிமைப்படுத்தும் பத்திரிகைத் தேவையானது இலக்கிய தேவைக்குப் புறம்பாக உருவாகியது. உரைநடைச் சாதனத்தின் வலுவினை உணரும் வாய்ப்பு அறிஞர்களுக்குக் கிடைத்தது. கிறிஸ்தவம் பரப்புவதற்குக் கையாளப்பட்ட அச்ச முறையும் உரைநடை மரபும் அதே வேகத்திற்கு கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படலாயின.¹³ கற்றோருக்குமட்டும் பயன்படுத்திய உரைநடையை மற்றோருக்கும் பயன்படுத்தச் சுதேசிகள் முனைந்தனர். வாசனைப் பயிற்சியார்வம் மற்றோரையும் கல்வியிலும் பிறவிடயங்களிலும் ஈடுபடவைத்தது. சுருங்கக் கூறின் சமுதாயத்தின் பன்முகப்பட்ட பிரிவினால் ஏற்பட்ட உரைநடை மரபினை பொதுத் தகவல் சாதன எல்லை விரிவடைந்தது. இதே சூழ்நிலையின் உருவான பண்டிதருக்கும் பாமரருக்கும் பொதுவான மொழிநடை, இலக்கிய வரலாற்றிலே முன்னரெக்காலத்திலும் தோன்றாத தேவையாகவும் இருந்தது.¹⁴

பாதிரிமாரின் அனுபவங்களாலும் நாவலர் போன்றோரின்

செயற்பாடுகளாலும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வசன நடை, பத்திரிகைச் சாதனத்தின் மூலம் பொதுஜனப் பண்பை அணைத்துக் கொண்டது. வசன வளத்தின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய நிலையிலே கட்டுரை இலக்கியம் உருவாயிற்று. பல்வகைப்பட்ட விடயங்களை சுருக்கமாக மக்களுக்கு விளக்கும் தேவை ஏற்பட்டது. செய்யுள் இலக்கிய விளக்கத்திற்கு காண்டிகையாகவும், விருத்தியாகவும் பயன்பட்ட கட்டித்த உரைமரபு நெகிழ்ச்சியடைய வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இந்த வகையில் அமைந்த பத்திரிகை வளர்ச்சிப் போக்கு உரைநடை மரபினை தன்மையைத் தீர்மானிக்க முயன்றது.¹⁵

1841ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1880ஆம் ஆண்டு வரையும் நடைபெற்ற உதயதாரகை, இலங்காபிமானி, இலங்கை காவலன் ஆகிய பத்திரிகைகளிற் குறிப்பிட்ட சில பக்கங்களே தமிழ் விடயங்களைத் தாங்கி வந்தன. ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிச் செய்திகளையும் தாங்கி நடைபெற்ற இ. பத்திரிகைகள் பொது மக்களோடு நேரடித் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கிற்கு ஏற்பப் புதினச் செய்திகளும், இலக்கிய இலக்கண சர்ச்சைகளும், சமயப் பிரச்சார தேவைக்கான உரையாடல்களும், மற்றும் விவிலிய மொழி பெயர்ப்புகளும் இடம்பெற்றன. நாடெங்கும் நடைபெறும் “நூதன வர்த்தமானங்களை பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கும் நோக்கோடு தோன்றிய இப்பத்திரிகைகள் செய்திக் கடிதங்களை வெளியிட்டு வந்தன. கடிதங்களிற் பல அவ்வவருக்கு ஏற்பட்ட ஆசங்கைகளைக் களையும் நோக்குடன் எழுதப்பட்டன. கடிதங்களே வாசகர்களே பத்திராதிபரே என விளித்துத் தாம் அறிந்ததைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும் ஆர்வத்துக்கும் அறியாததைப் பிறர் வாயிலாக அறியும் ஆர்வத்துக்குமான முயற்சிகளின் மூலம் தொடர்பு விரிவாக்கம் நடைபெற்றது. தனி மனிதர்களிடையே காணப்பட்ட மனக் கோட்டங்களைக் களையும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பலவற்றையும் அறியும் ஆர்வம் பெருகியது. வாய்மொழி மூலம் இருவரோ, சிலரோ அறிந்த விடயங்கள் நாடெங்கும் பரவும் வாய்ப்பு ஏற்

பட்ட-து. இந்த வகைத் தொடர்பைப் பத்திரிகைச் சாதனம் விரிவாக்கியது. சுருங்கக்கூறின், பத்திரிகைச் சாதனத்தின் தோற்றத்தினால் வாய்மொழித் தொடர்புக்கான பல விடயங்கள் செய்திகளாகப் பொதுமக்களுக்குத் தொடர்புபடுத்தப்படும் சூழ்நிலை உருவாகியது. நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொது நன்மைக்கான கருத்தை வெளியிடும் தேவையின் அடிப்படையிலே ஆறுமுக நாவலர் இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் “இதுநல்ல சமயம்” என்ற தலைப்பில் எழுதி வெளியிடப்பட்ட பின்வரும் விடயம் அவதானிக்கத்தக்கது.

“சனங்களே! மேன்மைபொருந்திய புதுக்கவணர் உங்களுடைய துன்பங்களை நீக்குவாரென்று அவர் வரவை ஆவலோடு எதிர் பார்த்திருந்தீர்கள். புதுக்கவணர் பாசத்துரையினுடைய வசனத்தினாலும் கமிசனுடைய றிப்போட்டுப் புத்தகத்தினாலும் மயங்கிவிட்டார். யாது செய்வார். கமிசனுடைய றிப்போட்டுப் புத்தகம் பொய் பொதிந்ததென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பத்திரிகைக் காரர்களுக்குத் தெரியும். உங்கள் பிரதிநிதியாகிய ஸ்ரீ குமார சுவாமிக்குத் தெரியும். புதுக்கவணருக்கு எப்படித் தெரியும். பத்திரிகைக் காரர்களுக்குத் தெரிந்து என்னை. அவர்களின் முன் ஓலமிடுகிறார்கள். வேறே யாது செய்வார்கள்! ஸ்ரீ குமாரசுவாமிக்குத் தெரிந்து என்னை! மனவஞ்சனையில்லாது கமிசனர்களுடைய பொய்யறிப்போட்டியினாலே மயங்கிவிட்டபுதுக்கவணரிடத்திலே ஸ்ரீ குமாரசுவாமி யாது செய்வார்! ஆயினும், அந்த மகானுபாவர் ஒன்று செய்தார். அது என்னை! கொழும்புச் சட்டநிலநுபன சபையிலே ஒருகேள்வி கேட்டார். அது என்னை! போன வருஷம் விளைவில்லாததினாலே இந்த வருஷம் விதை நெல்லுக்கு முட்டுப்படுகிற ஜனங்களுக்கு விதை நெல்லுக் கொடுக்கும் பொருட்டுக் கவர்ன்மெண்டு கட்டளையிட்டதன்றோ. அந்தக் கட்டளைப்படியே விதை

நெல்லும் கொடுக்கப்பட்டதா? எங்கெங்கே கொடுக்கப் பட்டது? அவ்விஷயத்திலே செய்துகொண்ட உடன் படிக்கை என்ன? என்றது தான் அந்தக் கேள்வி! ஓகோ இஃதன்றோ கேள்வி! இந்தக் கேள்வி லட்சம் பொன் பெறுமே! எப்படி? விதை நெல்லுங் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையை ஸ்ரீ குமாரசுவாமி, துறையினந் துரையுடைய அநீதியையும் வன்கண்மையையும் பொய் யையும் புதுக்கவர்ணருக்கு மெல்லென இனிது விளக் கித்திக்கற்ற ஏழைகளாகிய உங்களுடைய துன்பத்தை நீக்கும் உபாயம் இது என்று கண்டார் நல்லது.”¹⁶

பொதுமக்களுக்கு நேரடியாக விடயங்களைத் தொடர்புபடுத்தும் பத்திரிகை நடைவளர்ச்சியை மேற்போந்த பகுதி காட்டுகின்றது. விவிலிய வேத மொழிபெயர்ப்புகளிலும் பாலபாடம் பெரிய புராண வசனம் போன்றவற்றிலும் விடய முக்கியத்துவத்தை மனங்கொண்டு தர்க்க ரீதியாகத் தமது உரை நடையைப் பயன்படுத்திய ஆறுமுகநாவலர் பொதுத் தொடர்பை மனங்கொண்டு எழுதியபோது மக்களுக்குப் பரப்பும் நோக்கில் எழுதிய ஆறுமுக நாவலர் தாம் ஆற்றிய பிரசங்கங்களின் போது எளிமையான நடையினவசியத்தை வலியுறுத்தினார். புராண பிரசங்கங்களிற் கடின பதப் பிரயோகங்களைக் கையாண்ட கந்தபுராண பிரசங்க காரரைக் கண்டித்தார். கந்தபுராண படலத்திற் பிரசங்கிகள் கடின பதங்களைப் பயன்படுத்தியமையைக் குமாரசாமிப்புலவர் கண்டித்து இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் எழுதினார். பல பிரசங்கிமார் குமாரசாமிப் புலவரைத் தாக்கமுற்பட்டபோது, ஆறுமுகநாவலரே முன்வந்து “கடிதர்க்குத்தரம்” என்ற தலையங்கத்துடன் கடிதம் எழுதி எளிமையை வலியுறுத்தினார்.^{16.21} இவ்வாறாக உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட செந்தமிழ் நடை, கடின பிரயோகங்கள், வாக்கிய மரபுகள் ஆகியவை எளிமைப் படுத்தப்படவேண்டிய அவசியம் வலிமை பெற்றது.

சிறுவர்களை மனங்கொண்டு சமயக் கருத்தைத் தொடர் புறுத்தும் நோக்கிலே தொடங்கிய “பாவியர் நேசன்” எளிமையான உரைநடையைக் கையாண்டது. பின்வரும் உரைப்பகுதி சமயப் பிரசாரம் செய்த பாதிரிமார்கள் கையாண்ட எளிமையான நடையை மனங்கொள்ள வைக்கின்றது:

“குழந்தைகளை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள். தடபைண்ணா தீர்கள். பரம இராச்சியம் அப்படிப்பட்டவர் களுக்கே உரியது. பிள்ளைகளே பாருங்கள். எவ்வளவு இனிமையான அழைப்பும் வாக்கும். இது ஆராற் சொல்ல ப்பட்டது? நம்போலிய பாவம் நிறைந்த மனுஷராலா? இல்லை உங்கள் பெற்றோரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் உங்களை நேசித்து வருபவராகிய ஒருவராலேயே. அவர் ஆர்? யேசுக்கிறிஸ்து”¹⁷

நிகழ்ச்சிகளை அறிவிக்கும் நோக்கிலே அமைந்த அறிவித்தல் நடை (Reporting Style) உருவானமைக்குப் பத்திரிகைத் தோற்றமே காரணமாகும். சேதிகளை விளக்கி உரைப்பதற்கான விவரணமரபு வளர்ச்சியடைந்தது. தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் விளக்கியும் கூறும் உணர்வு உருவாகியது. குமாரசுவாமி முதலியாரின் சட்ட சபைப் பேச்சினை இலங்கை பாதுகாவலன் மேல்வருமாறு தொகுத் தளித்தது:

“மெஸ் குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் சுதேச பாஷைக் கல்வி விருத்தியையும் கைத்தொழில் பயிற்சி விருத்தியையும் பற்றிச் சங்கத்தார் செய்த நியமனத்துக்கு இராசாத்தியின் மந்திரியனுப்பிய அனுமதியின்படி காரி யங்களை நடத்த அரசாட்சியார் எப்பொழுது தொடங்கு வார்கள் என்று அவர்களைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அவர் சொன்னதாவது சுதேசிகளுக்கு நன்மை பயப்பதான காரியங்களுள் கல்வியியிவிருத்திக்

காரியமும் சங்கத்தாரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. நீர்ப்பாய்ச்சற் காரியத்தில் அடையப்பட்ட அனு கூலத்தைப் பற்றி விசாரித்தேன். இப்பொழுது இந்தக் காரியத்தைப் பற்றிக் கேட்பது என்னுடைய கடமையென்று நினைக்கின்றேன்.”¹⁸

பத்திரிகை கல்வியறிவில்லாத பொது சனங்களுக்கு அறிவை யூட்டும் சாதனம் என்ற உண்மை நிதானமாக உரைப்பட்ட இக் காலத்திற் கடின வாக்கியங்களைப் பத்திரிகைகளிற் பயன்படுத்திய வர்கள் கண்டிக்கப்பட்டார்கள். ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் நடை எளிமையை வலியுறுத்தியது. செய்திகளை அறிவிக்க மட்டுமன்றி, நல்லறிவை வளர்க்கும் கருத்துகளை விளக்கவும் வசன நடை எளிமையானதாக அமையவேண்டும் என்பதை இலங்கைத் தின வர்தமானி மேல்வருமாறு வலியுறுத்தியது:

“உலகத்திலே கல்வியறிவில்லாதவர்கள் பலரும் அஃதுள்ளவர் சிலருமாவிருத்தலால் பத்திராதிபர் நல்லறிவை வளர்த்ததற்குரிய சாதாரணமான உறுதிப் பொருள்களைக் கடின சந்தியின்றி இலகுவானவசன நடையிற் பெரும்பான்மையும் பத்திரிகையில் எழுதிவர வேண்டும்.”¹⁹

19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலே இலக்கண, இலக்கிய சர்ச்சைகள், கருத்து மோதலை மையமாகக் கொண்டு நடை பெற்றது. இவற்றிலே, தருக்க ஆற்றலும் கேலியான வாசகப் பிரயோகங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. உதயதாரகை, இலங்கை நேசன், இலங்காபிமானி ஆகிய பத்திரிகைகளின் மூலம் பல விடயங்கள், “சர்ச்சை” செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக உதயதாரகையிலே ஆறுமுகநாவலர் தமது ஆசிரியராகிய சரவணமுத்துப் புலவருடன் கூடிக் களத்தூர் வேதகிரிமுதலியாருடன் நடாத்திய சர்ச்சைகளும்

பிறவும் அவதானிக்கத் தக்கவை. இதன் தொடர்ச்சியாகச் சங்கர பண்டிதர், குமாரசாமிப்புலவர், செந்திநாதையர் போன்றோரும் பிறரும் பல விடயங்களைக் குறித்துக் காலந்தோறும் விவாதித்தனர். சிறிய விடயங்களையும் 'சர்ச்சைக்குள்ளாக்கிக்' கருத்துப் பரிவர்த்தனையை ஏற்படுத்தும் மரபைப் பத்திரிகைகள் வளர்த்து வந்தன. இவ்வகை முயற்சிகளே உரைநடைச் சாதனத்தைப் படிப்படியாக எளிமைப்படுத்திப் பொது மக்களுக்கு உரியதாக்கின.

உரைநடைச் சாதனத்தின் ஆற்றலை உணர்ந்து வந்த பலரும் பத்திரிகைச் சாதனத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த முயன்றனர். நீண்டகாலம் உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆசிரியராக விளங்கிய ஆர்னல் சதாசிவம்பிள்ளை தமது பத்திரிகை முயற்சிகளின் பின்னணியில் 'நன்னெறி கதாசங்கிதம்' என்ற நூலினை 1899ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.²⁰ நாற்பது மதுரமும் வேடிக்கையும் வினோதமான கதைகளைக் கொண்ட²⁰⁻⁴ இந்நூலில் எளிய வசன நடையைப் பயன்படுத்தினார். நன்னெறி கதாமாளிகை என்ற தலைப்புடன் நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக உதயதாரகையில் வெளிவந்த இக்கதைகள் பத்திரிகைகளின் பின்னணியில் வளர்த்த உரைநடையில் எளிமைப் பண்மை உணர்த்துகின்றன.²¹ இலங்கையிலே ஆக்க இலக்கிய மரபின் முன்னோடியான கதை கூறும் மரபுக்கு நல்ல உதாரணங்களாக இவை அமைகின்றன. கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைப் பரப்பும் இக்கதைகள் இலங்கையிலே சிறுகதை மரபின் ஆரம்பத்திற்கு முன்னோடியாகக் கொள்ளத் தக்கவை. கதைமூலம் கருத்துகளை வலியுறுத்தும் கர்வம் பத்திரிகைப் பின்னணியில் உரம்பெற்றது. இவரது நன்னெறி கதா சங்கிரகத்திற்கையாளப்பட்ட நடைத்தூய்மையையும் எளிமையையும் இலங்கைப் பாதுகாவலனில் வெளிவந்த மேல்வரும் பதிப்புரைக் குறிப்பு விளக்குகிறது:

"ஆதலில் இந்நாட்களிலுள்ள புலவோர் செய்யுட் செய்வதிலும் உரைநடைப் பிரபந்தங்களே இயற்றி வருவதே மிகவும் நன்று. இது கருதிச் சாதா சிவம்பிள்ளை

கூறியவாறு இலக்கண நடையுடன் பரவை வழக்கைத் தழுவி உரைநடையாய் இக்கதைகளை எழுதியதின் நிமித்தம் தமிழ் நாட்டார் யாவரும் அவருக்கு நன்றி பகருதல் கடன்.”²²

உதயதாரகைப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த இக்கதைகள் பத்திரிகைப் பின்னணியிலான ஆக்க இலக்கிய மரபு இலங்கையில் உருவாக முன்னர் எழுந்தவை. மொழிபெயர்ப்பாகவும் கற்பனையாகவும் அமைந்த இக்கதைகள் ‘பாவலர், முதியோர், அறிவுள்ளோர், இல்லார், சிறியர், பெரியர், ஸ்திரிகள், புருஷர்கள்’²³ ஆகிய பலரையும் மனங் கொண்டு எழுதப்பட்டன. சுருங்கக் கூறின், உதயதாரகைப் பத்திரிகையும் அதன் பின்னர் தோன்றிய பத்திரிகைகளும் உரைநடை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சித்த போக்குகளைப் பல்வேறு நிலைகளில் நெறிப்படுத்த முயன்றன.

கருத்து வெளிப்பாட்டு ரீதியான சிந்தனைகளை அறிவியல் ரீதியாகச் செந்தமிழ் நடைமூலம் வெளிப்படுத்திய காலம் முதல், நடைமுறை வழக்குகளை விவரண ரீதியாக விளக்கும் காலம்வரையிலான வளர்ச்சி மரபு 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே நெறிப்பட்டது. உரைநடையை முதன்மைப்படுத்தும் பத்திரிகைச் சாதனம் வளர்ந்த மையால் ஓரிரண்டு வருட நூற் பழக்கமுள்ள யாவரும் எழுத முயன்றார்கள். அறிவுக் கருவூலங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான உரைநடை பொது மக்கள் சாதனமாக மாறியது. எழுதுவது கற்றோருக்கு மட்டுமன்றி மற்றோருக்கும் என்ற நிலைக்கு அப்பால், மற்றோரும் எழுத முயன்றபோது, உரை நடையிற் பேச்சு வழக்கும் இயல்பாக நுழைந்து கொண்டது.

பத்திரிகைகளிற் கையாளப்படும் நடை எளிமையாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்து 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் நடைபெற்ற பத்திரிகைகள் யாவற்றிலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடயங்களுக்கேற்ற வகையில் உரைநடை மரபு அமையவேண்டும் என்பதைப் பத்திரிகையாசிரியர்கள் மனங்கொண்டியங்கினர்.

உதயதாரகைப் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து அதே ஆண்டில் தோன்றிய உரைகல்லு என்ற பத்திரிகை கொச்சையான தமிழைப் பயன்படுத்தியதெனக் கேலி செய்யப்பட்டது.²⁴ சமயப் பிரசாரம் பற்றி எழுந்த வெளியீடுகள் மொழித் தூய்மையற்ற நிலையில் இந்தியாவில் வெளிவந்தமை கண்டிக்கப்பட்டது.

பீற்றர் பர்சிவலுக்குப் பின்னணியாக இயங்கிய ஆறுமுக நாவலர் யாழ்ப்பாண பாதிரிமாரின் ஆக்கங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தார்.²⁵ ஆறுமுகநாவலருடைய விவிலிய வேத மொழி பெயர்ப்பு நீண்டகாலமாக வழங்கிய பாதிரித் தமிழுக்கு மெருகளித்தது. ஆறுமுகநாவலரின் ஆளுமையை வெறுத்த பலர் பார்சிவல் ஆறுமுக நாவலரின் ஆற்றலைத் தக்கவழியிற் பயன்படுத்தினார். மிசனரி எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலும் ஆறுமுகநாவலரின் மொழித் தூய்மையையும் எளிமையையும் பர்சிவல் போற்றினார்.^{25,26} யாழ்ப்பாண நடையின் மொழித்தூய்மை வேதகிரி முதலியார் போன்ற தமிழறிஞர்களாற் போற்றப்படும் நினைவும் உருவாகியது. “இயாட்பான நடை வசன வனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவது போல தமிழ் நாட்டு நடை வசனமரபை மலினப்படுத்துகிறது”²⁶ என மனந்திறந்து உதயதாரகைப் பத்திரத்துக் கடித மொன்றில் வேதகிரி முதலியார் குறிப்பிட்டார். இந்த வகையான பாராட்டுதலின் பின்னணியில் வளர்ந்த இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் நடைமரபு முதிர்ச்சி அடைவதற்கு உந்து சக்தியாக ஆறுமுக நாவலர் விளக்கினார். கடின நடையைக் கையாளும் வல்லமை படைத்த ஆறுமுக நாவலர் நிதானமாகத் தமிழ் நடையில் எளிமைப் பண்பை உருவாக்கும் பின்னணியை ஏற்படுத்தினார்.

ஆரம்ப காலப் பத்திரிகைகளிற் புதின சங்கதிகளைப் பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் ஆர்வம் மிகுந்திருந்தமையை அவதானிக்க முடிகிறது. உதயதாரகைப் பத்திரிகையின் அறிவு வெளிப்பாட்டு ரீதியான செயற்பாடுகளுக்குப் புறம்பாக இலங்கை காவலன், இலங்காபிமானி, புதினாதிபதி, புதினாலங்காரி போன்ற பத்திரிகைகள் இயங்கின. இப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திக் கடிதங்கள்

சுவையான தலையங்கங்களுடன் பேச்சு வழக்கு நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சம்பவங்களை விளக்கும் வகையில் வெளிவந்த இச் செய்திக் குறிப்புக்கள் உரைநடை மரபிலே பேச்சு வழக்குக் கலந்த அறிவித்தல் நடை வளர்ந்தமையால் காட்டுகின்றன. புதினாதிபதியில் வெளிவந்த பின்வரும் செய்தி குறிப்பிடத்தக்கது.

“கோழிதிருடலோ

குத்திக் கொல்லலோ

கொச்சிக் கடைத் தெருவில் பரவனொருவன் வளர்த்த கோழியைப் பிடித்து அடித்துக் கறிசமைத்து தவறனையிற் கொண்டு போய் கூட்டாளிகளோடு புசித்தது மாத்திரமல்ல கோழிக்காரனுக்கு இது உன்கோழி எனக்காட்டியதால் பரவன் குத்திய குத்தில் சிங்களவன் மரித்தான். எஞ்சிய சிங்களவர் திரண்டு பரவனுக்குங் கொடுத்தனர். சமாதான விளக்கத்தில் பரவன் சுப் பிறீங் கோட்டுக்குப் பாரப் படுத்தப்பட்டனெவுங் கேள்வி.”²⁷

இந்த வகையில் வெளிவந்த கடிதங்களும் செய்தித் தொகுப்புகளும் பத்திரிகை நடையினைப் பன்முகப்படுத்திப் படிப்படியாக உருவாக்கின. பல்வேறுபட்ட ஆர்வம் நிறைந்த குழுவினருக்காக நடைபெற்ற பத்திரிகைகள் கடினநடையில் எழுத முயன்றபோது அவற்றைக் குறைகூறிப் பலர் கண்டித்தனர். சன்மார்க்க போதினியில் வெளிவந்த பின்வரும் குறிப்பு இவ்வகை மனோநிலையே விளக்குகின்றது.

“வேதபாராயணர் வைதீக சாரங்களையும் வர்த்தகர் வர்த்தக விடயங்களையும் மாணவர் கலரிவிடயங்களையும் லெளகீகர் சிற்றின்ப விடயங்களையும் புதினா பேட்சிகள் யுத்த முதலிய வர்த்த மாணங்களையும் மதாபிமானிகள் மதவிடயங்களையும் விரும்புவர். சிலர் பாஷை நடை கடுமை என்றும் சிலர் வெளிப்படை

என்றுங் குறைகூறுவர். ஆகவே, பகுப்பார்க்கினங்கப் பத்திரிகை நடத்தல் கூடாத காரியம்."²⁸

இவ்வாறு புதின சங்கதிகளை எளிமைப்படுத்தி வெளியிடும் வகையிலே ஆரம்பகாலம் பத்திரிகைகள் யாவும் புத்தி பூர்வமாகச் செயற்பட்டன. புதினாலங்காரி, புதினாதிபதியினின்றும் வேறுபட்டுச், செந்தமிழ் நடையை மொழித் தூய்மையோடு பயன்படுத்த விழைந்த இலங்கை நேசனை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் நடையில் சிறப்பையும், வசன நடை வளர்ச்சி மரபையும் பொது மக்கள் தொடர்பு பரந்தமையினையும் சுவைபடப் பின்வருமாறு விளக்கியது:

“யாழ்ப்பாணத்திலேயே சுத்த தமிழ் மொழி வழங் குவதுண்டென எவராலும் கணிக்கப்படுவது. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் என்று ஒரு பழமொழியாகப் பரதேசிகள் சொல்வதைக் கேட்டிருப்பார்கள் பலர். இந்தியா இலங்கையிலுள்ள முற்காலத்துத் தமிழ் வித்துவாங்கள் தற்காலத்திலுள்ள வல்ல பண்டிதரும் மெல்லக் கூடாதளவு கல்லுப் போலும் சொற்களைச் சேர்த்து எத்தனையோ பாவினப் பிரபந்தங்களுள் அவற்றைப் பொருட்சுவைகளை வகுவாய் பிரித்தெடாதவாறு சுருங்கச் சொல்லிவிட்டனர். அதனாலன்றோ தமிழ்ப் பாஷையின் கனிவும் அப்பாஷையினால் உருவெடுத்த கோடா கோடி சாத்திரங்களும் வாய்விண்டு விரிந்து பரந்து ஆன்மகோடிகளின் அறி யாமை என்னும் அழுக்ககற்றக் கூடியது. ஆழ்ந்த கிணற்றட்டோன்றும் சந்திர லிம்பம்போல் அலைக்கு மறைந்து நிலைக்குத் தெரிந்து மிகச் சொற்ப பேருக்கு மின்ன அதை நன்னி அந்நியோனையமின்றி அம்பிட்டதைச் சுற்றெடா ஆணய்ப்பா என்றாற் போல தம்மனதைத் ததுக்குப் பிலுக்கித் துலக்குபவர் காலத்தும் இடத்தும் கைகளிலுமிருந்து இப்பொழுது யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக் கூடிய வசன நடையிற் கொண்டு வந்த

தற்கால சிரேஷ்ட வித்துவான்கள் குருமாருக்கு அத்தி யந்த சந்தோஷத்துடன் துத்தியஞ் செய்கிறோம்.”²⁹

உரைநடை மரபின் வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை, அக்காலத்தில் அறிஞர் உலகின் பிரதிபலிப்பாக விளக்க முற்பட்ட இலங்கை நேசன் அச்சுக்கலை மரபினால் ஏற்பட்ட உரை நடை வளர்ச்சியையும் பத்திரிகைச் சாதனத்தின் தேவையையும் உணர்ந்து செயற்பட விழைந்தது. ‘தமிழ்ப் பாஷை பரந்த விரிந்து நிமிரும் உன்னதத்திற்கு மூலமான பத்திரிகைத் தோற்றத்தை, உரைநடை மரபை வலியுறுத்தியதைத் தொடர்ந்து அதே முகவுரையிற் பின்வரு மாறு விளக்கியது:

“பிரயாசை எடுத்த எமது அரிய பெருங்குருவாசிரி யர் வழியாய் மறை பொருள்களை வெளிவிட்டுப் பரோப காரமாய் யாவரும் அறிவில் விருத்தியடைய அவரவர் மன ஒளியை வீரியச் செய்த கடவுளும் இப்பெருமுயற்சியு டையோருக்குச் சார்பாக லகுவிற் பகிரங்கஞ் செய்யக் கூடிய அச்சுக் கூடங்கள், காகிதங்கள், புத்தகங்கள் உண்டாக்கும் வித்தையையும் அத்துடன் நல்கிய நன்னோக்கம் விஞ்சவும் விலக்கப்பட வேண்டும். அன்றேல் தமிழ் விரியச் செய்யப்பனையோலை முத லான எக்கருவியினாலுங் கூடாது: கூடாது!! தற்காலம் அச்சியந்திரசாலைகள் எவ்வூரினும் வேண்டிய மட்டுக்கு மிருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலோ ஒன்று ஒன்பது பேரை வினைக்கெடுத்தும் என்பது போல சிலவுள். அச் சாலைகளின்று நானவித இங்கிலீசிய தமிழ்ப் புத்தகங் களும் புதினப் பத்திரிகைகளும் பிறந்து இலங்கையெங் கணும் அப்பாலும் பிறந்து சுவை சுரந்து மிகச்சிறந்து வருவது யாருமறியக் கிடக்கின்றது”³⁰

இலங்கை நேசன் பத்திரிகையிற் கையாளப்பட்ட மொழித்தூய் மையும் பயன்படுத்தப்பட்ட செந்தமிழ் நடையும், தொடர்ந்து

தோன்றிய சைவ உதயபானு, இந்துசாதனம் ஆகிய பத்திரிகைகளிலே நிதானமாகப் பேணப்பட்டன. 20ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்திலே உதயதாரகைப் பத்திரிகையில் 'தமிழ்ப் பாஷை நிலைக்குமா? என்ற தொடரிற் பல கட்டுரைகள் ஆசிரிய தலையங்கமாக வெளியாயின. இக்கட்டுரைகள் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேற்பட்ட இலக்கிய மலர்ச்சியையும் மாற்றங்களையும் கடுமையாக மதிப்பிட்டன. வசன நூல் வளர்ச்சி தமிழில் இலக்கிய மரபிற் செழுமையடையாமைக்குரிய காரணத்தை இரண்டாவது கட்டுரை மேல்வருமாறு நியாயப்படுத்தியது:

“தற்காலத்தவருக்கிருக்கும் அச்ச இயந்திர உதவி பூர்வீகத் தாருக்கில்லை. மறந்து விடப்படாது என்றும் நிலையாய் நிற்கும்படி ஓர் நூலையுண்டாக்க வேண்டுமேல் அது செய்யுளிலேயே உண்டாக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. வசன நூல்களிலும் பார்க்கச் செய்யுள்களையே இலகுவாய் ஞாபகத்தில் இருத்தல் கூடும். ஏடுகள் ஏடுகள் சிதைந்துபோன காலத்தும் அவற்றை ஞாபகத்தில் இருந்து திரும்பவும் எழுதலாகும். இந்நியாயங்களினாலேயே பூர்வீகத்தார் மிகுதியும் செய்யுள் நடையில் நூல்களை இயற்றினார். இதனாற் செந்தமிழ் வசனநடையிற் தகுந்த நூல்களில்லாமை தமிழ் பாஷைக்கோர் பெருங்குறையாயிற்று”³¹

அக்காலத்திற் செய்யுள் நடையில் எழுதிய வித்துவாம்சர்களைத் தொடர்ந்து கண்டித்ததுடன், சாதாரண சனங்கள் வாசித்து அறிவும் இன்பமும் அடையக் கூடிய நூல்களின் தேவையும் வலியுறுத்தப்பட்டது. 'தமிழ்ப் புலவராயுள்ள பலர் கடின நடையைப் பயன்படுத்தி மக்களின் வாசனையார்வத்தைக் குலைத்தமையால் அறிவுப் பரப்பு விரிவடையும் வாய்ப்பும் உருவாவதில்லை. என விளக்கிய கட்டுரைத் தொடர் சாதாரண மக்களும் விளங்கத்தக்க வசனநடைத் தேவையைப் மேல்வருமாறு வலியுறுத்தியது.

“தமிழ்ப் பாஷையிலே வசன நடையில் எழுதப்படும் நூல்களுக்கு நிகண்டும் இலக்கணப் புணர்ச்சி விதிகளுத் தேவையானால், தமிழ் நூல்களைச் சனங்கள் விரும்பி வாசிப்பவர்கள் என எப்படிக் காத்திருக்கலாம். இதனால் அறியாமையுள்ள சனங்கள் பேசும் நாட்டுப் பாஷையிலேயே புத்தகங்கள் எழுதப்படவேண்டுமென்பது கருத் தன்று. சனங்களுக்குள்ளே வழங்கப்படும் செந்தமிழ் மொழிகளையே மிகுதியும் பாவித்து நூல்களியற்றப்பட வேண்டு மென்பதும் செய்யுளுக்குரிய இலக்கணப் புணர்ச்சிகளும் கடுஞ் சொற்றொடர்களும் இல்லா வசன நடை நூல்கள் தமிழ்ப் பாஷை யில் உதித்தல் வேண்டும் என்பதும் எமது அபிப்பிராயம். பலவருடங்களின் முன் யாழ்ப்பாணத்தில் உதித்து இலங்கையிலும் இந்தியா விலும் வெகு பிரசித்திபெற்று வசனநடையில் பல நூல்கள் எழுதித் தமிழ் மாதை அலங்கரித்தவராகிய ஆறுமுக நாவலர்களின் பாஷை நடையாரும் பின்பற்றத்தக்கது.”³³

இவ்வாறாக 20ஆம் நூற்றாண்டு உரை நடை மலர்ச்சிக்கும் ஆக்க இலக்கியத் தோற்றத்துக்குமான பத்திரிகை நடை 19ஆம் நூற்றாண்டில் அடைந்த வளர்ச்சியை நான்கு கட்டங்களுள் அடக்கலாம். கிறிஸ்தவ வேதாகம வெளியீட்டுக்காகப் பயன்பட்ட ‘பாதிரித்தமிழ்’ நடையும் 33 செய்யுள் இலக்கியச் சாயல் கொண்ட தருக்க ரீதியான கடின நடையும் பத்திரிகைச் சாதனத்திற் பயன் படுத்தப்பட்டன. இது முதலாவது கட்டமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து பத்திரிகை மரபிலான பொதுசனத் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் அறிவித்தல் நடை உருவாகியது. அறிவித்தல் நடை வளர்ச்சிபெற்ற நிலையிலே செந்தமிழ் நடை எளிமைப் பின்னணியிலே செல்வாக்குப் பெற்றது. சம்பவங்களை அணுகி நோக்கி விவரண ரீதியாக விளக்குந் தேவையும் ஏற்பட்டது. அறிஞருலகத்துக்கென பயன்பட்டு வந்த மொழிநடை சாதாரண மக்களி டையிலான பொதுத் தகவல் பணிக்கு பயன்படும் நிலை உருவா

கியது. மூன்றாவது கட்டத்தில், இவ்வகை வளர்ச்சிகள் மொழித் தூய்மையோடு கூடிய எளிமையைப் பெற்றமையால் வசன நடை மரபு முதிர்ச்சிக்குரிய பண்புகளைத் தமிழறிஞருலகமும் பொது மக்களும் விளங்கிக்கொண்டனர். இந்த நிலையிலே தான் ஆக்க இலக்கியத் தோற்றத்துக்கான நான்காவது கட்டம் உருவாகியது. இதற்கான முற்படு முயற்சிகள் பத்திரிகைகளில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முந்திய தசாப்தங்களில் ஆக்க இலக்கிய நடைக்கான அறிகுறியை இனங்காணும் மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக்க இலக்கிய நடைக்கான உரைநடைப் பயன்பாடு சமூக நிகழ்ச்சிகளிலே தோய்ந்து எழுதிய பத்திரிகையாளரினால் நன்கு உருவாக்கப்பட்டது. உதயதாரகையில் 'நன்னெறிக்கதா மாலிகை எழுதிய சதாசிவம் பிள்ளை கதையாகக் கூற முற்பட்டவை இரவல் அனுபவங்களேயாகும். சமயப் பிரசாரத்துக்கான இக்கதைகள் நிகழ்ச்சியிலே தோய்ந்து எழுத வேண்டிய அனுபவத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. இதனாலேதான் இவருடைய கதைகள் உணர்ச்சியனுபவம் அற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன.'

சமூகத்தில் நாளாந்தம் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து நோக்கிய எழுத முனைந்த பத்திரிகையாளர்கள் பயன்படுத்திய விவரண நடையே எளிமையையும் உணர்ச்சியையும் ஒருங்கு பெற்று உருவாகியது. விவிலிய மொழி பெயர்ப்பிலும் பாடப் புத்தகங்களிலும் பெரியபுராண சூசனத்திலும் தருக்க ரீதியான செந்தமிழ் நடையைப் பயன்படுத்திய ஆறுமுகநாவலர் பொது மக்களை நோக்கி எழுதிய கண்டனங்களிலும் பத்திரிகைக் கடிதங்களிலும் எளிமையான நடையினை இயல்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பொது சனத் தொடர்பு ஏற்படுத்திய இவ் எளிமையே பத்திரிக மரபு சார்ந்த நடையை நெறிப்படுத்தி ஆக்க இலக்கிய மரபுத் தோற்றத்துக்கு வழி வகுத்தது. இந்த வகையில் 'அக்கினியால் வந்த அபாயம் என்ற தலையங்கத்துடன் இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் வெளி

வந்த கரவெட்டிப் பிள்ளையார் கோயில் தீவிபத்து வர்ணனை ஈண்டு அவதானிக்கத்தக்கது:’

அக்கினியால் வந்த அபாயம்

“சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு முந்தி நின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை காலமே கரவெட்டியில் உள்ள கிராயியற் பிள்ளையார் கோயிலில் பற்றிய நெருப்பால் நூறுபேர் நூற்றைம்பது பேர் இறந்தார்களென்று எமது காதிற் கிட்டிய சங்கதியை யதார்த்தமாயறியக் கோச்சியிலேறி எங்கள் சகோதரன் இலங்காபிமானியா ரோடு கோயில் சென்றோம். நாங்கள் செல்வது நன் நோக்கமனக் கோச சித்தலைவன் கண்டு செலவை விட்டது மாத்திரமல்ல நாங்கள் அவ்விடம் சென்று அந்தக் காட்டுமிராண்டிச் சனங்களோடு தொந்தரப்படாமல் நாங் களதை வசதியாகப் பார்க்க வழிகாட்டின வாலிபருக்கும் நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்கிறோம். கோவிலைச் சுற்றி மூன்று வீதியும் உயர்ந்த மதில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வீதியிற் சிலர் மாத்திரம் சற்றே பணிவு. கோயிலுக்கு ஒடுங்கிய ஒரு கோபுர வாயிலும் பக்கத்தில் நாய்நரி போகத்தக்க பொட்டு நிகர்த்த ஒரு வாயிலும் உண்டு. கோபுர வாயிலுக்கு முன்கயிற்றில் தூங்கிய ஒரு பந்தரும் உட்பக்கத்தில் மிகச் சிறந்த பந்தரும் அத்துடன் நாலு வீதிக்கும் உட்பிரகாரத்தில் பந்தருமுண்டு.

சனிக்கிழமையிரவு பூசையாகிச் சுவாமி எழுந் தருளப் பண்ணி கொடி மரத்துக்கு முன் நின்று தெற்கு நோக்கி உள்வீதி திரும்புஞ் சமயத்தில் சூல விளக்கில் இருந்து திரும்புஞ் சமயத்தில் சூல விளக்கில் இருந்து அக்கினி தேவன் துளங்கியலாகுமாலை வழியாய்ப் பந்தரிலேறி தகனஞ் செய்ய வெத்தணிக்கப் பகல் வத்தி வெளிச்சத்தாலும் தீவர்த்தியாலும் சற்று நேரம் தோன்ற வில்லை. வெளியில் நின்றவர்கள் பந்தரில் நெருப்புப்

பற்றியதெனக் கல உள்ளே நின்றவர்கள் சண்டையாக்கு மென வெளியேயேயோட வெளியே நின்றவர்கள் உள்ளே வரக் கோபுரவாயிலிற் சந்தடியாய்ச் சனத்திரள் கூடியது. இது சமயம் அக்கினி பகவான் கடுஞ்சினங்கொண்டு சனங்களை வருத்த வெத்தணித்து அக்கின பாணமாய் பூசிக்கி வரக் கயிற்றில் தூங்கிய பந்தருமறுந்து சனங்கள் மேல் விழுந்தது. இது சமயம் சூடு தாங்காது ஓடின சனங் களின் காலால் மிதிபட்டும் பிள்ளைகள் இறந்திருக்க லாம். மணியகாரணின் மருமகன் சின்னையா அல்லது விதானைப் பொடியென்று மறுநாமங் கொண்ட ஒரு பிராண உபகாரி உள்ளுக்கு நின்ற பலரை வெளிப்படுத்தி தானுஞ் சற்று நேரந்தப்பி வெளிப்பட்டும் கோபுரவாயிலிற் சனங்கள் படுங்கொடுமைகண்டு பின்னும் அவர்களைத் தப்பவைக்க முயன்று போகும்போது நெருப்புப் பற்றிய தீராந்தியொன்றுவிழுந்து இந்தப் புண்ணிய வானையுங் கொன்றது. பின்னொருவர் தாசிகளை மாத்திரம் தப்ப வைத்துத் தானுந்தப்பினார். அங்கே சலமாய்க் கதி காணப்பட்டது. சரு அன்று பின்னுமிறந்தது சா. திரும்பப் பல இடங்களில் மரித்தது உ.அ.பின்னொரு கச. இனி வருந்தொகையைப்பின்தருவேம். இவ்வித பரிதாபமான சங்கதி எம்மூரில் என்றும் நடந்ததில்லை. இவ்வித பிரசித்த கட்டிடங்களில் மோசம் சம்பவிக்கும் போது, தப் பத் தக் கதாய் மூன்றுநாறு வாயில் களை விடும்படிக்கட்டளைப்படுத்த எங்கள் துரைத்தனத்தாரை வேண்டுகின்றோம்.”³⁴

உணர்ச்சியும் சம்பவ விவரணம் இந்நடையிலே இயல்பாக எளி மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ‘தான்கலந்து’ செய்தியை மக்களுக்குச் சுவையாகக் கொடுக்கும் நோக்கில் இப்பத்திரிகை ஆசிரியர் இயங்கி யுள்ளார். பத்திரிகை நடைக்குப் புறம்பாக பத்திரிகை யாசிரியர்களிடம் காணப்பட வேண்டிய பொறுப்புணர்ச்சியும், கடமையும் இங்கு

தெரிவிக்கின்றன. நிகழ்ச்சியைத் தேடிச் சென்று அதனூடே கண்டித்தல், அரசாங்கத்திற்கு அறிவுறுத்தல், பொது மக்களுக்கு அறிவித்தல் ஆகிய பண்புகளுடன் எழுதியுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. சுவையும்கூட எளிமையும் கலந்த இவ்வர்ணனை மரபு பத்மாவதி சரித்திரத்திலே மாதவையர் கையாண்ட வர்ணனை நடையை நினைவூட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பேச்சு மொழியைத் தழுவிய நடை, வசனத்தை உணர்ச்சி நிறைந்தாக்குகின்றது. ஒப்பீட்டு நோக்கில் பத்மாவதி சரித்திரத்தில் வரும் தீவிபத்து, வருணனையின் ஒரு சிறு பகுதி. ஒரு சிறு பகுதி மேல் வருமாறு:

“அந்த வருஷம் ஆடிமாதம் பன்னிரண்டாந் திகதி திங்கட் கிழமையன்றிரவு, திருநெல்வேலி வடக்குக் கோபுரவாயிலின் நரசிங்கராயர் நாடகக் கொட்டகை தீப்பட்டதும் அதிலுண்டான உயிர்ச்சேதமும் உலகமறிந்த விஷயமே. பதின்மூன்றாந்திகதி செவ்வாய்க்கிழமை விடியமுன் அக்கரிக்கோலத்தை நேரிற் கண்ணுற்ற வருக்கு இன்று நினைத்தாலும் அங்கம் பதறும். அதைப் பற்றி விவரிக்கவோ மனம் துணியவில்லை. ஆகையால் நம்முடைய சரித்திரத்திற்கு வேண்டியதை மட்டும் சுருக்கிக் கூறுவோம். வானாமாண்ட மனிதர் தொகுதி எரிகிற தென்னுள்ளம்! அவர்க்குள் தாய்க்கொரு புதல் வராய் வந்த சிறுவர் எத்தனை பேர்! வதுவை முற்றுறா மைந்தர் எத்தனை மைந்தர் எத்தனை பேர்! புதுமணம் புரிந்த புருஷர் எத்தனை பேர்! நொந்த சூல் மனைவியர் நோவு பாராது வந்திலன் அடைந்த மனிதர் எத்தனை பேர்! தாய்முகம் வருந்தல் அண்டமும் தன்சிறு சேய் முகம் மறவாச் செனகர் எத்தனைபேர், செயிர் உற முழந்தாள் சேர்ந்தமும் பாலரைத்துயில் இடைத் துறந்த மாதர் எத்தனை பேர்!” நாடகம் பார்க்கச் சென்றவர்கள் திரும்பி வராதிருந்தும் தீப்பற்றிச் சேதமுண்டான சமர் சாரம் அன்றினவே சிந்துபூந்துதை முதலிய சுற்றுர்களி

லெல்லாம் பற்பல விதமாய்ப் பரவிவிட்டது. அதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நாராயணன் வீட்டிலும் கோபாலன் வீட்டிலும் உண்டான அலங்கோலத்தைச் சொல்லமுடியாது. போய்ப் பார்த்துவருவதற்குப் புருஷர்களொருவருமில்லை. எல்லோரும் ஒவென்று கதறியமுது கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில் அடுத்த வீட்டுப் பிராமணர் ஒருவர், இந்தத் துக்கத்தைப் பார்க்கப் பொடிதருவராய், தெய்வத்தின் தலையில் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டுச் சாந்தமாயிருக்கும் படி ஆறுதல் சொல்லி அவர்களை அமர்த்தி விட்டு, தாம்போய்ப் பார்த்து வருவதாகத் திருநெல்வேலிக்குப் போனார். பொழுது விடிந்ததும் சீதையம்மாநும் புறப்பட்டுப் போனார். துயரத்தை விரித்துக் கூறுவதும் துக்கமே"⁹⁵

இவ்வாறு 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதன் மூன்று தசாப்தங்களிலும் ஏற்பட்ட அரசியல் சமூக வளர்ச்சி பத்திரிகைச் சாதனத்தின் நேரடி இயக்கத்தை வலுப்படுத்தியது. ஆங்கில மரபு சார்ந்து அக்க இலக்கிய வடிவங்கள் உருவாகின. கட்டுரை இலக்கியம் செம்மையடைந்தது. பத்திரிகைத் தமிழின் தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சி மொழி நடையைப் பொது மக்கள் சாதனமாக மாற்றியது. 1930ஆம் ஆண்டு வரையில் இவ்வகையான வளர்ச்சி நாவல், சிறுகதை வடிவங்களின் எழுச்சிக்கு உருவங்கொடுத்தன. காலப்போக்கில் மறுமலர்ச்சி நடைக்குரிய பின்னணிப் பத்திரிகை நடையின் வளர்ச்சியாகவே உருவாகியது.

அடிக்குறிப்புகள்:

- 1) Kamil Zvelebil, The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India, (Leiden, 1973) pp.264-273.
- 2) மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழிலக்கியம், (சென்னை, 1962) பக். 106.
- 3) கா.சிவத்தம்பி, 'தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய மொழி நடைப் பண்புகளின் வெகுசனத்தொடர்புப் பின்னணி, மாணடம், வித்திராலங்காரம், வளாக வெளியீடு (கொழும்பு, 1976).
- 4) மேற்படி
- 5) Kamil Zvelebil, மு.த.இ.பக். 270.
- 6) கா.சிவத்தம்பி, மு.சு.
- 7) மேற்படி
- 8) மேற்படி
- 9) மேற்படி
- 10) S. Kulendran, The Company of them that publish, (Manipay, 1956) p. 10.
- 11) இயல் 3 பார்க்க பக். 37
- 11.அ) மேற்படி
- 12) க. கைலாசபதி, 'நாவலர் வகுத்த புதுப்பாறை', நாவலர் மகாநாட்டு விழாமலர், (யாழ்ப்பாணம், 1969), பக். 19-22.
- 13) கா. சிவத்தம்பி, மு.சு.
- 14) மேற்படி
- 15) மேற்படி
- 16) இலங்கை நேசன், கடிதம், காாத்திகை, 1877.
- 17) பாலியர் நேசன், கட்டுரை, தை, 1865.
- 18) இலங்கை பாதுகாவலன், செய்தி, ஒக்ரோபர், 1868

- 19) இலங்கைத் தினவர்த்தமானி, ஆசிரியர் தலையங்கம், மார்ச், 1876.
- 20) எஸ்.ரி.ஆனல்ட், ஸ்ரீமத் ஜே.ஆர், ஆனல்ட் ஆசிரியர் அவர்களின் சீவிய சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம், 1897, பக். 21.
- 20.அ) மேற்படி
- 21) மேற்படி
- 22) மேற்படி ப. 22, (இலங்கை காவலனில் வெளிவந்த மதிப்புரை. இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.)
- 23) மேற்படி, ப. 23.
- 24) உதயதாரகை, செய்திக்கடிதம், செப்ரம்பர், 1841.
- 25) சபாபதி குலேந்திரன், கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமவரலாறு. (பொங்களுர் 1967) பக். 128.
- 25.அ) மேற்படி.
- 26) உதயதாரகை, செய்திக்கடிதம், ஒக்ரோபர், 1845.
- 27) புதினாதிபதி, செய்தி, பெப்ரவரி, 1870.
- 28) சன்மார்க்க போதினி, செய்தி, ஆனி, 1889.
- 29) இலங்கை நேசன், ஆசிரியர் தலையங்கம், மார்சு, 1877.
- 30) மேற்படி.
- 31) உதயதாரகை, சிறப்புக்கட்டுரை, ஒக்ரோபர், 1901.
- 32) மேற்படி.
- 33) சபாபதி குலேந்திரன், மு.சு. கிறிஸ்தவ விவிலிய வேதாகமநடையை பாதிரித்தமிழ்மூல ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
34. இலங்கை நேசன், செய்திக்குறிப்பு, வைகாசி, 1879.
35. அ. மாதவையர், பத்மாவதி சரித்திரம், ஒரு தமிழ் நாட்டுக்கதை (சென்னை, 1958) பக். 166-167.

7

தொகுப்புரை

தொகுப்புரை

இயல் ஏழு

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறைத் தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளின் பல்வேறு கூறுபாடுகளை ஒருமுகப்படுத்தி விளக்கும் வகையில் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. ஆய்வு எல்லையின் தேவைக்கிணங்க பல்வேறு அம்சங்களும் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் நோக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்று ரீதியாகவும் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் பகுத்து நோக்கும் இம்முயற்சியின் போது கட்டுரையாளருக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் முதலாவது இயலிலே சுருக்கமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளன.

அச்சுக்கலை பற்றி இரண்டாம் இயலிலே கூறியமை இவ்வாய்வுக்கு முகஞ்செய்வன போல அமைந்துள்ளன. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு முன்னரும் உலக அச்சுக்கலை வரலாற்றினது வளர்ச்சியும் தொடர்ச்சியுமாக இலங்கையிலே ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பத்திரிகைத்துறைக்கான முற்படு தேவைகளை விளக்க முயன்ற நோக்கத்துக்கமைய அச்சுக்கலை வளர்ச்சி ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமயப் பின்னணியிலான தகவல் பரப்பும் முயற்சிகளை உலக நாடுகளில் அச்சுக்கலையின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பரப்பலுக்கும் மூலகாரணமாக அமைந்தமையும் காலப்போக்கில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அச்சுக்கலை முழுமையளித்தமையும் இவ்வியலிலே ஆராயப்பட்டுள்ளது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து இலங்கையில் இயங்கிய கல்வி வல்ல உயர்ந்தோர் குழாமும் மக்களும் அரசு மாற்றத்தை உணர முற்படாது சமய மாற்றத்தை மனங்கொண்டு இயங்கியமைக்குச் சமயப் பின்னணியிலான துண்டுப் பிரசுர முயற்சிகளும் பத்திரிகைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் மூலகாரணங்களாக அமைந்தன. சமயப் பின்னணியிலான தேசியவாதம் உருவாகுவதற்கு இச்சமயப் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பும் காரணமாக அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. வட இந்தியாவில் இராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி போன்றோர் உருவாக்கிய சமய வேகம் பொருந்திய சூழல் இலங்கையிலும் உருவாகியது. ஆறுமுகநாவலரின் சமயப் பின்னணியிலான செயற்பாடுகளும் ஆளுமையும் இந்த வகையான மனோ நிலையையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தின. இவ்வாறாக கிறிஸ்தவ எதிர்முனைப்புப் போராட்டங்கள் தத்துவரீதியான இயக்க வடிவத்தைப் பெற்றமையும் இயக்கத்தினூடே அகவளர்ச்சி ஏற்பட்டமையும் (Dynamic and internal Growth) பத்திரிகைப் பின்னணியிலான சூழ்நிலையிலேயே ஆகும். இவ்வகை வளர்ச்சி நிலையைக் கோடிட்டுக் காட்டும் முயற்சி மூன்றாம் இயலில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் சமயப் பத்திரிகை உலகின் நிதானமான இயக்கம் தேசிய எழுச்சிக்குரிய அத்திவாரத்தைச் சமைத்தமை அவதானிக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலே பத்திரிகைப் பின்னணியின் வளர்ச்சி நான்கு கட்டங்களினூடாக நான்காம் இயலில் வகுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய சிந்தனையற்ற மக்களும் அரசியல் உறுதியை நோக்கிய பிரித்தானியரும் என்ற முதல்நிலையிலிருந்து, தேசிய சிந்தனைக்கான பின்னணிக் காலம், தேசிய எழுச்சிக்காலம், தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலம் என்ற நிலைகளினூடே பத்திரிகைப் பணிபுடி முறையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தக்க ஆசிரியர் தலையங்கங்களை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் மேற்போந்த நிலைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக பத்திரிகைப் பணியும் பின்னணியும்

தேசிய எழுச்சிக்குரிய உருவத்தைக் கொடுத்தமை இவ்வியலில் உணர்த்தப் பட்டுள்ளது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதலாக ஏற்பட்ட கிராமப் பொருளாதார மாற்றம், மரபுவழிக் கல்வி வளர்ச்சி மாற்றமும் சமூகத்தின் பல்வகை மனோநிலைகளையும் விழிப்படையச் செய்தமை ஐந்தாம் இயலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவ்வகை மாற்றங்களின் உடனிகழ்ச்சியாக பத்திரிகைகள் தேசிய, கலாசாரத்தைப் பேண முயன்றன. பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சிகளுக்கும் வரம் புகளுக்கும் பத்திரிகைகள் உந்துசக்தியாக விளங்கின. பொதுமக்கள் படிமுறையாக உலகளாவிய சிந்தனை வயப்பட்டமை பத்திரிகைச் செய்திகளினதும் பல்வேறு பத்திரிகைகளினதும் உதாரணங்கள் மூலம் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களின் அகவளர்ச்சியும் சிந்தனை மாற்றங்களும் ஆக்க இலக்கியங்களில் பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தியமை அவதானிக்கத்தக்கது.

உரைநடை மலர்ச்சி முழுமையைப் பெறுவதற்குப் பத்திரிகைச் சாதனம் பக்கத்துணையாக அமைந்தது. கோட்பாட்டு ரீதியாக உரை நடை வளர்ச்சியை விளக்கும் முயற்சி ஆறாவது இயலில் அனுசரிக் கப்பட்டுள்ளது. பத்திரிகைத்துறை தனது வெகுஜன தகவல் சாதனம் பண்புக்கேற்ற அறிவித்தல் நடையை (Reporting style) உருவாக்கிக் கொண்டது. சகல மக்களுக்கும் பொதுவான விடயங்களை எழுத வேண்டிய தேவையும் சகல மக்களையும் விளங்க வைக்க வேண்டு மென்ற ஆர்வமும் எளிமைப் பண்புக்குரிய மூல காரணங்களாக விளங்கின. நீண்டகால சமயத் தேவை பற்றி உபயோகிக்கப்பட்ட பாதிரித் தமிழும் எளிமையையே வலியுறுத்தியது. பாதிரித் தமிழ் ஏற்படுத்த முயன்ற எளிமையும் பத்திரிகைத்தமிழ் தமிழ் ஏற்படுத்த முயன்ற எளிமையும் இருவேறு தன்மையின. மக்களுக்கு தகவல் களை அளித்தல் என்ற ஓரம்சத்தில் ஒற்றுமைப்பண்பு காணப் படினும் பாதிரித் தமிழிற் காணப்படாத “சம்பவத் தோய்வு” பத்திரிகைத் தமிழில் முழுமையடைவது குறிப்பிடத்தக்கது. பாதிரித் தமிழ்

உருவாகிய எளிமை சமயக் கோட்பாட்டு ரீதியிலான கருத்து களை எளிமையாக்கப் பயன்பட்டது. பத்திரிகை நடை அறிவித்தல் நடை மூலம் சமூக நிகழ்ச்சிகளை விவரண நோக்கில் எளிமையாக்கிக் கூறியது. இவ்விருவகை நிலையும் பத்திரிகைத் தமிழினூடாக வளர்ந்த நிலையிலே பின்னைய வளர்ச்சி ஆக்க இலக்கிய நடைத் தோற்றத்திற்கு கட்டியம் கூறும் போக்கில் எழுந்தது. இவ்வகை மரபு வளர்ச்சியை வகுத்துக்காட்டும் பிரதான நோக்கம் இவ்வியலிலே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

பொதுத் தகவற் சாதனத் துறையின் ஒரு அம்சமாக பத்திரிகைகள் இலங்கையிலே உருவாக்கி வளர்ச்சிப் பின்னணியும் படிமுறை மாற்றங்களும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையிலே தொகுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளன. பன்முகப்பட்ட இவ்வாய்வின் மூலம் பத்திரிகைத் துறை பற்றித் தொடர்ந்து நோக்க விளையும் ஆராய்ச்சியுமானவருக்குத் தகவல் வளம் அறிமுகஞ்செய்யப்பட்டிருப்பதோடு ஆய்வுப் பரப்பும் இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வுக்குரியனவல்லவாயினும் பின்வரும் விடயங்கள்

ஆராயத்தக்கன:

1. அச்சுக்கலை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் வெளியாகிய அச்சுப் பிரதிகளையும் அவற்றினூடே கையாளப்பட்ட அச்சு மரபுகளையும் பல்வேறு இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட அச்சுக்களையும் தொகுத்து நோக்கும் முயற்சி இதற்கான தகவல்கள் கொழும்பிலுள்ள ஆல்பெண்டால் திருச்சபைச் சுவடிச்சாலையிலும் யாழ்ப்பாண வளாக நூலகத்திலும் காணப்படுகின்றன.
2. பத்திரிகைகளிலே தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற சமயக் கண்டன வளர்ச்சிப் பின்னணியிலான தத்துவப் போராட்டங்களும் மரபுகளும் பற்றிய தகவல்.

3. சமய அடிப்படையில் உருவான புத்திஜீவிகளைக் கொண்ட சமூக வடிவங்களும் தேசிய ரீதியான உயர்ந்தோர் குழாம் ஆகியனவற்றின் தோற்றமும் பங்களிப்புகளும் பற்றிய ஆய்வுக் குரிய தகவல் வளம்.
4. ஆக்க இலக்கியங்களின் சமுதாய இயல் ரீதியான எழுச்சிக் குரிய பின்னணி.

**இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்
1930ஆம் ஆண்டு வரையிலான பட்டியல்
(கால ஒழுங்குப்படி)**

கால ஒழுங்குப்படி தொகுக்கப்பட்ட இப்பட்டியல்
தேசிய புராதன சுவடிச்சாலைப் பட்டியலை ஆதாரமாகக்
கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. பத்திரிகையின் முதலாவது
ஆசிரியர் பெயரே இப்பட்டியலிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
சுவடிச்சாலையிலே பிரதி ஒழுங்கீனம் காரணமாக
எவ்வளவு காலம் ஒவ்வொரு பத்திரிகையும்
தொடர்ந்து நடைபெற்றது என்பதை
அறிவது சிரமமாக இருந்தது. எனது ஆய்வுத்
தேவையையொட்டிய முக்கிய செய்திகளும்
சில அவதானிப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1841 - உதயதாரகை

மு.ஆ:

ஹென்றி மார்ட்டின் - செத் வய்சன்

தொடர்ந்து நீண்டகாலம் ஆனஸ்ட் சதாசிவம்பிள்ளை இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவிருந்தார். பின்னர் அலன் ஏபிரகாம், பாவலர் துரையப்பாவிள்ளை ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். தேசிய புராதன சுவடிச் சாலையிற் பிரதிகள் 1865 முதல் காணப்படுகின்றன. மானிப்பாய் அமெரிக்கன் மிசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இலங்கையிந்தோன்றிய முதலாவது பத்திரிகை இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றது.

1841 - உதயாதித்தன்

மு.ஆ:

சைமன் காசிச்செட்டி

பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. உதயதாரகையிற் பத்திரிகை வெளிவந்த குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. பதின்மூன்று இதழ்களே வெளிவந்தனவென பொ. பலோகசிங்கம் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழுத்தறிஞர் முயற்சிகள் என்ற நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1845 - உரைகல்லு

மு.ஆ:

பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. உதயதாரகைச் செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு அறியப்பட்டது. கொழும்பு கத்தோலிக்க அச்சகம்.

1853 - வித்தியாதர்ப்பணம் (விற்றறிமிறர்)

மு.ஆ:

வையன் கதிரவேற்பிள்ளை

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதி காணப்படவில்லை.

1862 - பிறிமன் (Jaffna Freeman)

மு.ஆ:

நிக்கலஸ் கூல்ட்

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதி காணப்படவில்லை.

1863 - இலங்காபிமாணி

மு.ஆ:

சி.ய. கதிரைவேற்பிள்ளை

சமய விடயங்களைத்தாங்கி வெளிவந்த இப்பத்திரிகை பொதுச் செய்திகளுக்கு முதன்கொடுத்துப் பிரசுரித்தது. கிறிஸ்தவசார்பாக இயங்கியது. மானிப்பாய் றிப்ளி அன்ட் ஸ்ரோங் அச்சகம். பத்திரிகை அளவு: 17" x 11"

1864 - பாலியர் நேசன்

மு.ஆ:

வில்லியம் சின்னத்தம்பி

வெளியிட்டாளர் - என்.ஸ்ரோளர்

கிறிஸ்தவ இளைஞர் சங்கத்தினால் இளைஞர்களுக்காக வெளியிடப்பட்ட சமயப்பத்திரிகை தொகுதி 2, ஜனவரி, 1865 இடமுலிநந்தே தேசியபுராதனச் சுவடிச்சாலையில் காணப்படுகின்றது. ப.அ. 15" x 12" மானிப்பாய் றிப்ளி அன்ட் ஸ்ரோங் அச்சகம்.

1864 - இலங்கை காவலன்

மு.ஆ:

ஹாபேட் நியூட்டன்

கிறிஸ்தவ சார்புள்ள செய்திப்பத்திரிகை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. பத்திரிகை அளவு 18" X 12". இலங்கைகாவலன் அச்சகத்திற் கொழும்பிலே அச்சிடப்பட்டது.

1868 - இலங்கை பாதுகாவலன்

மு.ஆ:

சி. முத்தையாபிள்ளை

கிறிஸ்தவ சார்புள்ள பத்திரிகை. செய்திகளையும் இலக்கண இலக்கிய சர்ச்சைகளையும் வெளியிட்டுவந்தது. பத்திரிகை அளவு 18" x 11". கொழும்பு, பெற்றாலக்கிரி விகரன அச்சகம்.

1870 - புதினாதிபதி

மு.ஆ.

கு.அப்புத்துரை ஐயர்

கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டித்தெரு 44ம் இலக்க வீட்டிலிருந்து கரலிகித அச்சக சாலையில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது. சனிக்கிழமைதோறும் வெளிவந்த கையெழுத்துப்பத்திரிகை புதினப் பத்திரிகையாகும். பத்திரிகை அளவு 19" X 12"

1871 - யாழ்ப்பாணச் செய்தி

மு.ஆ:

கேக்க

பிரதி தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் காணப்படவில்லை.

1875 - புதினாலங்காரி

மு.ஆ:

வாப்புமரைக்காயர்

நெய்ந்த மரைக்காயர்

கொழும்பு சோனகப் பட்டித்தெருவிலிருந்து வெளிவந்தது. கரலிகித பத்திரிகை. பொதுவான புதினங்களைத்தாங்கிப் புதினப் பத்திரிகையாகவும் முஸ்லிம் சார்பானதாகவும் இயங்கியது. செய்தித் தலையங்கங்கள் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. பத்திரிகை அளவு 18" X 12"

1876 - கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்

மு.ஆ:

பிலிப் ஈ. முருகப்பா

யாழ்ப்பாணம் அர்யோசெப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. ஒன்று விட்ட சனிக்கிழமைகளிற் சமய விடயங்களும் பொதுச்செய்திகளும் தாங்கிவெளிவந்தன. தொகுதி 1, இதழ் 2இல் இருந்து தேசியபுராதன சுவடிச்சாலையிற் காணப்படுகின்றது.

1877 - இலங்கை நேசன்

மு.ஆ:

எச்.எம். சின்னத்தம்பி

மாதம் இருமுறை புதன்கிழமைதோறும் வெளிவந்தது. இலக்கண இலக்கியவாதங்களுக்கும் சைவ சமய விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததுடன் புதினப் பத்திரிகையாகவும் விளங்கியது. யாழ்ப்பாணம் லங்காசநகன் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. ப.அ. 18" x 11"

1880 - உதயபானு

மு.ஆ:

திரு. த. கைலாசபிள்ளை

திங்கள்தோறும் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை ஆசிரியராக தொடர்ந்து ஊரெழு சு. சரவணமுத்துப் பிள்ளை கடமையாற்றினார். வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாசயந்திரசாலை. பத்திரிகை அளவு: 18" x 11"

1881 - சைவசம்போதினி

மு.ஆ:

உடுவில் வைத்தீசுரையா

கரலிகித பத்திரிகை. பிரதி தேசிய புராண சுவடிச்சாலையிற் காணப்படவில்லை.

1882 - விஞ்ஞான வத்தினி

மு.ஆ:

முத்த தம்பிச்செட்டியார்

காங்கேசந்துறைவீதி வண்ணார்பண்ணையில் உள்ள மெய்க்ஞானப்பிரகாசயந்திரசாலையில் சிவசம்புச் செட்டியால் வெளியிடப்பட்டது. மாதமிருமுறைவெளிவந்தது. சைவ சமயப்பத்திரிகையாகும். தேசிய புராணசுவடிச்சாலையில் நான்கு பிரதிகள் மட்டுமே உண்டு. ப.அ. 17" X 11"

1882 - முஸ்லிம் நேசன்

மு.ஆ:

மு.கா. சித்திலெப்பை

வாரந்தோறும் திங்கட் கிழமைகளில் வெளியாகியது. கட்டுகஸ்தோட்டை, கண்டியிலுள்ள முஸ்லிம் நேசன் அலுவலகத்திலிருந்து வெளியாகியது.

1883 - சைவாயிமான்

மு.ஆ:

வா. ஞானசபாபதிப்பிள்ளை

வல்வெட்டித்துறையில் பாரதி நிலைய முத்திராட்சரசாலையிலிருந்து வெளியான மாதப்பத்திரிகை. சமயப்பத்திரிகையாகவும் செய்திப்பத்திரிகையாகவும் விளங்கியது. பத்திரிகை அளவு: 12" x 8"

1885 - சன்மார்க்க போதினி

மு.ஆ:

அச்சவேலி ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை

கிறிஸ்தவ சார்புடைய இப்பத்திரிகை சமயவிடயங்களையும் சன்மார்க்க விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தது. பிரதிகள் தேசிய புராண சுவடிச்சாலை ஒழுங்காக்கவில்லை. ப.அ. 18" x 12" அச்சவேலி வச்சிர அச்சியந்திரசாலை.

1886 - இலங்கை தினவர்த்தமான்

மு.ஆ:

ரிஸஸ் ராஜப்பிள்ளை

இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது தினப்பத்திரிகை. பொதுச் செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. பத்திரிகை அளவு: 17" x 11"

1886 - சர்வசன நேசன்

மு.ஆ:

ஏ.எஸ்.சி. மொகய்யன்

முஸ்லீம் பத்திரிகை. செய்திப் பத்திரிகையாக வெளிவந்தது. நாட்டு முன்னேற்றம் பற்றிய செய்திகளும் முஸ்லீம் மார்க்க விடயங்களும் வெளிவந்தன. ப.அ: 17" x 11". கொழும்பு மெசஞ்சர் வீதி முதலாம் இலக்க இல்லத்திலிருந்து வெளிவந்தது.

1889 - இந்துசாதனம்

மு.ஆ:

ரி.பி. செல்லப்பாயிள்ளை (ஆங்)

நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை (தமி)

சைவபரிபாலன சபையினரால் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டது. சைவமுன்னேற்றம் கருதிய பத்திரிகை. அரசியல் சமூக விடயங்களைத்தாங்கி வெளிவந்தது. இன்றுவரை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. சைவபரிபாலனசபை அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து வெளிவந்தது. ப.அ: 17" x 11"

1890 - சைபுல் இஸ்லாம்

மு.ஆ:

அ. அய்துல் றகமாள்

இஸ்லாமிய மத முன்னேற்றம் கருதி நடைபெற்றது. இருஇதழ்களே தேசியபுராதன சுவடிச்சாலையில் உண்டு. பத்திரிகை அளவு: 8" x 7", கொழும்பு மசங்காமரத்தெரு அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து வெளிவந்தது.

1893 - இஸ்லாம் மித்தான்

மு.ஆ:

எல்.எம். ஒத்மன்

கொழும்பு புறக்கோட்டையிலிருந்து இஸ்லாமிய அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து முதலில் வாரப்பத்திரிகையாகவும் பின்னர் மாதப் பத்திரிகையாகவும் வெளியிடப்பட்டது. உள்நாட்டுச் செய்திகளும் உகைச் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டன. ப.அ: 11" x 8"

1896 - மாணவன்

மு.ஆ: எம்.எஸ். பாலா

கிறிஸ்துவ பிரசாங்கருதி வெளியிடப்பட்ட செய்திப்பத்திரிகை. மட்டக்களப்புப் பற்றிய அரிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. பத்திரிகை அளவு: 17"X11", மட்டக்களப்பு வெஸ்லியன் மிசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

1898 - வைத்திய விசாரி

மு.ஆ:

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதிகள் காணப்படவில்லை.

1900 - முஸ்லிம் பாதுகாவலன்

மு.ஆ:

ஐ.வே.ம. அப்துல் அசீஸ்

முஸ்லிம் மக்களின் முன்னேற்றம் கருதிய செய்திப் பத்திரிகை. பத்திரிகை அளவு: 24X18 கொழும்பு புதிய சோனகத்தெருவில்ருந்த முஸ்லிம் பாதுகாவலன் அச்சியந்திரசாலை.

1900 - திராவிட கோகிலம்

மு.ஆ:

எம்.சதாசிவம்பிள்ளை

யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்த அச்சகத்திலிருந்து மாதமிருமுறை வெளிவந்தது. தமிழ் வளர்ச்சியையும் சைவ வளர்ச்சியையும் மனங்கொண்டு வெளிவந்த இப்பத்திரிகை புதினப் பத்திரிகையாக இருமொழிகளிலும் வெளிவந்தது. முதலிரண்டு பக்கங்கள் ஆங்கிலம் பின்னிரண்டு பக்கங்கள் தமிழ். ப.அ: 17" x 11".

1901 - சக்தியவேத பாதுகாவலன்

மு.ஆ:

முருகப்பா பிலிப்பையா

தேசியபுராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதி பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை. யாழ். கத்தோலிக்க மிசனரிமாரின் தலைமையகத்தில் பிரதிகள் உள்ளன. யாழ். கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. ப.அ: 17" X 11".

1902 - விவேகானந்தன்

மு.ஆ:

ரி. இளையதம்பி

யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்த அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இருமொழிப் பத்திரிகையாக அரசியல் இலக்கிய சமயச் செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. மாதமிருமுறை பிரசுரிக்கப்பட்டது. ப.அ: 18" x 10 1/2".

1902 - சுதேச நாட்டியம்

மு.ஆ:

ரி. இளையதம்பி

செய்திப் பத்திரிகையாகவும் சமூக முன்னேற்றம் கருதியும் வெளியிடப்பட்டது. வெளியீட்டாளர் எஸ்.டி. நல்லதம்பி. ஸ்ரீசாரதா பீட அச்சியந்திரசாலை. யயாவினூன். ப.அ: 17x 11"

1903 - இலங்கை மித்திரன்

மு.ஆ:

சி.எஸ். நமசிவாயர்

செய்திப்பத்திரிகையாக அரசியல் சமய சமூகச் செய்திகளைத்தாங்கி வெளிவந்தது. கொழும்பு புதிய சோனகத்தெரு, முஸ்லீம் பாதுகாவலன் அச்சகம். ப.அ: 20" x 13".

1905 - பூலோக ஓளவுதோபகாரி

மு.ஆ:

எம். ஞானப்பிரகாசபண்டிதர்

ஆயுள்வேத வைத்திய முன்னேற்றம் கருதி நடைபெற்ற இப்பத்திரிகை தேச செய்திகளையும் அரசியல் சமூக சம்பவங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தது. கொழும்பு. சோனகத்தெரு வைத்தியஜீவன அச்சகம். ப.அ: 24" x 14".

1906 - மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம்

மு.ஆ:

எம்.எல்.எம். முகமது காசிம் ஆலிம்

முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றம் கருதிய மாதப்பத்திரிகை. கொழும்பு, சென்னைப் பார்வதி விலாச அச்சியந்திரசாலை. ப.அ. 8" x 6".

1907 - சஞ்சீவ கரணி

மு.ஆ:

ஜே.எ. சாரங்கலானி

வாரந்தோறும் வெளிவந்த செய்திப் பத்திரிகை. கொழும்பு கொம்பனித்தெரு.
மீனாம்பாள் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1907 - ஆத்ம போதினி

மு.ஆ:

க.ச. வைத்தியநாத சாஸ்திரிகள்

சைவசமயச் சார்பான உள்ளூர் வெளியூர் புதினங்களைக் கொண்ட பத்திரிகை.
சாரத லீலா இயந்திரசாலை. வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம். ப.அ: 17" x 11"

1908 - சைவ சூக்குமார்த்த போதினி

மு.ஆ:

செ. கனக சபாபதிப்பிள்ளை

சமயத்துவ விளக்கங்களைத்தாங்கி வெளிவந்தது. வண்ணார்பண்ணை,
வித்தியானுபாலனு இயந்திரசாலை. ப.அ: 11" x 8".

1908 - ஞானசித்தி

மு.ஆ:

சி. தாமோதரம்பிள்ளை

சைவ சமய சீர்திருத்தத்தை மனங்கொண்டு வெளிப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம்
விவேகானந்தர் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 11" x 8"

1908 - தருசந்திநோதயம்

மு.ஆ:

பி.எம். வைத்திலிங்கம்பிள்ளை சு.அ. செல்லத்துரை

யாழ்ப்பாண சமூக முன்னேற்றம் கருதி நடைபெற்றது. வயாவிழாணை ஸ்ரீ
சாரதா பீட அச்சியந்திரசாலை. ப.அ. 17" x 8".

1908 - இந்துபாலனபோதினி

மு.ஆ:

எம். சபாரத்தின ஐயர்

சமய முன்னேற்றம் கருதிய இளைஞர் பத்திரிகை. பொதுச் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்தா அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 11" x 8"

1908 - முஸ்லிம்

மு.ஆ:

ஈ.எல்.எம். அய்துல் அசீஜ்

கொழும்பு முஸ்லிம் கல்வி விருத்திச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. முஸ்லிம் மார்க்க விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. கொழும்பு, பெற்றா, இஸ்லாம் மித்திரன் அச்சகம். ப.அ 11" X 8"

1910 - விஜய லக்ஷ்மி

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

1910 - உண்மை தூதன்

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

1910 - திராவிட மித்திரன்

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

1910 - ஞானப்பிரகாசம்

மு.ஆ:

ஆ. சண்முகரத்தின சர்மா

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையிற் பிரதிகள் காணப்படவில்லை.

1910 - சைவபாலிய சம்போதினி

மு.ஆ:

பே. சுப்பிரமணியபிள்ளை

சைவ சமய முன்னேற்றம் கருதி வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமி பிள்ளையால் வெளியிடப்பட்டது. கந்தரோடை சாரதலீலா யந்திரசாலை. ப.அ. 17" x 11"

1910 - பாலசந்திரன்

மு.ஆ:

எம்.வி. பொன்னம்பலபிள்ளை

கல்வி, அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. கொழும்பு செக்குவீதி, குகதாச அச்சகம். ப.அ: 22" x 14"

1977 - விஜயபாலு

மு.ஆ:

சி. சச்சிதானந்தா நமசிவாயம்

சமூக அரசியல், முன்னேற்றம் கருதிய செய்திப்பத்திரிகை. கொழும்பு, சதானந்த அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1911 - உறாவிஜயலட்சுமி

மு.ஆ:

இ.சி. வினாயகமுதலியார்

சைவ முன்னேற்றம் கருதிய செய்திப்பத்திரிகை அரசியல் கல்சி விடயங்களும் வெளியிடப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், செட்டித்தெரு திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1911 - கலியுகவரதன்

மு.ஆ:

கே.எம். சபாபதிப்பிள்ளை

சைவ சமய புராணக் கதைகளையும் சமய தத்துவங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணம் செட்டித்தெரு திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை. ப.அ. 13" x 10"

1911 - சண்முகநாதன்

மு.ஆ:

வ.மு. இரத்தினேஸ்வர ஐயர்

சைவ சமய முன்னேற்றம் கருதியது. இந்து இதழ்கள் தே.பு.சு. சாலையில் காணப்படுகின்றன. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ வலாம்பிகை விலாச அச்சியந்திரசாலை.
ப.அ: 17" x 11"

1912 - விச்சுவகர்மன்

மு.ஆ:

மு.அருணாசல ஆசாரி

சைவ சமய முன்னேற்றம் கருதியது. சமயத்துவ விளக்கம் முதன்மைப்படுத்தப் பட்டது. வண்ணார்பண்ணை, காமாட்சி அம்மாள் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1914 - இலங்கை முஸ்லிம்

மு.ஆ:

கே.கே. உறமீட்

முஸ்லிம் முன்னேற்றம் கருதியசெய்திப் பத்திரிகை. புதியசம்பவங்களும் நாட்டு முன்னேற்றம் கருதிய விடயங்களும் வெளிவிடப்பட்டன. கொழும்பு நெறிவீதி செயின் பீற்றர் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 20" x 12"

1915 - பாலபாஸ்கரன்

மு.ஆ:

வி.எஸ். ஸ்ரீபதி

சமய முன்னேற்றம் கருதியது. சைவ தத்துவ விளக்கம் பிரதானநோக்கம். ஐந்து இதழ்களே வெளிவந்தன. வண்ணார்பண்ணை, ஸ்ரீ பாஸ்கர இயந்திரசாலை.
ப.அ: 27" x 11"

1917 - இலங்காமித்திரன்

மு.ஆ:

எம்.எஸ். அகமட் லெப்பை

முஸ்லிம் மார்க்க விடயங்களையும் தேச சமாசாரங்களையும் தாங்கியது. கொழும்பு புதியசோனகத்தெரு, இலங்காமித்திரன் அச்சகம். ப.அ: 19 ½ x 12"

1918 - ஜனமித்திரன்

மு.ஆ:

வாரிமுத்துகிருஷ்ண

தேசமுன்னேற்றம் கருதிய செய்திப் பத்திரிகை. அரசியல் சமூக விடயங்களும் பொதுச் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டது. வாரி முத்துக்கிருஷ்ண ஆங்கிலத்தில் நடாத்திய பீப்பில் என்ற பத்திரிகையிற் தமிழ்ப் பதிப்பு. கொழும்பு சென் செபஸ்தியன் உறில் ஜனமித்திரன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 20" x 12"

1919 - உறிதாயத் உல் இஸ்லாம்

மு.ஆ:

டாக்டர் எச்.எச். மௌலானாசையத் - ஹுசைனி

முஸ்லிம் மார்க்க முன்னேற்றம் கருதிய பத்திரிகை. மருதானை, உறதாயத்துல் இஸ்லாம் அச்சகம். ப.அ: 11½ " x 8"

1919 - தூதன்

மு.ஆ:

ரி.கே. வை

ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்த முஸ்லிம் மார்க்க முன்னேற்றம் கருதிய பத்திரிகை. கொழும்பு சிலேன் ஐலன்டிலிருந்து வெளிவந்தது. ப.அ: 11½"x 8"

1919 - ஆதித்திராவிடன்

மு.ஆ:

எஸ்.பி. கோபாலசாமி

தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையில் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

1920 - சமசுல் இஸ்லாம்

மு.ஆ:

ஈ. எல்.எம். முகமது யகூல் அலீம்

முஸ்லிம் மார்க்க முன்னேற்றம் கருதியது. குர்ஆனைப்பரப்புவதே பிரதான நோக்கம். கொழும்பு புதியசோனாகத்தெரு, லங்காமித்திரன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 9½" x 5

1921 - ஆநந்தசாகரம்

மு.ஆ:

சி. பதுமநாதையர்

தேசியபுராண சுவடிச்சாலையில் பிரதிகள் இல்லை.

1921 - தேசநேசன்

மு.ஆ:

கோ. நடேசையர்

இந்திய செய்திகளையும் மலையக செய்திகளையும் கொண்ட தினசரிப்பத்திரிகை. அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் பிரதான நோக்கம். கொழும்பு செபஸ்தியால் உறில் தேச நேசன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 22" x 17"

1923 - தேசாபிமானி

மு.ஆ:

டி.பி. மாசிலாமணி

இலங்கையில் அரசியல் சமூக பொருளாதார முன்னேற்றப் பத்திரிகை. வண்ணார்பண்ணை நாவலர் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 22" x 17"

1924 - தேசபக்தன்

மு.ஆ:

கோ. நடேசையர் - திரு. எஸ்.நெல்லையா

அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. மலையக மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடியது. கொழும்பு தேச பக்தன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1924 - தொழிலாளி

மு.ஆ:

ஆர். சாரங்கபாணி செட்டியார்

தொழிலாளிகளின் முன்னேற்றம் கருதியது. அரசியல், சமூகமுன்னேற்றம் பற்றிய செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. கொழும்பு, ரிக்கிளமேகன ரோட் தொழிலாளர் அச்சுக்கூடம். ப.அ: 17" x 11"

1924 - சைவசித்தாந்த பானு

மு.ஆ:

எஸ். பண்டிட் நடராசா

சைவ சமய தத்துவ விளக்கம் பிரதான நோக்கம். புராணகதைகளும் சமய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் வெளியிடப்பட்டன. லயாவிழான், ஜெயஸ்ரீ சாரதா பீட அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17 x 11"

1924 - இந்தியன்

மு.ஆ:

ஏ. சாம்போன்.

இந்திய அரசியல் சம்பவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசியல் பற்றியும் அவ்வப்போது எழுதியது. இலங்கை இந்தியச் சங்க வெளியீடு. கொழும்பு ஆனந்தா அச்சகம். ப.அ.: 18" x 10½"

1924 - இலங்கை விகடன்

மு.ஆ:

கே. டி. சிதம்பரம்

அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. செய்திப்பத்திரிகை. கொழும்பு உறறன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 10½"

1925 - அந்தோவியார் தூதன்

மு.ஆ:

பி.எம். லோபபையா

கிறிஸ்துமதப் பத்திரிகை. விவிலிய வேத உண்மையை வலியுறுத்தும் நோக்கிலே தோற்றியது. யாழ்ப்பாணம் செயின் அந்தோனி அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1925 - தேசதொண்டன்

மு.ஆ:

கே.டி. சிதம்பரம்

தேச முன்னேற்றம் கருதிய செய்திப்பத்திரிகை. இலங்கை இந்திய அரசியல் விமர்சனம் கட்டுரைகளும் துணுக்குச் செய்திகளும் வெளிவந்தன. கொழும்பு யூனியன் பிளேஸ் கற்பக அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1925 - மேல்நோக்கம்

மு.ஆ:

வி. கந்தையா

சகோதரத்துவம், தீண்டாமை ஆகியன பற்றி வலியுறுத்தியது. அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. ஞானப்பிரகாச அச்சகம், அச்சவேலி. ப.அ: 18" x 11"

1925 - தமிழர் போதினி

மு.ஆ:

கே. விஜயரத்தினம்

செய்திப்பத்திரிகை. தமிழ் வளர்ச்சிக்காக வெளியிடப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சகம்.

1926 - சத்திய மித்திரன்

மு.ஆ:

சி.எம். கானி

இந்திய அரசியல் விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசியல் பற்றிய செய்திகளும் உண்டு. கொழும்பு, பெற்றா சத்தியமித்திரன் அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1928 - ஆதிதிராவிடமித்திரன்

மு.ஆ:

கே.டி. சிதம்பரம்

இந்திய அரசியல் முக்கியத்துவம் இராமநாதபுரம் மகாஜனசங்க வெளியீடு இலங்கை இந்தியர் சார்பான கருத்துக்களை வெளியிட்டது. கொழும்பு கொம்பனித்தெரு, ஜானகி அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 11" x 8"

1927 - கலிகாலதீபம்

மு.ஆ:மு.

சபாரத்தினம்

சைவ சமய முன்னேற்றம் கருதியது. அரசியல் சமூக விடயங்களும் உள. காரைநகர் மணி வாசக யந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1927 - திராவிடன்

மு.ஆ:

வி.எம். கந்தையா

சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. தீண்டமை ஒழிப்பு முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டோர் சங்க வெளியீடு. செய்திப்பத்திரிகையாக நடைபெற்றது. வண்ணார்பண்ணை, சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 20" x 12"

1927 - நியாயாபிமாவி

மு.ஆ:

ஆர். முத்தையா அம்பலம்

அரசியல் சமூக விடயங்களை நடுநிலை நோக்கோடு வெளியிட்டது. செய்திப் பத்திரிகை. கொழும்பு, செட்டித்தெரு. குமரன் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 13" x 8"

1927 - சோதிடபரிபாலினி

மு.ஆ:

ஆர். எஸ். இரகுநாதசுயர்

சோதிடம் சம்பந்தமான சர்ச்சைகளும் அரசியல் சமூக முன்னேற்றம் பற்றியனவும். மா. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை எழுதிய பூங்காவனம் என்ற நாவல்

தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. சமூக கலாசார முன்னேற்றம் பற்றிய தகவல்களும் உள். கொக்குவில் சோதிடப் பிரகாசயந்திரசாலை. ப.அ.: 22" x 17"

1928 - ஜனநேசன்

மு.ஆ:

டி. சாரநாதன்

இந்திய தொழிலாளர் முன்னேற்றம் கருதி வெளிவந்தது. இலங்கை அரசியல் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தியது. புதினங்களும் விளம்பரங்களும் உள். கொழும்பு, ஆனந்தா அச்சியந்திரசாலை. ப.அ.: 11" x 9", 17" x 11"

1928 - இலங்கை இந்தியன்

மு.ஆ:

எச். நெல்லையா

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டச் செய்திகளும் மலையக முன்னேற்றம் பற்றியனவும். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றியனவும். கொழும்பு, உறல்ஸ்ரப், இலங்கை இந்திய அச்சகம். ப.அ.: 17" x 11"

1928 - தேசபந்து

மு.ஆ:

பி. அல்பின் பர்ணார்த்து

தொழிலாளர் முன்னேற்றம் பற்றியது. இடதுசாரி இயக்கக் கருத்துக்கள் உள். ஆனந்த ஆலங்காரி என்ற ஓர் நாவல் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. கொழும்பு, தேசபந்து அச்சகம். ப.அ.: 13" x 10"

1928 - தொழிலாளர்தோழன்

மு.ஆ:

எஸ்பி. எட்வேர்ட்

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற நோக்குடையது இலங்கை அரசியல் உறுதிப்பாட்டை வலியுறுத்தியது. கொழும்பு, பாம்பீதி, லேபர் அச்சகம். ப.அ.: 17" X 11"

1929 - தேசத்தொண்டன்

மு.ஆ:

நா.சு. அம்புசாமிப்பிள்ளை

இலங்கை இந்திய அரசியல் விமரிசனப் பத்திரிகை. தேசிய ரீதியில் சமயசமூக அரசியல் சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்தியது. கொழும்பு, ஸங்கா மித்திரன் அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1929 - இந்தியன்

மு.ஆ:

எ.எஸ். ஜோன்

இலங்கை இந்திய அரசியல் விடயங்களுடன் செய்திப்பத்திரிகையாக வெளிவந்தது. சமய சமூக முன்னேற்றம் கருதியது. கொழும்பு சிலேவ் ஜலன்ட் மீனாம்பாள் அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1930 - பஞ்சககத்தி

மு.ஆ:

ஆர்.எஸ். கார்த்தியேக ஆச்சாரி

சைவ சமய விடயங்கள், தச்சத் தொழில் சிற்பக்கலை முன்னேற்றம் பற்றியது. யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீகணேச அச்சியந்திரசாலை. தெல்லிப்பழை பஞ்ச கண்மிய பரிபாலனசபை வெளியீடு. ப.அ: 18" x 11"

1930 - தினத்தபால்

மு.ஆ:

க.அ. மீறான்முறைதீன்

இலங்கை இந்திய அரசியல் சம்பித்தமாவது கொழும்பு, செட்டித்தெரு, ஆனந்தா அச்சகம். ப.அ. 17" x 11"

1930 - ஈழகேசரி

மு.ஆ:

நா. பொன்னையாபிள்ளை

இலங்கை அரசியல் முன்னேற்றம் கருதிய தேசிய வெளியீடு. இராமநாதனுடைய இலட்சியங்களை முக்கியத்துவம் படுத்தி செய்திப்பத்திரிகையாகவும்

வெளிவந்தது. தேசத்தொண்டு கருதிய வெளியீடு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுன்னாகம், திருமகள் அச்சகம், சுன்னாகம். ப.அ. 17" x 11"

1930 - வீரகேசரி

மு.ஆ:

பெரி. சுப்பிரமணியம் செட்டியார்

தேசிய தினப்பத்திரிகையாக வெளிவந்தது. இந்திய அரசியல் போராட்டத்துக்கு முக்கியத்துவம் படுத்தி வெளிவந்தது. இலங்கை அரசியல் முன்னேற்றம் வலியுறுத்தியது. டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தை எச். நெல்லையா மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். கொழும்பு செட்டிவீதி, வீரகேசரி அச்சகம். கொழும்பு.

1930 - தமிழர் தொண்டன்

மு.ஆ:

தேசியபுராதன சுவடிச்சாலையில் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை.

1930 - தொழிலாளி

மு.ஆ:

பி. சாரநாதன்

இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் முன்னேற்றம் கருதியது. மலையகத் தொழிலாளரின் கஷ்டங்கள் நிலை ஆகியன பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் நோக்கமாக வெளிவந்தது. இலங்கை இந்திய அரசியல் விடயங்களை வெளியிட்டது. கொழும்பு, தொழிலாளி அச்சகம். ப.அ: 13" x 10"

1930 - ஜனதர்மபோதினி

மு.ஆ:

யோவல் போல்

சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்டோம் நிலையை முன்னேற்றும் நோக்கில் வெளிவந்தது. அரசியல் சமூக விடயங்களையும் பொதுச் செய்திகளையும் வெளியிட்டது. யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீ கணேச அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 17" x 11"

1930 - தப்லிக்குள் இஸ்லாம்

ம.ஆ:

பெயரில்லை

இஸ்லாமிய மார்க்க முன்னேற்றம் கருதி வெளியிடப்பட்டது. குர்ஆன் கருத்துக்களையும் நபிகள் நாயகம் வரலாற்றையும் வெளியிட்டது. இஸ்லாமிய உலக செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. கொழும்பு, இஸ்லாம் அச்சியந்திரசாலை. ப.அ: 13" x 10

1930 - தமிழன்

மு.ஆ:

வி. சாரங்கபாவி

சைவமும் தமிழும் வளரவேண்டும் என்ற நோக்கிலும் அரசியல், செய்திகளும் பொதுச் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், தமிழ் அச்சகம். ப.அ: 17" x 11"

1930 - தேசபந்து

மு.ஆ:

கோ. ந. மீனாட்சியம்மாள்

இந்தியத் தமிழர் முன்னேற்றம் கருதிய பத்திரிகை. இலங்கை அரசியல் விடயங்களை நிதானமாக மதிப்பிட்டது. தொழிலாளர் முன்னேற்றம் பற்றிய செய்திகளும் பொதுச் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டது. கொழும்பு செட்டித்தெரு, தொழிலாளர் அச்சகக்கூடம். கொழும்பு. ப.அ: 19" x 11"

நூற்பட்டியல்

இவ்வாய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள் முதலியன

(அ) தமிழ் நூல்கள்

அம்பிகைபாகன் , ச.	யோகர் சுவாமிகள் , யாழ்ப்பாணம், 1972
ஆர்ணல்ட். எஸ்.ரி.,	ஸ்ரீமத் ஜே.ஆர். ஆர்ணல்ட் அவர்களின் சீவிய சரித்திரம். யாழ்ப்பாணம், 1897
இக்பால், இ.	மறுமலர்ச்சித் தந்தை. கொழும்பு, 1971
இந்துசாதனம்	(ப.ஆர்.) த.கைலாசபிள்ளை, சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், 188
இலங்காபிமானி	(ப. ஆர்.) சி.ய. கதிரைவேற்பிள்ளை, ரிப்ளி அன்ட்ட ஸ்ரோஸ் அச்சகம் .மானிப்பாய் 1863
இலங்கைத் தினவர்த்தமானி	(ப.ஆர்.) ரிசஸ் ராஜீப்பிள்ளை, கொழும்பு அச்சகம், கொழும்பு 1886
இலங்கை நேசன்	(ப.ஆர்.) எச்.எம். சின்னத்தம்பி. லங்கா சனகன் அச்சியந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம் 1877
இலங்கைப் பாதுகாவலகன்	(ப.ஆர்.) இ.முத்தையாபிள்ளை, லக்சிரி, விகரண அச்சகம், கொழும்பு, 1868
இலங்கை விகடன்	(ப.ஆர்.) கே.டி. சிதம்பரம். ஹற்றன் அச்சி யந்திரசாலை, கொழும்பு 1924
உதயதாரகை	(ப. ஆர் .) ஆர் ணல்ட் சதாசிவம் பிள் ணை, அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய், 1841 - 1930
உதயபானு	(ப. ஆர் .) ஊரெழு சரவணமுத்துப் பிள் ணை, சைவப்பிரகாச இயந்திரசாலை வண்ணார் பண்ணை, 1880 - 1900
குலரத்தினம் க.சி.	நோத்புதல் கோபல்லாவவரை யாழ்ப்பாணம், 1966

குலேந்திரன், சபாபதி	கிறிஸ்தவ வேதாசிரமத்தின் வரலாறு, பெங்களூர், 1967
கைலாசபதி, க.	தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சென்னை, 1968. நாவலர் வகுத்த புதுப்பாதை, நாவலர் மகா நாட்டு விழா மலர். யாழ்ப்பாணம், 1969: துரையப்பாபிள்ளையும் தேசிய பின்னணியும். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர் தெல்லிப்பழை, 1972
சம்பந்தன், மா.சு.	அச்சுக்கலை, சென்னை, 1960
சன்மார்க்கபோதினி	(ப.ஆர்.) ச.தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, வச்சிர அச்சியந்திர சாலை, அச்சுவேலி, 1885
சிவத்தம்பி, கா.	தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சென்னை, 1969: தற்கால தமிழ் இலக்கிய மொழிநடை - பண்புகளின் வெகுசனத் தொடர்பு பின்னணி, மானூடம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வித்தியாலங்கார வளாக வெளியீடு, கொழும்பு 1976
சீனிவேங்கடசாமி,	பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழிலக்கியம் சென்னை, 1962. மயிலை
செய்தி	(ப.ஆர்.) ரா.மு. நாகலிங்கம், தொழிற்சங்கத் தந்தை நடேசையர். நாஷனல் பிரின்ரஸ், கண்டி நவம்பர் 1965
தேசத்தொண்டன்	(ப.ஆர்.) கே.டி. சிதம்பரம், கற்பக அச்சியந்திர சாலை, கொழும்பு, 1925
தொழிலாளர் தோழன்	(ப.ஆர்.) எஸ்.பி. எட்வேட், லேபர் அச்சகம், பாம்பீதி, கொழும்பு 1928
நாவலர் மகாநாட்டுமலர்,	யாழ்ப்பாணம், 1969
பரமசிவானந்தம், அ.மு.	பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சி, சென்னை 1966

பாலச்சந்திரன்	(ப.ஆர்.) எம்.வி.பொன்னம்பலம், குகதாஸ அச்சகம் கொழும்பு, 1910
பாலியர் நேசன்	(ப.ஆர்.) வில்லியம் சின்னத்தம்பி, ரிப்ளி அன்ஸ் ரோக் அச்சகம், மானிப்பாய் 1864
பாவலர் துரையப்பாயிள்ளை	
நூற்றாண்டுவிழாமலர்	தெல்லிப்பழை 1972
புதினாவங்காரி	(ப.ஆர்.) வாப்புமரைக்காயர், நெயிந்த மரைக் காயர் சோனகப்பட்டித்தெரு கரலிகித அச்சகம், கொழும்பு 1873
புதினாபதி	(ப.ஆர்.) அப்புத்துரைகையர் சிந்துப்பிட்டித்தெரு, கரலிகித அச்சகம் கொழும்பு 1870
பொன்னம்பலம் அருணாசலம்	கொழும்பு 1953
(1853 - 1974)	
மாதவையர், அ.	பத்மாவதி சரித்திரம் நாவல் ஒரு தமிழ்நாட்டுக் கதை, சென்னை, 1958
முஸ்லிம் நேசன்	(ப.ஆர்.) மு.க. சித்திலைப்பை, முஸ்லிம் நேசன் அச்சகம், கண்டி 1882
மேல்நோக்கம்	(ப.ஆர்.) வி.கந்தையா, ஞானப்பிரகாச அச்சகம், அச்சவேலி 1925
யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்	(ப.ஆர்.) பிலிப் இ. முருகப்பா, சென்ஜோசுப் கத்தோலிக்க அச்சகம் 1876
விஜயபானு	(ப.ஆர்.) சச்சிதானந்தா நமச்சிவாயர் சதானந்த அச்சகம், கொழும்பு 1911

(ஆ) ஆங்கில நூல்கள்

- The American Ceylon Mission (1816-1966),
Ter Jubilee Brochure, Manipay 1966.
- Chelliah, J.V, Morning Star Centenary, Tellippallai, 1941.
- Digby William, Native News Papers in Ceylon and India,
Calcutta Review. Vol, LXV No.CXXX
(4877), pp.356-394; An Oriental Crown
Clown Colony Ripe for Representative
Government, The Calcutta Review, January,
1877, Reprint pp.1-25
- Edward Sabir, Communication, Encyclopaedia of Social
Science, Vol. 3-4, New York, 19963.
- Geck Elizabeth Johannes Gutenberg, 1468-1968 from lead
letters to the Computer, Berlin 1968.
- Goonaratne, M.Y. English Literature in Ceylon 1815-1878
Ceylon 1968
- Hudson Frederic Journalism in the United States from 160-
1872, New York, 1873.
- Jeyawardene Kumari, Economic and Political Factors in the 1915
Riots, the Journal of Asian Studies, Vol.
XXIX, No.2, 1970
- Katharine, S.Diehl, 'The Dutch Press in Ceylon 1734-1796',
Library Quarterly, Chicago, Vol.42, No.3,
p.330
- Kulathungam, S.Lyman, 'The story of the Star' The Morning Star 1841-
1941 Centenary Memorial Edition, Tellipalai,
1941
- Kulendram, S. The Company of them that Publish, Manipay
1956

- Murtri, C. McDouglas, Memorandum on the First Printing of Ceylon, with a Bibliography of Ceylonese Imprints of 1737-1760, Privately Printed 131
- Myrdal Gunnar, Asian Drama, An Inquiry into the Poverty of Nations London, 1968
- Nadarajah, S. A History of Printing in India, Bombay, 162.
- Nadarajah, J. History of Indian Journalism, Part II of the Report of the Press Commission. New Delhi, 1955.
- Priolkar, A. K., The Printing Press in India, Bombay 1958
- Ragunatha Muthaliar, V, The Contribution of Saivaparipalana Sabha to Education: An Essay Submitted in Part Fulfilment for the Diploma in Education, University of Ceylon, Peradeniya (Unpublished).
- Rhodes, E. Dennis, The Spread of Printing - Eastern Hemisphere, (India, Pakistan, Ceylon, Burma and Thailand), London 1969.
- Roberts Michael, Elite Formation and Elites 1832-1931, History of Ceylon, ed K.M. De Silva, Vol. III (University of Ceylon, 1973), pp 273-276.
- Samaraweera Vijaya, The Colebrooke - Cameron Reforms, History of Ceylon, ed K.M. de Silva, III (University of Ceylon 1973), pp 78-80
- Selkirk, J, Recollection of Ceylon, London 1844.
- Silva, K.M. de, Nineteenth Century, Origins of Nationalism in Ceylon, History of Ceylon ed K.M. De Silva, Vol. III (University of Ceylon 1973), pp, 250-260

- Subramaniam,V, Tamil Political Journalism -The Pre Gandhian Period, Tamil Culture, Vol.X, No.4, Oct-Dec.1963, pp.21-65
- Tennent,James Emerson, Christianity in Ceylon, London,1850
- Thananjayarajasingam,S, The Languages of a Tamil Plakkaat of 18 th Century, Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies (IATR) Vol, II Kuala Lumpur, 1969, pp, 757-780
- Vithiananthan,S, Tamil Literature and Scholarship : The Pioneer Work of Christians in Ceylon (IATR) Vol-II, Kuala Lumpur,1969,pp.330-337.
- Vythilingam,M, The Life of Sir Ponnampalam,Vol-I, Colombo,1971.
- Zvelebil KAMIL, The Smile of Murugan of Tamil Literature of South India London,1973.

கலாசூரி ஆறுமுகம் சிவநேசச்செல்வன், தமிழ் ஊடகவியல் துறையில் பன்முகப் பணிகளை மேற்கொண்டவர். குறிப்பாக வீரகேசரி, தினக்குரல் முதலான இதழ்களின் பிரதம ஆசிரியராகப் பலகாலம் இயங்கியவர்.

தமிழ் மரபு வழிக் கல்விப் பாரம்பரியம், மகாஜனாக் கல்லூரிப் பாரம்பரியம், பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பாரம்பரியம் முதலானவற்றின் புலமை ஊடாட்டங்களையும் செழுமைகளையும் வளங்களையும் தனதாக்கிக்கொண்டு தனக்கான ஆற்றல்களையும் திறன்களையும் வளர்த்துத் தமிழ்ச் சூழலில் பேர சொல்லும் அளவிற்கு உயர்வு கண்டவர்.

பேராசிரியர்களான க.கணபதிப்பிள்ளை, ச.வித்தியான்ந்தன், கா.இந்திரபாலா, ஆ.வேலுப்பிள்ளை, க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, வி.சிவசாமி, பொ.பூலோகசிங்கம், சி.தில்லைநாதன் மற்றும் பண்பாட்டாய்வாளர் கலையருவி த.சண்முகசுந்தரம் முதலான புலமை பாரம்பரியங்களையும் அறிகை மரபுகளையும் கற்றுக்கொண்டு தமிழியல் சிந்தனைகளையும் ஆய்வுத் தேட்டங்களையும் நுணுக்கமாகக் உள்வாங்கிவந்தவர். வரலாற்று தொல்லியல் அறிவுத் தொகுதிகளையும் தெளிந்து நமக்கான மரபுப் பண்பாட்டை மீள்கண்டுபிடிப்புச் செய்வதிலும் உழைத்தவர். கவிஞராக, கட்டுரையாளராக, ஆய்வாளராக, விமர்சனராளராக எனப் பல களங்களில் இயங்கியவர். கலை இலக்கிய ஆர்வத்துடன் மட்டுமல்லாது பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் பலவற்றிலும் அங்கத்தவராக இருந்து செயற்பட்டவர். நூலகவியல் துறையிலும் பெரும் ஈடுபாடு காட்டியவர். ஆசிச்செல்வன் என்னும் புனைபெயரில் பல்வேறு இதழ்களிலும் ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர்.

ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் வரலாறு எழுதப்படும்பொழுது சிவநேசச்செல்வன் பெயரைத் தவிர்த்து எழுதமுடியாது. அந்தளவுக்கு இதழியல் பரப்பில் கீயக்கம் கொண்டு 'மூத்த ஊடகவியலாளர்' என்ற தகுதிக்கு உரித்தானவராகவும் உள்ளார்.

- தெ.மதுசூதனன்